

SVENSKA SPINDLAR

UTI
SINA HUFVUD-SLÅGTER INDELTE
SAMT UNDER
NÅGRA OCH SEXTIO SÄRSKILDTE *ARTER*
BESKREFNE
OCH MED ILLUMINERADE FIGURER UPLYSTE,
PÅ KONGL. VETENSK. SOCIET. I UPSALA
BEFALLNING UTGIFNE

AF DESS LEDAMOT

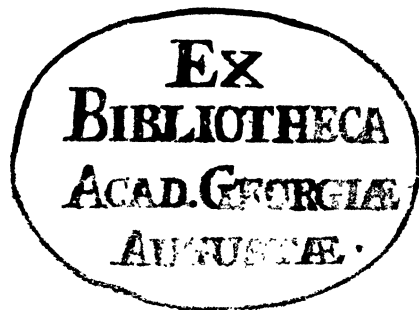
CARL CLERCK.

CAROLI CLERCK

REG. SOC. SCIENT. UPSAL. MEMB.

ARANEI
SVECICI,
DESCRIPTIONIBUS ET FIGURIS
ÆNEIS ILLUSTRATI,
AD GENERA SUBALTERNA REDACTI,
SPECIEBUS ULTRA LX DETERMINATI,
AUSPICIIS
REGIÆ SOCIETATIS SCIENTIARUM
UPSALIENSIS.

STOCKHOLMIÆ, LITERIS LAUR. SALVII, MDCCLVII.

EX
BIBLIOTHECA
ACAD. GEORGIAE
AUGUSTAE.

STORMÅGTIGSTE ALLERNÅDIGSTE
KONUNG!

 *A*tt för EDER KONGL: MAJ:TS höga åsyn
framte ett ämne af så ringa vikt, som
här omhandlas, vore visserligen alt för
våg-

vågsamt, om ej insigt och kärlek för Vetenskaper
och deras sanningar funnit rum ibland andra
EDER KONGL: MAJ:TS höga Kongelige Egenskaper.

Sedan EDER KONGL: MAJ:T tackts med
Nådigt Vålbehag anse den ringa Samling af
Svenska Insecter, som, för EDER KONGL: MAJ:T,
år 1753, jag hade den Nåden at frambära,
drifstar för EDER KONGL: MAJ:T jag uti lika
underdånighet nedlägga denna lilla Afhandling
om de särskildta Spindelslag, som jag kring
Stockholm kunnat finna.

Om det ljus, som Natural-Historien härige-
nom kan tilskyndas, hållt för den delen, som an-
går dessa små djur i Norden, och mitt bemö-
dande, af EDER KONGL: MAJ:T Nådigt anses;
vinner jag mitt högsta ändamål, och uppmun-
tras

*tras til fortfarande på denna ännu nog oba-
nade våg.*

*Fag framhårdar med all underfåtelig
vårdnad,*

STORMÅGTIGSTE ALLERNÅDIGSTE
KONUNG !
EDER KONGL: MAJ:TS

underdånigste och tropliktigste underfåte och tjänare
CARL CLERCK.

Extract af Kongl. Vetensk. Societet.
Upsala 1756 den 18 Octob.

Hr CLERCKS *Tractat om Svenska Spindlar* blef uti Kongl. Vetensk. Societeten inlämnad och genomförd, som fants innehålla noga beskrifningar och liflige figurer på de måsta inländske Spindlar, ty anmodas Auctor, at, til Naturkunnighetens förkofran, med första låta densamma komma i dagsljuset.

CARL LINNÆUS,
S. S. P.

Til Läsaren.

Då Herr Archiatern och Riddaren LINNÆUS, år 1739, kom hem ifrån sina utrikes resor, började Han här i Stockholm, med föreläsningar i Natural-Historien.

Jag hade den lyckan, at jämte andra få böra de samma; och ehuru jag tilförenej ägt tilfälle, at därtil lägga någon grund, samt desutan af andra syfslor och förrättningar var ständigt hindrad; kunde jag dock ej emotstå den lust, som Herr Archiaterns undervisnings- och umgänges-sätt hos mig til denna Vetenskap upväckte.

Jag lämnar här å sido Herr Archiaterns djupa insigt, ogemena uppfinnings-gåfva, kärlek för sanningen och det Allmänna, samt
an-

Ad Lectorem.

Redux a peregrinatione sua, Archiater & Eques auratus D:nus LINNÆUS, publicas Anno 1739 hic Stockholmiæ in Historia Naturali Prælectiones orsus est.

Auspicato mihi licuit, illas una cum pluribus attendere; & quamquam, ante id tempus, functiones meæ atque negotia, me & occasionem locandi quædam scientiæ hujus fundamenta instanter præoccuparunt; alacritati tamen, qua D:ni Arch. docendi ac conversandi modus in hanc animum meum accendit Scientiam, non resistere potui.

Profundam cognitionem, dona excogitandi egregia, amorem veritatis ac Societatis, aliasque D:ni Archiatri virtutes, hic prætermittendo,

FÖRETA L.

andra egenskaper. *Stora Mån* i Naturens Riken, hvilka redan är-känt Honom för Ledare, hafva gjort det för mig.

Jag vil allenast underrätta Läsaren, at hvad i denna Skrift anföres om Spindlar, är anmärkt på Herr Archiaterns LINNÆI uppmuntran.

Eburu litet jag i detta ämnet gjort, och eburu mycket ännu återstår af dessa kråks fullkomliga beskrifvande; är dock denna min kärta Afhandling om Svenska Spindlar, hvilken jag Kongl. Vetenskaps Societetens i Upsala ompröfvande underslått, med en oförmodad beder belönt. Jag anser den samma som en uppmuntran och förbindelse, til at fortsara på Natural-Historiens vida fält, med upmärksama rön, som förr icke varit kunnoge, och tjäna at visa, huru alla rum äro fulla af HERRANS ära och under.

Min tanke var i början, at denna min kärta Afhandling om Spindlar skulle blifva i Kongl. Svenska Vetenskaps Academiens
Hand-

summos imitor Regnorum Naturæ Viros, Qui Ipsum pridem Ductorem suum agnoverunt.

Volo saltem, ut sciat Lector, D:no Archiatro LINNÆO exhortante, animadvertisse me, quidquid in hoc Scripto de Araneis adnotatum est.

Argumento huic evolviendo quantulus allaboraverim, quantumque in plenaria horum Insectorum Descriptione ad huc desideretur; inopinato tamen honore compensatus est brevis hic de Svecis Araneis Tractatus, quem Regiæ Societatis Scientiarum Upsaliensis censuræ submitseram. Istum respiciens, concitatum me fateor, & alligatum ad campos vastos Historiæ Naturalis perlustrandos, idque cogitate exquirendum, quod ignotum est, at ostendere potest, quam gloriosa Domini & mirifica facta singulos impleverint locos.

Variis consulto omisissis ad allegandum idoneis, hunc Araneorum Tractatum, qua potui, brevitate conscripsi, ratus fore, ut Regiæ Academiæ

FORETAL.

Handlingar införd; och i det asseendet, är den skrefven kárt i mögeligaste mätto, så at åtskilligt blifvit förbigånget, med slit, hvilket varit tjänligt at anföra. Och som jag förnämligast haft til föremål, at vinna tiden, och finna Spindlarnes antal, til Slågter och Arter, samt göra dem bekanta, medelst känneteken och ritningar, på det hvar och en skulle med säkerhet kunna urskilja dem; så har jag utelämnat det, som jag i hastighet tyckt vara til detta ändamål mindre nödigt. Såsom, om det är en eller flera Spindel-arter, ungar eller fullväxte, som draga de otaliga många trådar, ofta på en enda natt eller aftonstund, öfver stora åkerfälten; om dessa deras göromål är, för deras nödvändighet til födans förskaffande; eller förebod af oväder; eller teken til jordens skickelighet at kunna sås &c. &c. Saker, som visserligen förtjäna rum och uppmärksamhet uti en fullständigare Spindel-Historia.

Men som Kongl: Svenska Vetenskaps Academien fant, det lång tid fordrades, til at införa detta i Handlingarne, och at den, som ville göra sig någe och nytta af Spindlarnes ytterligare kännande

på

mie Scientiarum Sveonicæ Actis insereretur. Et quia primarium fuit propositum, lucrari tempus, Generumque ac Specierum Araneorum numerum invenire, imo characteribus atque figuris istos reddere familiares, quo a singulis cum certitudine discernerentur; subitaneo prætermisi decreto quidquid ad propositum obtinendum minus necessarium judicaveram. Scilicet, utrum una vel plures Araneorum Species, pulli vel adulti, sint, qui unica sæpe nocte aut vespera, amplissima arva innumeris perducunt filis; an alimenti necessitas hæc illis negotia facessat; tempestates ne præmonstrent futuras, an tellurem sementi idoneam &c. &c. Res sane & loco & notatione dignæ in Integra Araneorum Historia.

Regia vero Academia Scientiarum Svecica, videns, multum temporis requirere Historiam hanc, si in Acta Ejus induceretur, eosque, qui

am-

FORETAL.

på särskilda orter, intet kunde förr göra det, än han sett hela Afhandlingen tilsamman; så vardt jag ej allenast tilstyrkt, at utgifva den samma i ett särskildt Värk; utan jämväl försäkrad om befordran til önskelig affättning.

Jag har med all flit sökt, at få upplysning af LISTERS och ALBINS Arbeten, hvilka för mig beskrifvit Spindlar; men den Senares har jag til denna stund icke sett; och den Förras förgicks under bitfarten på sjön. Omsider fick jag den förras om händer på Kongl. Bibliothéquet, då jag med mycket nöge fant, at han brukat samma indelning, som jag endast tänkt förslags-vis framgifva.

Jag undrar högeligen, kvarsföre LISTER, som varit på så många ställen i Stora Britannien, ej öfverkommit flera, än några och trettio Spindel-arter, där jag dock allenast kring Stockholm funnit några och sextio.

At

ampla Araneorum cognitione diversis in locis proficere ac delectari vel lent, minime id prius facere posse, quam totum haberent Tractatum, non tantum me exhortata est ad istum separatim edendum; sed etiam fidem dedit, futurum, ut impense meæ promotæ ac optatæ exemplarium venditione redimantur.

Præ majori illustratione, studiose quæsi Scripta LISTERI & ALBINI, qui ante me Araneos descripserant. Illius vero sub transvectione mari submersa sunt: hujus ad hanc usque horam mihi non visa. Tandem, postquam Regia Bibliotheca prioris Scripta meis manibus creditur, magna cum voluptate intellexi, illum ibi servari ordinem, quem ego ut designatum saltem exhibere decreveram.

Impense miror, LISTERUM, tot Magnæ Britannie locorum perveſtigatorem, non plures Araneorum Species, quam aliquot supra triginta, invenisse, qui circum Stockholmiæ solam sexaginta & nonnullas deprebendi.

Quod

F O R E T A L.

At jag skrifvit något, som Han redan i sin tid gjort bekant, hoppas jag, ej lærer illa uptagas: ty hans Bok är så rar, at man med möda kan få läsa mindre äga den samma; desutan, när flera vitna lika i en sak, stadfästes därigenom så mycket mera sanningen. At jag åter lämnat något af det han anfört, tror jag, ej lærer lända mig til last. Min tanke är, at här ej uptekna andras berättelser, utan endast egna rön.

Dock, at lindra Läsarens möda, med denna sällsynta Boks eftersökande i Bibliotheken, har jag utdragit det märkvärdigaste, som Han om dem skrifvit, och jag ännu ej sett.

„Pag. 8. Spindlar af medelmättig ålder och storlek, med tråns
 „tillhjälp, förtro sig at tunna luften, och genom den samma stiga upp
 „til högsta skyarne. Det är visserligen sant, at de varit högt öf-
 „ver min syn, äfven då jag med slit sett efter dem på högsta torn.
 „Pag. 9. Trån smälter ej då den sjudes i gement vatten, ej eller
 „i elden förtåres, då den brännes; den fånger icke någon låga, men
 „be-

*Quod nonnihil adduxerim ab ipso tunc temporis indicatum, haud e-
 gre acceptum iri spero: Liber enim ejus tam rarus est, ut vix occurrat
 oculis, multo minus in possessionem veniat: præterea, quando plures
 de una re sua dicunt testimonia, eo magis veritas confirmatur. Nec mi-
 hi succenseri puto quod ex relatu Illius quædam tacuerim. Constatui
 non aliorum relatus, sed propria experimenta, regerere.*

At, ne magno tamen cum labore, rarus ille liber in Bibliothecis quæ-
 ritur, a me usui Lectorum inde breviter id excerptum volui, quod a me
 non visum est, ibi vero attentione dignissimum perhibetur.

„Pag. 8. Sed quod omnem fidem superat; & de quo omnino nulla
 „mentio apud Antiquos aut Recentiores est, Araneolos, aut mediæ certæ
 „ætatis & magnitudinis, nam adultos in aëre me nunquam observasse
 „memini, fli auxilio se committere leni auræ, ascensumque in aërem
 „per summas nubes moliri: Illud certe verissimum est, eas longe

FÖR E T A L.

„behåller en limaktig natur, lika som Gammi. Pag. 13. GOE-
 „DART berättar om Ichneumonernes krig med Spindlarne på föl-
 „jande sätt: Denne flugan, hvars ritning vi framgifva, är Spind-
 „larnes bådske fiende, förföljer och dödar dem af särdeles bat. Jag
 „har rönt, at bemälda flugor gripa an Spindlarna, och gifva dem
 „banesår, då de sitta midt i näten, och lura på at fånga de flugor,
 „som flyga dit. När Spindlarne det märka, kasta de sig neder
 „på marken, ledandes sig vid en trä; men flugorne följa efter, och
 „sönderbryta Spindlarnes fötter i ordning, och sedan de tyckt sig
 „vunnit seger, spatsera de af glädje några gånger kring om Spin-
 „delens kropp: det har jag tre resor rönt, och sedan sett Flugan
 „flyga sin kos med den döda Spindelen. BELLONIUS hos ALDRO-
 „VANDUS bekräftar detsamma, at det är ett slags Insect, (Sphex)
 „blod-

„extra conspectum meum evectos fuisse, etiamsi supra celsissimam tur-
 „rem aliquoties de industria contemplerer. Pag. 9. Filum ex aqua
 „communi coctum, non liquefit; ut ne igne quidem, si torreatur. Flam-
 „mam non concipit; sed gummi instar glutinosam retinet naturam.
 „Pag. 13. GOEDARTIUS Batavus sic. (*) „Musca hæc, cujus figuram
 „damus, inquit ille, acerrimus est Araneorum hostis, & singulari anti-
 „pathia eos persequitur, atque occidit; cum reliquæ muscæ Araneorum
 „reticulis strangulari soleant, iisque pro cibo inservire. Expertus
 „sum Muscas prædictas, dum Aranei Muscarum capture student, in me-
 „dio reticulorum suorum Muscas advolaturas expectantes, eas medias
 „arripere, & lethali vulnere afficere. Quod ubi animadvertunt Ara-
 „nei, subito se in terram, filo quodam appensos dejiciunt; sed sequuntur
 „muscæ & singulos Araneorum pedes ordine quodam confringunt, tan-
 „dem plena jam adeptæ victoria, cum gaudio corpus Aranei ambiunt a-
 „liquoties, præ gaudio quasi exultantes. Id factum ter observavi,
 „posteaque Muscam cum Araneo jam mortuo avolantem vidi. Hæc
 „GOEDARTIUS. Illa autem observatio de Araneis retium textoribus
 „facta est; at BELLONIUS apud ALDROVANDUM etiam de Pbalangio simi-
 „lem refert (**). „Animalculum est e Vesparum genere, quod Ichneumon

ve-

(*) Hist. Insect. Par. I. Hist. 58.

(**) BELLONII; Lib. 2. Obs. Cap. 22. apud ALDROV.

FÖRETALE.

„blodlöst, til utseende likt ett bi eller geting eller storflyglad myra,
 „dock mindre än en geting: gör sit hål i jorden äfven som Spin-
 „delen (Phalangium). Han öfvervinner Phalangium, då denne
 „är gången utur sit hål; men måste vika ifrån honom med oförrättadt
 „ärende, om han griper honom an i des hå. Det hände, at Sphex grep
 „an Phalangium, då denne var gången utur sit hål, och slåpade honom
 „med sig, som myran hvetekornet; och dref honom hvart han ville, dock
 „med mycken svårighet. Ty Phalangium fattade med sina kwas-
 „hulliga fötter i alt, hvad som mötte honom, och spjånade mot så
 „mycket han kunde. Men Sphex stack honom på åtskilliga stäl-
 „len med sin gadd, den han satt fram såsom et bi. Och flög, så
 „snart han vardt trött, hit och dit et stenkast därifrån. Sedan
 „sökte han sin Phalangium på nytt; men som han tappat bårt
 „stället, där han lämnat honom, så fölgde han hans sporr, liksom
 „ville han vådra den upp, ej mindre än hundarne harens sporr.
 „Då

„vespa appellatur: bellum internecinum habet cum Phalangio; cum ve-
 „ro eorum pugnam vidimus, ipsam commemorare libuit. Insecti ge-
 „nus est (Sphex) sanguinis expers, forma Apis sive Vespæ, vel magne
 „formicæ alate perquam simile, Vespa tamen minus, in terra etiam
 „suum latibulum, quemadmodum Phalangium, faciens. Superat Pha-
 „langium quandocunque id extra suum latibulum invenire potest; at si
 „in latibulo id adoriatur, sæpenumero re infecta redit. Accidit, ut Ich-
 „neumon vespa Phalangium e suo latibulo egressum corripere, atque post
 „se traheret, quemadmodum formica tritici granum; idque quo volebat
 „impelleret, tametsi non sine magna difficultate. Nam Phalangium
 „pedum uncis obvia quæque apprehendens, quantum poterat, retineba-
 „tur. Ichneumon (Sphex) vero suo aculeo, quod instar apis exserit, va-
 „riis in locis ipsum pungebat. Defessus autem ista pertractatione avo-
 „lavit hac illac oberrans ad balistæ fere jactum: Deinde suum Phalan-
 „gium requirens, nec quo reliquerat loco inveniens, ejus vestigia seque-
 „batur, quasi illa odoraretur, non minus quam canes leporum vestigia.
 „Deinde inventum plus quam quinquagies aculeo pupugit, rursumque
)(2 „per-

F Ö R E T A L.

„Då han råkade honom, gaf han honom mer än femtio sting med
 „gadden: slåpade honom hvart han ville, och gjorde där en ända
 „med honom. Pag. 27. LISTER säger, sig hafva retat Spindlar,
 „och sunnit, när de velat bitas, huru de stänkt ifrån sig öfver 10
 „gångrer droppar likt klart vatten. Han hafver icke dristat göra
 „försök på sig med samma vätska, och fördenskul icke kunnat utrö-
 „na, om den är giftig eller ej.

Där finnas väl några flera märkvärdigheter omtalte, men ej
 af sådant betydande som dessa anförde.

För tydeligheten skul, har jag varit nödsakad, at namngifva
 en eller annan del på Spindlarne, efter det begrep, jag fattat om
 den tjänst och nytta, de dem göra: ty eljest torde meningen kunnat
 såfångt eller svårligen utletas. Gillas desse namn, är det mig
 kårt; ogillas de, är jag nögd, at antaga dem, som til delarnas tyde-
 ligaste igenkännande hädanefter kunna påfinnas.

Ej eller vil jag påstå, at de namn (nomina trivialia), jag
 gif-

„pertrabens, quo voluit, perduxit, ibique plane confecit. Hæc BELLO-
 „NIUS. Pag. 27. LISTER. Araneos ipso morsu venenarum suarum demittere
 „ideo mihi verisimile est; quod ab una aliqua hac bestiola a me laces-
 „ta, lymphæ purissimæ similes guttas exiguas decies & amplius intra
 „breve tempus resperjas notavi; idque toties factitavit, quoties mor-
 „dere voluit; in corio tamen mortuo propter securitatem periculum feci,
 „de meo certe ludere nolui; ut an veneficus & quatenus sit ipse latex,
 „mihi adhuc incompertum est.

Plures quidem res memorandæ ibi obveniunt, ejus vero non mo-
 menti, ac illæ, quas commemoravi.

Perspicuitatis ergo, oportuit, ut nonnullas Araneorum particulas
 appellarem nominibus, & sibus & functionibus earum, meo iudicio, congruis:
 alioquin enim, frustra aut difficulter sensus exploraretur. Ad probatis
 letor; pro improbatis patior substitui, quotquot particulis optime per-
 noscendis fuerint excogitata.

Nec Nominum, quæ Araneis imposui, trivialium convenientiam
 de-

FÖRETA L,

gifvit Spindlarne, äro de bästa. Lika mycket kan det vara, med hvad namn baxar och en kallas, allenast ritningen och beskrifningen noga gifva tilkänna, huru hvar och en bör se ut, som skal begripas under det eller det namnet.

At jag är oviss, om en eller annan 'utgöra' särskilda Arter, eller, såsom särskildt kön eller ålder höra til dem, hvarunder de äro stäldte, håller jag före vara bättre, at uprigtigt tilstå, än gifva det ut för visst som ovisst är. En och annan har jag ock värkeligen åtskilt, efter den anledning och de skäl, jag tyckt, mig hafva därtil; men om säkrare rön framdeles göra två eller flera Arter til en, afstår jag gärna min förra mening.

Jag hade önskat, det tiden och lägenheten tillätit alla Figurerernas nogaste granskning, så at ej något vore stridigt mot Beskrifningen; men jag fruktar, at ett qvickt och skarpsynt öga, på många ställen, blifver varse et hastigt eller försumadt penseldrag. Och fast ritningarne icke äro gjorde med den fullkomlighet, som målare-reglorne och en hög smak fordra; så har jag dock varit mon om
ty-

defendo. Nihil interest, quibus singuli nominibus nominentur, si modo pictura & descriptio formam ejusque, hoc aut illo nomine notandi, accurate exhibent.

Quod dubito, utrum unus aliusve distinctas species constatuant, aut, sexu vel etate diversi, ad eos spectent, sub quibus describuntur, præstat, reor, fateri, quam incertum pro certo obtrudere. Paucos revera distinxi, rationibus ductus, id postulantibus; sin, certioribus olim experimentis, duæ vel plures species una determinantur, priorem meam libenter sententiam concedo.

Optassem sane, ut per tempus licuisset, figurarum inspectioni subicere accuratissimæ, ne qua ex parte Descriptioni repugnent; Vereor autem, ne acutus & perspicax oculus, multis in locis lineam festinanter & minus adpositæ ductam facile perspexerit. Et licet figuræ ea dexteritate, quam regulæ artis pictoriæ gustusque mentis delicatus efflagitant, non
per-

F O R E T A L A

tydeligheten. Deras kästfambet hade då blifvit långt drygare både för Förläggaren och Köparen.

Den method, jag i detta arbete har brukat, underkastas Läsarens omdöme: ehuru jag tyckt, den vara någorlunda fullständig och redig, håller jag den dock icke för så god, at den ju vida kan förbättras, och är alltså beredd, at i Supplementet vidlöftigare utföra hvad här för kärtheten skul är utelämnadt.

Ingen bör tvifla, at flera Spindlar gifvas, än här äro beskrefne. Således, på det deras Historia, med sina tillhöriga märkvärdigheter, må, så mycket mögeligit är, blifva fullkomlig, anmodas denna Vetenskapens älskare, at, när någon ny Slägt eller Art finnes, den då må beskrifvas, med de omständigheter, som i detta arbetet tydeligen visas vara nödvändiga, samt afritad, jämte sjelfva Spindelen, til mig sändas: då jag ej ärnar betaga någon uppfinnings-bedern, utan skal, tillika med Spindelens Beskrifning, uppteckna Angifvarens namn i Supplementet.

FÖR-

perfectæ sint; de perspicuitate tamen sollicitus fui. Pretium earum tum multo gravius fuisset tam Sumptuaris quam Emptoribus.

Methodus, qua Tractatum hunc elaboravi, Lectorum judicio permittitur. Idem, quam plena & plana meo fuerit arbitrio, ejus perfectionis non estimo, quin emendatione apud habeat; quapropter ad id, quod brevitas studiosus hic misit, Supplemento plenius inserendum, paratus ero.

Nemo dubitet, plures, præter descriptos, Araneos dari. Ut igitur Historia eorum, cum momentis suis, in quantum fieri possit, integra evadat, Omnes atque Singulos scientiæ huic addictos rogatos volo, describant novam Genus seu Speciem, quantocius invenitur, una cum circumstantiis, quæ hoc in Libro necessariè ostenduntur, delinant, & ad me, comite Araneo, transmittant. Nulli honor Inventori derogabitur, verum Nomen Ipsius, juxta Aranei descriptionem, commemorabitur in Supplemento.

P A R S

J. Gottman del.

C. Bergquist Sculptit

FÖRRA STYCKET,
Om Spindlar i Gemen.

FÖRRA AFDELNINGEN.

Om hvad som är allmänt bland Spindlar.

§. 1.

Under det namnet *Spindel*, vil jag inga andra hafva begrepne, än de, hvars *Bröst och Bal* sitta med et smalt fäste tilsammans, och hwilkas *Hanar* hafwa sin afsele-lem på armarna, men *Honorna* under bälén.

§. 2.

PARS PRIOR,

De Araneis in genere.

SECTIO PRIOR,

De iis quæ omnibus Araneis sunt communia.

§. 1.

Aranei nomine nullos alios insignitos volo, quam eos, quorum *pectora* & alvi tenui quadam junctura coherent; & quorum *mares* in brachiis, *femina* vero sub abvis, *membra sua genitalia* habent.

A

§. 2.

FÖRRA STYCKET.

§. 2.

Om Spindlarna kunna fågas hafva *bufvud, axlar, rygg, med flera dylika delar*, lämnar jag dårhån. På det jag ej allenast må blifva kårt, utan ock tydelig, kallar jag des första stora afdelning *Bröst*, och des andra *Eål*.

§. 3.

Alla Spindlar hafva *åtta ögon, åtta fötter, tvånne armar, tvånneramar eller tillbållare, med en klo i bvardera, och slåppa sina trådar genom besynnerliga dårtill förordnade rör, som sitta vid åndan af bålen, samt försåka sit slågte medelst ågg-vårpning*.

§. 4.

De lefva alla af rof, och skona intet lefvande, som år inom deras förmåga at angripa, ja icke ens deras egna slågtingar, ån skönt somlige af dem kunna *uthårda en otrolig svålt*.

§. 5.

§. 2.

An ex capitibus, bumeris, dorsis, pluribusque ejusmodi partibus aranei constare dicantur, non differo. Ut non solum brevis, sed etiam facilis, sim, superiorem trunci partem, *Pectus*, inferiorem vero, *Alvum*, nomino.

§. 3.

Omnes aranei gaudent *oçto oculis, oçto pedibus, duobus brachiis, totidemque retinaculis, quorum utrumque ungula munitum est; quin per canales peculiare a natura constitutos atque imæ alvo assidentes fila demittunt, & ova pariendo genus suum propagant*.

§. 4.

Præda singuli vivunt, nullique, quod capere penes eos est, vivo animalculo parcuut, immo ne quidem cognatis suis, tametsi uonnulli eorum *incredibilem sustinere famem possunt*.

§. 5.

§. 5.

De krypa utur sit skal, såsom kråftan, ormen och fjårillar-
nes skråbukar, somliga vist trenne gånger, och vid samma til-
fälle, hafva den olågenheten, at Ichneumonenes lägga sina ägg på
dem, hvars skråbukar de med sit lifs förlust framföda.

§. 6.

Liten tid efter det sista skalets iklädande, vinna de sin full-
komliga storlek, då ock deras *parnings-tid* först är förhanden.

§. 7.

Hanarne äro merendels *sällsyntare* än Honarna (torde hända,
at de äro til antalet mindre) och äga den förmågan, at kunna
si ugtsama flera honor: Efter slutad parnings-tid står näppeligen
någon hana til finnandes.

§. 8.

Hanarne äro ock alltid större til bröstet, men mindre til bäl-
len; däremot äro honorna mindre til bröstet och större til bäl-
len, så at *Honorna* därutaf öfveralt vinna ett större utseende, än hanarne,
för-

§. 5.

Ut cancri, angues ac papilionum larvæ, e testis suis, alii ter lane, *prore-
punt*, dum id malum accidit, ut Ichneumonenes sua illis ova superaddant, quo-
rum larvas cum vitæ suæ damno educunt.

§. 6.

Brevi postquam novissimam tunicam induerunt, perfectam adsequuntur
staturam, primumque *coire* incipiunt.

§. 7.

Mares foeminis plerumque rariores & pauciores sunt, pluresque for-
te valent foecundare foeminas. Tempore coitus præterlapso, vix ullus mas
reperitur.

§. 8.

Mares semper sunt majoris pectoris & minoris alvi, *Foeminæ* vero
tenuioris pectoris & crassioris alvi, sine dubio, ob copiosam partus materiam,

förmodeligen af det myckna ämne, som de i sina stora bälur till äggens fullbordande hysa.

§. 9.

Hanarna och honorna *bygga icke bolag; utan med största redsla och varsambet, nalkas, at verkställa den lust, som de å ömsa sidor till släktets förökelse hos sig känna; de förblifva ej särdeles länge tillsammans på en gång uti sin kärleks-öfning, förrän de liksom af förskräckelse hastigt skiljas åt; men de börja och snart samma lek, flera reför å nyo igen, dock med mindre krus och omsvep. Sluteligen, efter fullbordad aflelse, skynda de sig från hvarandra i största hast.*

§. 10.

Honornas bälur växa ansenligt efter fullbordad parning, och när någons bäl af de större Spindlar öppnas, kan där tydeligen synas ett ymnigt förråd på ägg, som ligga i ett särskildt, långs efter inrättadt rum, midt uti bälur, hvilket allena intager säkert en dryg tredje del af hela bälur.

§. 11.

quingentes earum alvi turgent; unde fit, ut formam longe speciosorem hæ præferant.

§. 9.

Mares & foeminæ nunquam cohabitant, cum summo vero timore & cautione, libidinem, qua, ad generis propagationem, ambo stimulantur, satiare quærunt; Lulum amoris non diu exercent, sed quasi perterrefacti ab invicem separantur; Interruptum tamen lulum, post minus præludium, denuo & sæpius continuant, donec, facta conceptione, quam celerrime dissolvantur.

§. 10.

Alvi foeminarum post coitum valde turgescunt; & si cujusdam ex majoribus araneis alvus aperiatur, magna ovorum copia evidenter conspici potest, quam locus in medio alvi separatus & longus capit, quæque tertiam omnino totius alvi partem sola continet.

§. 11.

§. 11.

Fruktfambeten är hos dem ganska *olika*; somliga värpa några få ägg, sju til åtta stycken i kullen; andra femtio, hundra de til etthundra och femtio i kullen; ja sju, åtta til tio kul- lar, så at en enda hona kan på en sommar lägga tusende ägg.

§. 12.

Omsorgen för äggens förvarande och ungarne upfödande, för- blifver honarnas ensak, och är ganska *olika*; dock hos de mesta ej, mindre, än hos de andra Insecterne, fast dessa aldrig ligga på äggen, såsom foglarne, utan sjelfva luftens värma uplifvar dem, och läcker ut deras ungar.

§. 13.

Änkönt *deras ungar* vid sin första framkomst ej til färg och tekning straxt likna sina föräldrar, så hafva de dock samma skapnad til kroppens ställning, fötter, med mera, och *behöfva icke*, som största delen andra Insecter, *genomgå förvandling* til sin
rät-

§. 11.

Foecunditas non singulis eadem: aliæ nonnulla, septem nimirum aut octo, ova, in quovis folliculo, pariunt; aliæ quinquaginta, centum, immo cen- tum & quinquaginta, in singulis folliculis, qui septem, octo, vel etiam decem, numerantur; ita ut una foemina millia ætate ova componere queat.

§. 12.

Cura ovorum ac foetus, dissimili modo, solis fæminis incumbit; ple- risque tamen non minus ac ceteris insectis; licet hæc, ut aves, ovis suis nun- quam incubent, ipsius autem aëris calor derelicta foveat, foetumque ex iis vivum in medium alliciat.

§. 13.

Quamquam *pulli* nuper editi colore & pictura parentibus suis non sta- tim similes sunt; similem tamen, quoad corpus & pedes &c. formam habent; *nec necesse est illis*, ut insectorum plerisque, *transformationem subire*, pro

rätta skapnads vinnande. Färgen och teckningen infinner sig småningom, hos en del förr, och andra senare.

§. 14.

Deras *ålder* har jag ej funnit sträcka sig längre än föga ett år, om icke på andra orter någon slågt kan gifvas, som lefver längre.

§. 15.

Om den *skada*, som några vilja påstå, at de förorsaka människan, genom deras bitande, eller rättare sagdt, spännande med deras klor; eller ock igenom det, Spindelen sjelf eller dess träck oförvarandes kan komma i människan, fordras med skäl, åtminstone vid våra Spindlar, säkrare rön. Jag har ofta blifvit af dem starkt spänd eller knipt i fingren, men aldrig känt den minsta olägenhet därefter: Och skulle alla de människor dö där af, at de få Spindel eller dess träck oförvarandes i sig, finge vi beklageligen ofta nog räkna den bedröfveliga händelsen. Kycklingar och andra små föglar äta dem med största begärlighet, och dö icke där af.

§. 16.

genuina forma impetranda. Color & pictura oboriuntur paulatim, citius apud hos, tardius apud illos.

§. 14.

Ætatem eorum annum non excedere observavi; nisi alibi terrarum species detur diutius vivens.

§. 15.

Utrum nostri aranei, ut nonnulli volunt, mordendo, sive, quod rectius dicitur, unguis suis torquendo aut lacerando, *homines lædant*, vel etiam ipsi, aut excrementa ipsorum imprudenter devorata, hominibus noceant; certioribus probabitur experimentis. Meos saepe digitos intentius & prehenderunt & pupugerunt, nullo tamen malo insequente. Et si singuli homines perirent, qui araneos, vel excrementa eorum, ex improvilo hauriunt, casus ita calamitosos haud raro deplorare, nobis contingeret. Pulli gallinaei aliæque aviculæ eos avidissime comedunt, & tamen non moriuntur.

§. 16.

§. 16.

Annå har jag ingen Spindel funnit, som icke varit något lunden, och desutom de mesta mer eller mindre med borst och pinnar ymnigt nog förfedde. Hvad med borst och pinnar förstås, skal i §. 21. förklaras.

§. 17.

Med några ord vil man nämna, at deras träck är alltid tunn, och har ett anseende som orent vatten.

§. 18.

Om de tvåögde (så kallade) Spindlar skal på slutet särskildt blifva handladt: Och bör ingen ting af denna beskrifning lämpas til dem.

2. AFDELNINGEN,

Om Spindlarnes särskildte lemmar.

§. 19.

OGONEN äro åtta (§. 3.) och sita på främsta ändan af bröstet. Men som deras olika ställning, storlek fins emellan, och

§. 16.

Araneos *glabros nondum inveni*; plerosque vero fetis & aculeis magis minusve abundantes. Quid per fetas & aculeos intelligitur, §. 21. explicabitur.

§. 17.

Brevibus dicere lubet, excrementa eorum semper esse fluida, & aquæ coenosæ similia.

§. 18.

De araneis (binoculis dictis) separatim in fine libelli agendum erit; quapropter nihil, quod hoc tractatu continetur, iis adplicetur.

SECTIO POSTERIOR,

De distinctis araneorum membris.

§. 19

OCULI sunt octo (§. 3.) in anteriori pectoris extremitate collocati. Quia vero situs eorum diversus, magnitudo mutua, & color, discernendis

och färg, tjänar til slågternas ~~af~~skiljande; så komma de vid hvarje särskild slägt at i akt tagas.

§. 20.

FÖTTREN äro ock ~~sitta~~ (§. 3.) och sitta fäste vid undra sidan af bröstet. Alla föttren hafva sex tydeligen skilde delar; närmaste delen til bålen helt liten, och kallas af mig *fofästet*. Den därnäst den tjockaste, som må kallas *läret*; Sedan en liten hölfa, som jag kallar *kna*; hvaruti antepenultima är fästad, som ock är smalare än läret, och kallas *benet*; Penultima *foten*; Ultima, *tån*; hvarvid tvänne små svarta klor sitta fäste. *Föttrens olika längd* fins imellan, samt deras mera och mindre täckning af hår, borst och pinnar, *kommer vid hvarje slägt och art at omtalas.*

§. 21.

Som alla *Spindlar äro ludne*, fast olika; så har jag kallat de kårtafte och finaste håren *Fjan*; de större *Hår*, de än gröfre *Börst*, de gröfsta, som de aldeles intet likna sig til hår, utan fast mer

generibus inserviunt, in cujusque distincti generis descriptione notandi veniunt.

§. 20.

PEDES *octo* (§. 3.) imo pectoris lateri juncti sunt. Singuli sex distinctos articulos habent. Articulatus pectori proximus pertenuis est, & *Junctura pedis* a me nominatur. Hunc excipit crassissimus, qui *Femur* dicatur. Deinde sequitur nodulus, quem pro *Geniculo* sumsi, cum quo antepenultima juncta est, quæ quoque femore tenuior *Os* audit. Penultima, *Pes*. Ultima, *Digitus pedis*, cui duæ nigræ unguæ insident. *Pedum, tam longitudo haud proportionata, quam major & minor pilorum, setarum & aculeorum, abundantia, in singulorum Generum ac Specierum descriptionibus, commemorabuntur.*

§. 21.

Quoniam omnes *aranei sunt pilosi*, etiam si dissimiliter; brevissimi ac tenuissimi pili, *lanugo* dicti sunt; majores, *pili*; asperiores, *setæ*; asper-

II. AFDELNINGEN.

9

mer til *pinnar* eller taggar på Hagtorn och Stårkbårs buskar, C. L. Spec. Plant. pag. 477: 8. 475: 10. så har jag gifvit dem namn däraf: *Pinnarne* finnas måst på Spindlarnes fötter, äro ock tvånne Sorter, *spetsiga* och *trubbiga*: de förra äro allmänna, de senare sällsynta.

§. 22.

ARMARNE äro *tvånne* (§. 3.) fitta snedt under ögonen, fram för föttren, bestå til det minsta af tre leder, alltid ludne: Skulle af den, som ej nogare gifvit akt därpå, kunna hållas för fötter, emedan Spindelen, då han går, så rör *dem*, liksom en människa flåktar med armarne, då hon springer. Dessa armar äro på Spindlarne ganska *märkvärdiga*, de *åtskilja* ej allenast *könet*, utan ofta göra god tjänst vid arternas åtskiljande. *Hanarne hafva tvånne afsele lemmar, en på hvardera armen fäster*, som gör, at armarne på ändan få nu en nu annor skapnad eller utseende, som vid hvarje art fårskildt, så mycket man kunnat utröna, skal genom ritning och beskrifning meddelat blifva. Honornas armar äro däremot, alltid enda fram, jämne som en pinne.

§. 23.

rimos, quia nullatenus pilis, multo vero magis oxyacantharum & prunorum spinosarum aculeis adsimilari queunt, C. L. Spec. Pl. pag. 477: 8. & 475: 10. horum nomine insignivi: *Aculei* in araneorum pedibus abundantius reperiuntur, suntque duplices, *acuti* & *obtusi*; Illi communes, hirari.

§. 22.

BRACHIA *duo* (§. 3.) sub oculis, ante pedes, oblique posita, in omnibus pilosa, constant ad minimum tribus articulis. Pro pedibus facile haberi possunt, ab iis, qui minus attente eos inspexere, siquidem araneus, inter ambulandum, eos ita motat, ut homo in cursu brachia vibrans. Hæc brachia in *araneis sunt notabilia*. *Sexus enim non modo distinguntur*, sed etiam speciebus discernendis eximium usum conferunt. *Mares duo habent membra genitalia, unum quovis brachio junctum*, unde extremitates brachiorum diversimode formantur; quod in singulis speciebus separatim, quantum observari potuit, per descriptiones, figuris illustratas, communicabitur. Omnibus foeminis recta contra brachia sunt, & cujusmodi perticæ teretiusculæ.

B

§ 23.

§. 23.

TILHÅLLARENA eller *Ramarne*, äro väl nya namn, som jag gifvit de tvänne midt under ögonen måst lodrätt stäldte, rörliga lemmar, som alla härtills fundne Spindlar ägt. De sitta nära intill hvarandra, äro något tjockare ofvan närmast Bröftet, och smälare mot yttre ändan, däråft de hafva en mörkbrun eller svartaktig klo, som af LISTER är kallad för spjut. Med desse *Ramars utvidgande och klornas inspännande, fasthållles och dödas ej allenast rofvet, utan ock tilhållles til den därunder sittande munnen, som på Pl. 6. Tab. 4. Fig. 2. Lit. A. tydeligen finnes upritad.*

§. 24.

MUNNEN består af tvänne rörliga käftar, som sitta innanföre och under tilhållarena, i hvardera käften sitta små hakar eller tänder, i en half-cirkel stäldte, hvarmed Spindelen targar och klämmer det med tilhållarena dittryckte rofvet, se Lit. C. FRISCH tyckes varit på god våg at se detta; des beskrifning och ritning Tom. 7. pag. 7. Tab. IV. kan min benägna låsare själf döma om.

§. 25.

§. 23.

RETINACULA, nomen quidem novum est, quo duo sub oculis linea perpendiculari sita & mobilia membra nominavi, quæ omnes aranei haftenus habuerunt. Arête conjuncta sunt, supra, prope pectus aliquantulum crassiora, at extremitates versus tenuiora, quibus subnigræ aut nigricantes unguæ insident, quas *tela* LISTER vocavit. His *retinaculis sive telis*, dum expanduntur, & unguæ infiguntur, tenetur non solum & necatur præda; sed etiam Ori infra sito applicatur atque ingeritur: quod in Pl. 6. Tab. 4. Fig. 2. Lit. A. luculenter ob oculos ponitur.

§. 24.

Os duabus maxillis infra ac intra retinacula se motantibus, constat. Utraque maxilla parvis uncis, sive denticulis munita est, ad figuram semicirculi dispositis; quibus prædam retinaculis applicata araneus mandit & conterit: Vid. Lit. C. FRISCHUS hoc observare conatus est, de cujus descriptione & figura Tom. 7. pag. 7. Tab. IV. ipse pro candore suo lecter existimet.

§. 25.

II. AFDELNINGEN.

— 81

§. 25.

SVALGET, som *sitter därunder* och på Lit. D. finnes utmärkt, emottager den saft, som med kåftarnas hopklämmande af rofvet utpräffas.

§. 26.

BRÖSTET *kallar jag nu det stycket, som alla dessa föreskrefne delar äro fäste vid*, och är på de måsta litet smalare fram åt, flatt inunder, tvårt på främsta ändan; ofvanpå hos fömliga mer eller mindre kupigt eller ryggformigt som en takås, på andra åter nog platt och hoptryckt, med hår på många ymnigt öfverräckt, på andra ganska sparsamt; på dem som äro mindre ludne synes en sänkning eller fogning, som tåmeligen kan liknas vid Romerska siffran 5 (V). Om bröstets inra beskaffenhet kan jag denna gången intet med visshet utlåta mig. Gifsnings vis förmodar jag, at den mottagne spisen der förvandlas och kringsprides, til de öfriga lemmarnas underhållande.

§. 27.

§. 25.

GULA, *quæ infra os conspicitur* & Lit. D. *expressum cernitur*, accipit succum, qui e præda maxillis exprimitur.

§. 26.

PECTORIS *nomine truncus venit, cui singula particula jam descripta junctæ sunt*. Is plerisque in anteriori parte paulo tenuior, at obtusus, in subteriori vero planus, est. Superior pars, ut recti trabecula, magis minusve aliis acuminatur; In aliis contra plana & depressa adparet. Pilis, quibus apud plurimos hæ partes abundant apud alios parcius consistæ sunt. In his incisura sive junctura, Romanorum literæ (V) similina occurrit. De interna *Pectoris* constitutione nunc certi quid statuere nequeo. Conjectura prospicio, receptum alimentum hic verti, & ad reliquorum in embro- rum sustentationem digeri.

B 2

§. 27.

§. 27.

BÅLEN är, om föttrens längd undantages *det största stycket* på spindelen, i tynnerhet hos Honorne, och gifver dem deras prydnad, medelst så många ombyten af färg och tekning, som arterne äro. *Bröftet och bålen äro med ett smalt band tilsammans bundne. Bandets fäste vid bröstet sitter i medelpuncten på dess bakre ända; men vid bålen är det fäst, i synnerhet hos väfvare Spindlarne, på undra sidan, vid pass på främsta tredje delen.* På undra sidan af bålen, mot öfra ändan sitter Honans födslolem (märket), som under parnings-tiden tydeligen tynes, och skal vid de Arter, jag funnit paras, omständeligen blifva utfördt.

§. 28.

ÄGGEN, som Honorne *aldrig lägga blotta*, utan alltid med mer eller mindre spånad omgifne, äro ej bland alla Arterne lika. Somliga hafva kantiga, somliga runda, somliga med hvarannan så hopkliftrade, at de icke kunna skiljas utan annars skadande; hvilket vid fit ställe skal tilkänna gifvas; här vil man allenast de-

§. 27.

ALVUS, si pedum longitudo excipiatur, *maximam araneorum partem constituit*, præcipue foeminarum, quarum singulas species variantes ejus colores ac picturæ ornate distingvunt. *Pectus & Alvus tenui inter se vinculo aptissime coherent. Cum centro pectoris, posteriora versus, una vinculi extremitas jungitur; altera tertiæ propemodum alvi parti inferiori, præsertim in araneis retiaris, coaptatur.* In subteriori alvi latere, anteriora versus, membrum foeminæ genitale sedet, quod tempore coitus lucide adparet, & cujus descriptio in earum specierum historiis, quas in coitu deprehendi, explicite tradetur.

§. 28.

OVA, quæ foeminæ *nunquam inoperta* componunt, temper vero majori aut minori tela involvunt, non omnibus speciebus sunt similia: alius angulata; rotunda aliis, atque ita conglutinata, ut sine ruina dissolvi nequeant; quod suo loco indicabitur. Hic in tres Classes tantummodo dispescantur; scilicet in *Magna Ova, Parva & Mediocria*. Non dura solida-
que

delä dem i trenne sörter, *stora, små, och mellan Sorten*. De hafva intet något hårdt eller fast skal kring om sig, såsom foglarnas ägg, utan allenast en tunn och genomskinlig hinna, så at färgen på det inra fynes tydeligen igenom: ja, om jag ej får vild, tekningen af sjelfva ungen, några dagar för kläckningen. Efter ungens utkrypning krymper hinnan tillammans til et litet fnudd.

§. 29.

Några tippar sitta på yttersta ändan af bålen hos bägge könen, hvarigenom Spindlarna verkelligen utsläppa de ändar eller trådar, som de til sina nåts utspännande eller eljest behöfva: Och som desse tippar eller spinspetsar äro hos åtskillige nog olika; så kommer, hvad jag om dem har kunnat utröna, på sitt ställe at i akt tagas. På slutet, uti beskrifningen om Vattuspidelen, får jag tillfälle at visa, det Spindlarne, genom desse, äfven bruka ändas.

§. 30.

Midt emellan desse spinspetsar sitter den öpning hvarigenom de rensa sig.

§. 31.

que, quali avium ova, teguntur membrana; ast molli saltem tunica, atque tam pellucida, ut color intestini foetus per eam diluceat: Immo, nisi fallor, pectura pulli, brevi antequam excludetur. Pullo excludo, in vesicam corrugatam tunica redigitur.

§. 29.

Tubercula aliquot in postrema alvi parte utriusque sexus prominent, per quæ fila vere emittuntur ad extendenda retia necessaria: & quia tubercula hæc apud plures variant, suo loco, quidquid de iis experiri potui, narrabitur. Circa finem, in descriptione aranei aquatici, occasio datur, ostendendi, quod quoque per ea araneorum spiritus exit & recipitur.

§. 30.

In medio tuberculorum foramen delitescit, quo se ab excrementis aranei purgant.

B 3

§. 31

§. 31.

SKALET, som Spindlarne afklåda sig, är som ett genomskinnligt horn, dock bråkaktigt eller sprött, och visar tydeligen Spindelens förra storlek, både till bröstet, föttren och ögonens ställning, ja armarne och tillhållarena, des klor icke undantagne: Men det, som betäcker bålen, är ett skinn, som icke behåller sin form, utan krymper aldeles tilhopa. När Spindelen skal afklåda sig det gamla skalet, söker han ett, efter sitt tycke, lämpeligt rum, sitter något dufvent, spänner sig fast uti något nåt. Bröstets öfra skorpa, jämt med föttren, armarne och tillhållarena, spricker då lös, från alla nysnämnde delar; men bliver litet fast sittande vid bakdelen af bröstet, refandes sig något med främsta ändan i vådret; vid detta tilfället är Spindelen så matt, eller i en sådan Ekstasi och orklöshet, så han ej förmår skaka en mygga af sig. Andteligen frånar han vid, börjar med ganska små knyckar, efter sin svaga förmåga, at sparka och draga: hvilar sig imellan hvarje försök, börjar åter på, och fortfar därmed så länge, til des han aldeles kommit utur sitt gamla

§. 31.

TESTA (epidermis) qua se aranci exuunt, corneola & pellucida est, at tamen cartilaginea. & priorem aranci staturam spectatoribus exhibet, tam quoad Pectus, pedes, & oculorum situm, quam brachia & retinacula, unguis minime exceptis: Alvi vero tegumentum pellicula est, quæ, formæ non retinens, in rugas tota contrahitur. Araneus, priorem exuturus corticem, locum sibi aptum quærit, ubi torpens reticulo implicatur. Exterior totius pectoris crusta tum a pedibus brachiis & retinaculis rupta sejungitur, posteriori tamen pectoris parti parumper adhærescit, anteriore surlum inclinata. Hac occasione eo ecstasis & languoris araneus redigitur, ut non unicum a se culicem depellere valeat: demum ad se redit, & quantum vires debilitatæ concedant, calcitrando ac vellicando agilitatem prodere qualemcunque incipit; Inter quodlibet tentamen se reficit, deque novo inchoatum continuat, usquedum veteri crusta se totum expediverit. Summa

la skal. Hans stora matthet, som ännu påstår, tillåter honom knapt komma så långt från sitt gamla skal, som hans kropp är lång til, utan blifver så länge kvarhängande, til dess luften tillräckeligen torkat och hårdat hans nya yta. Då han efter en fullkomlig uthvilning, börjar i sitt nya skal sitt gamla lefnads sätt.

II. STYCKET,

*Om Spindlarnes indelning i särskildta skarar,
flockar, slægter och arter.*

I. CAP.

SPINDLARNE tyngas naturligen dela sig i *tvänne skarar*

LUFT-SPINDLAR, eller sådane som vi dageligen se prof af.

VATTU-SPINDLAR, eller sådane som lefva i sjelfva vatnet;
desse äro nog sällsynta och få.

LUFT-

ma, qua et jamdum laborat, virium defectio, ad mensuram corporis, ab exuviis discedere prohibet; quapropter in retiolo pendulus remanet, donec aër recentem eju cuticulam aridam latis & solidam reddidit. Valetudine sufficienti quiete restituta, solitum vivendi genus resumit subrepticam (novam) indutus glumam.

PARS POSTERIOR,

*De Araneorum in distincta Agmina, Classes, Genera
& Species Divisione.*

I. CAP.

ARANEOS natura videtur dispescuisse in *duo Agmina*:

AËREORUM, quorum specimina quotidie cernimus.

AQUATICORUM, qui vivunt in aquis, & rariores sunt.

ARA-

LUFT-SPINDLARNE dela sig ock oftridigt i *tvänne* Flockar.

GILLRARE, eller sådane som sätta på åtskilligt fått nåt ut för rofvets fångande.

HOPPARE, som aldrig gillra, utan medelst ett hopp, liksom katten spänner rättan eller höken dufvan, håfva sig på det dem för nära kommandeyrfå.

GILLRARE flocken, synes mig nyttigt at dela i *trenne* slag:

VERTICALA, eller sådana som utsträcka *runda* nåt.

IRREGJLIERA, eller sådane, som hafva hvarken *runda* eller *tåta* nåt; utan af *hårs och tvårs bopåste åndar*.

LINNEVÄRFVARE, eller sådane som sträcka *tåta* nåt *lika* som ett *flor*.

HOPPARE flocken är af **LISTER** delad i *trenne* slag:

LUPI. PHALANGIA. CANCRIFORMES.

2.

ARANEI AEREI in *duas* quoque *Classes* facile distribuuntur.

RETIARIORUM, qui prædis capiendis, reticulos diversimode tendunt.

SALTATORES, qui nunquam irretiunt animalcula ad se propius advolantia, aut, quemadmodum feles murem, & accipiter columbam, al-
sultimprehendant.

RETIARIORUM Classem in *tria* *Genera* distinguere, necessarium duco:

VERTICALIUM, qui retiola orbiculata extendunt.

IRREGULARIUM, quorum reticuli nec orbiculati neque densi sunt, sed ex filis compositi transversim divaricatis.

TEXTORUM, densa retiola, spissis multitiis similia, tendentium.

SALTATORUM Classem in *tria* *Genera* **LISTERUS** distinxit:

LUPORUM, PHALANGIORUM & CANCRIFORMIUM.

2.

2. CAP.

Om GILLRARE-Flockens FÖRSTA SLAG, som kallas
VERTICALA.

Mig tyckes böra börja med dessa Spindlar, emedan deras Spirale (trillade) väfvar komma oss först och allestädes för ögonen. De anställa hållt sin väfnad eller nätställning, om de hafva fritt utrymme, *nästan lodrätt, hvaraf jag tagit mig anledning, at kalla dem Verticala.* De kunna ock väl under Reguliera, Orbiculata eller Cirkel-runda nätbyggare igenkännas.

§. 2.

På alla tider af dagen anställa de sitt gillrande, börjandes med några långa trädars utsträckande, öfver det rum, de tänka intaga; de veta af Naturen, snält och måsterlig at fördubla de åndar, som mera magt och tyngd kommer at hvila på, samt genom förband eller på tvären staldte spänningar så passa, at ingen tråd skal sitta slapt, eller mera spändt än den andra.

§. 3.

2. CAP.

De Retiariis primi Generis, sive VERTICALIBUS.

§. 1.

Oportet, reor, ut ab his initium fiat, quippe quorum texta spiralia (volubilia) in primis & ubique oculis nostris obveniunt. In locis patentibus telas suas libentius instituunt, linea propemodum *perpendiculari, quod ansam mihi præbuit eos Verticales nominandi*: Etiam si sub Regularium sive Orbiculatorum reticulorum textorum nomine æque facile cognoscentur.

§. 2.

Texturam toto die exercent, stamina aliquot longiora, per spatium, quod occupare conantur, in initio distendentes. Fila graviora quævis onera sustentura scienter ac artificiose geminare, eos natura docuit, quin ligamentis ita præstringere, ut singula stamina æqualiter passa currant.

C

§. 3.

§. 3.

Når de upspånt sitt utkast, sätta de en fjun-tutt på ett tjänligt ställe, eller där de vilja göra nätet medelpunkt, förökandes sedermera spirornas eller ekrornas antal emellan medelpunkten och omkretsen, til den myckenhet, som de finna nödigt: De ställa dem ej straxt så tätt, som de äro, när nätet är färdigt; utan hålla sig gärna midt emellan de förr uppdragne spirorne, alltid ökandes och indragandes de nya tvårbanden närmare och närmar emot medelpunkten, hvarigenom de sitta spirorne, som de til nätet tåthet finna nödiga at tillätta, ej behövas så långa.

§. 4.

Sedermera ställer Spindelen sig utan på buken af sitt half-färdiga nät, eller så, at han hänger under det samma på sina klor, börjandes utan aktning, om det är från höger eller vänster, at sätta den Spirale eller snäckvis löpande tråden öfver alla spirorne.

§. 5.

§. 3.

Tela expansa, maculam loco destinati centri opportuno lanuginosam figunt. Deinde radorum numerum complent inter centrum atque ambitum, quoto opus habent: Radios non illico tam dense coaptant, ut in texto consummato videntur esse, sed inter distentos, negotiosi, nova ligamenta, quæ transversa inserunt, centro tenus continue suppleant, Unde infertitii, quæ ad condensandum reticulum necessarii sunt, radii minus producti requiruntur.

§. 4.

Porro, ad exterius sive subterius infecti retioli latus, se, ungarum ope, araneus adplicat, ubi pendulus factus, absque respectu dextræ aut sinistræ, spiralia vel conchata stamina omnibus internere radiis coepit.

§. 5.

§. 5.

Fast jag ännu icke blifvit varse någon, som börjat därmed från medelpunkten, utan alltid från omkretsen; så motlåger jag icke den, som det förra rönt, utan förtäljer, huru jag funnit Spindelen förrätta det senare.

§. 6.

Nu som vid yttersta ändan af spirorne, där Circlarne börjas, är längre mellanrum, än Spindelen kan råka sig öfver, så går han den ena spiran litet eller så långt inåt, at han kan hinna öfver at fatta i den andra spiran, på hvilken han sedan utgår, så han med en ogemen noghet står i Linea mot det sista gjorde tvårfäste på den lemnade spiran, omfattandes med klora på yttersta foten, den utur spinspetsarne framslåpte ändan, som af ett kårt tilhållande, til den nya spiran, utan knytning, hastigt och så starkt fasttorkar, at den ej utan nåtets förstörande kan frånskiljas. Fortfarandes således spira från spira, til dets han hunnit varfvat kring, som då så mycket sig uti en Spiral eller
fnåc-

§. 5.

Licet nullos a centro, singulos vero ab ambitu, araneos, sua ordiri retiola, viderim; quibus tamen contigit de priori ordiendi modo fieri certis non me oppono, posterioris saltem certitudinem expertus urgens.

§. 6..

Quoniam prope ambitum, unde radii simulac orbis excurrunt, ampliora intervalla sunt, quam ut illa araneus transcendere queat, in uno, centrum versus radio prodeambulat, donec vicinum reperiat adscensu faciliorem. Hunc exinde sequitur, usque dum se adcuratus noverit situm e regione maculæ derelicto radio nuper intextæ. Filum e tuberculis missum tum ultimi pedis ungula prehendit, & novo radio brevi adplicat, quod atutum, sine ullo nexu, ita adglutinatur illi, ut ariditate solidatum, illæto retiolo, frustra avellatur. Idem opus persequitur araneus in quolibet radio, donec toto spatio semel circumlatus fuerit, dum circulo ad modum conchæ circumducto tantum redux centroque propior in orbem convolvit,

snäcke gång indragit, som des Natur och krops ställning hos dem, fastställt: Detta arbetet fullföljes varf efter varf, til des alt til Spindelens nöje och tjänst blifvit färdigt.

§. 7.

Om inga stora skador ske på nätet, så lappar han det, som dock aldrig blifver så vackert och snörrett, som det nya; blifver skadan för stor, så bygger han heldre ett nytt, än han lappar ett illa medfarit, gammalt, nät.

§. 8.

Hvarken på spirörne eller snäckgångarne håller Spindelen sig til något inskränkt antal. Jag har räknat snäckvarfven i somliga nät til fyratio åtta.

§. 9.

Deras ungar kunna af Naturen straxt väfva fina nät, utan de äldres lärdom och tilhjelp.

§. 10.

Hanar och Honor bygga lika nät, och imellan ungarnas och de äldres nät är ingen annan skilnad, än storleken på vidden och finheten på ändan.

§. II.

quantum natura & corporis constitutio permittit: Nec in continuato cessat, antequam, ad sui utum ac delectamentum, istud circulari textura absolvit.

§. 7.

Discissos minus reticulos refarcit, quoad feriem tamen ac elegantiam integris posteriores; sin major scissura fuerit, novum contexere, quam vetus & discerptum retiolum reparere, mavult.

§. 8.

Radii orbisque ad numerum determinatum non constituuntur: in nonnullis retiolis quadraginta octo circulos conchatos numeravi.

§. 9.

Pullos retiola sua tendere natura docuit, sine parentum institutione & auxilio.

§. 10.

Reticulos mares ac foeminæ uniformes construunt, a quibus pullo- rum retiola non differunt, nisi latitudine & tenuitate;

§. II.

§. 11.

Så fort som Spindelen går, så likfom rinner åndan utur någon af spinspetsarne, om han på något ställe är blefven med yttersta åndan fåst, annars icke.

§. 12.

Samma tråd är lika seg, då han med våld af människo hand utdrages, som när Spindelen sjelfvilligt framsläpper den samma.

§. 13.

Jag vet ännu intet, om någon vågat gissa, på hvad sätt Spindelen drager den utsläpte åndan uti sig tillbaka igen, mindre med sannolikhet gifvit skäl därtill. På slutet under beskrifningen om Vattuspindelen har jag tillfälle at utlåta mig därom.

§. 14.

När de hvila i sitt nät, hänga de alltid inunder nätet i medelpunkten, med hufvudet neder och stjärten uppåt.

§. 15.

Detta slågtets Honor, så många jag kunnat få rätt på, hafva dödt straxt efter ägg-vårpingen.

§. 16.

§. 11.

Si alicubi figitur fili extremitas; ex aliquo tuberculo aranei ambulantis sua sponte quasi filum exit, alioqui non.

§. 12.

Filum hoc, siue humanis manibus vi protrahatur, siue ab araneis ultro emittatur, ejusdem continuitatis est.

§. 13.

Dubito quempiam ausum esse suspicari modum, quo emissum filum araneus in alvum retrahat, multo magis verisimilibus eundem rationibus statuere. Ad finem libelli, in Descriptione aranei aquatici, de isto breviter agere liceat.

§. 14.

Dum in reticulis requiescunt, e subterioris lateris centro pendent, caput deorsum, anum vero sursum vertentes.

§. 15.

Brevi post partum, quotquot obtinere licuit, foeminae mortuae sunt.

§. 16.

Deffa Spindlars SÄKRA KÄNNEMÄRKEN blifva följande :

1:mo. FYRA nästan lika stora ögon i en fyrkant midt i pannan, de andre fyra ögonen, af hvilka tvänne sitta på hvarje sidan, äro något ombytelige, så til storlek som ställning, och blifva vid hvarje art bekräfne.

2:do. Äro deras främsta fötter de längsta, det andra paret därnäst, därpå det fjerde, det tredje paret är alltid det stäcksta.

Spec. I. Araneus ANGULATUS.

Midt i Junii fants en Hane; I hopp at finna Honan, födde jag Honom til den 26. Men som han på par dagar började sitta dufven, skyndade jag mig at låta rita af honom, se Pl. I. Tab. I. Fig. I. Den 27 om morgonen afklädde han sitt gamla skal. Sedermära föddes han til den 20 Augusti. Den 21 fants han död. Under hela denna tiden fants ingen hona som kunde passa åt honom, ej eller fants någon dublet. Til sin tek-

§. 16.

NOTÆ horum araneorum VERÆ sequuntur :

1:4. Quatuor oculi, æqualis fere magnitudinis, figura quadrata, in media fronte. Ceteri quatuor, ex quibus duo utroque latere sedent, quoad situm & magnitudinem aliquantulum variantes, in singulis speciebus describentur.

2:da. Pedes primi longissimi, secundi deinde, post quarti, tertii semper brevissimi.

Spec. I. Araneus ANGULATUS.

Medio Junii marem offendebam, quem ad diem 26 alebam sperans foeminam quoque repertum iri. Sed, quia biduum mas languelcebat, depingi illum quam maturime curabam. Vidi Pl. I. Tab. I. Fig. I. Die 27, mane, veterem pelliculam exuebat, & postquam alui eum ad d. 20. Augusti, mortuus d. 21. reperiebatur. Toto hoc tempore, nulla dabatur foemi-

teknig ändrade han sig intet efter skinnets ombytnig, ej eller bytte han skinna flera resor.

OGONEN, beksvarta, jämn-stora, så när som de tvänne yttersta sid-ogonen, som vore litet mindre; de suto på små utväxter, såsom på trattåndar. Åtta stycken besynnerligen långa och krokuta hår suto ymsom emellan ogonen, svarta närmst bröstet, och bleka mot spetsarne.

FÖTTREN, mörka; de tvänne främsta paren mattare, de tvänne yttersta paren starkare med ringar märkte, öfver alt ludne, och desutom ymnigt med pinnar besatte, hvilka vore en del svarta, en del mörkbruna närmast bröstet, och mot ändarne antingen bleka eller hvita.

BRÖSTET, hjärtformigt, ganska platt, brunaktigt; med fina orent hvita fjun tätt öfverhölgt, och en smal karm närmst föttren af en liten mera vitlångt färg.

BÅLEN, äggformig, luden, vågig, med sotiga och rödliga flammor; Bröstets fäste satt vid pats på tredje delen därinunder;

mina, quæ illi respondere poterat, nec alius hujus speciei mas. Post mutatam semel pelliculam, pictura eadem mansit, ut & pellicula.

OCULI, nigri, magnitudine æquales, præter binos in lateribus extremos, qui paulo minores erant, & e tuberculis prominebant. Octo pilorum stamina longa admodum & curva inter oculos mixtim sita adparebant, nigra proxime pectus, & qua apices livida

PEDES, nigri, quorum quatuor priores paucioribus, totidem vero posteriores, pluribus, circulis distincti sunt. Singuli lanuginosi & crebris confiti aculeis, partim nigris, & partim subnigris, proxime pectus, versus extremitates autem albicantibus vel etiam albis.

PECTUS, ad figuram cordis; planum admodum, suffulculum, molli & vix semicana lanugine abundans. Fimbria tenuis proxime pedes magis albicat.

ALVUS, ovata, lanuginosa; pictura undiflua fumigatis & subrufis flammis distincta. Junctura, qua pectori jungitur, infra in tertia alvi parte def-

der; vid öfversta brådden var en liten virfvel af mjölkhvita hår, dånåst midt åfvanpå, en hvit fläck, som en sockertåpp, med spetsen fram åt, och botten mot bakåndan; Upp i spetsen suto trenne små svarta prickar, en mot spetsen, och de andra tvånne i bredd mot botten; dåninunder, och inom denna stora hvita fläcken mot botten, satt en beksvart fläck nåstan trekantig, det breda upp och kanten ner: Inunder hela denna beksrefne firaten, satt et aflångt hvitt streck, såsom ett skaft eller fot, under den förra, så at detta med det förra hade ett anseende som ett vackert växt och välputsadt grantrå i lust-trågårdarne, fårgen undantagandes. Hela denna besynnerliga firaten intog ej större långd, ån en tredjedel af bålen öfra sida. I Linea med denna firaten syntes ett kåntigt hån på hvarje sidan, så at öfra tredjedelen af bålen hade ett tycke af en trekant.

ARMARNE, knottriga, klotrunda, dår och hvar med långre och kårtare hår påstrådde.

TIL-

finit; Ad supremum latus obvenit gyros pilorum lacteorum; Medium partis supremæ signat macula alba, cono similis, cujus apex ad caput, basis vero ad anum, vergit; Apex tribus punctulis nigris notatur, uno prope apicem, ceterisque duobus æqua ferie circa basin; Infra hæc & intra majusculam illam albam maculam, basin versus, nigra macula sedet, triangularis fere, sursum vertens basin & apicem deorsum: Descriptæ huic figuræ linea alba oblonga subposita est, veluti ansa vel pes; Ita ut hæc, cum præcedentibus, speciem præbeat pulcerrimæ & in hortis cultissimæ pinus abietis C. L. sp. Plant. p. 1002: 10. si color excipiat. Tota hæc figura, quoad longitudinem, tertiam superioris alvi lateris partem saltem occupat. In utroque hujus figuræ latere, & quidem linea recta, angulus cernitur; Unde tertia pars superioris alvi videtur triangularis.

BRACHIA, tuberosa, globosa, longis & brevibus pilis intercisè conspersa.

RE-

TILHÅLLARENA, mörkbruna.

Den 1 Septemb. fants *Honan*, Pl. I. Tab. I. Fig. 2. sittande midt i ett lodrätt nät: *Fau. Sue.* 1213. Den 9 vårpte hon en ägg-klimp, ungefär stor, som en böna; äggen voro något samman-kliustrade, men kunde med varfämhet skiljas. De hade en blek ägge-gulas färg, voro tämmeligen stora, och inemot femtio til antalet. Rundt i kring dem var ett svart stråft träffel dånåst några fotiga, och sist några glifa och orent hvita trådar omlindade, som alt var fästadt vid väggen af Honans hårbärge. Den 10. fants hon hardt när döden, och den 11. död.

Spec. 2. Araneus DIADEMATUS.

Den 22. Julii, var denne Spindel-arten, Pl. I. Tab. 4., i begrep at para sig: *Fau. Sue.* 1214. De finnas hela den blida årstiden igenom, dock af olika storlek. Sjelfva färgen och små firaterne äro ej altid hos de fullväxte beständige. De krypa utur sitt skal tre gånger. Jag hade aldrig tänkt, at *Ichneumon*es skulle lägga sina ägg på Spindlarnes kroppar; men

två

RETINACULA, subnigra.

Die 1. Septemb. reperiebatur *fæmina*, Pl. I. Tab. I. Fig. 2., in medio retioli perpendicularis sedens (*Fau. Suec.* 1213). Die 9. massulam ovorum, fere instar fabæ, pariebat. Ova paululum conglutinata, cum prudentia dissolvi poterant. Sublutea erant, admodum magna, & circiter quinquaginta: Tricis involuta nigris & asperis, quas proxime fuliginea quædam, circum vero rara & semicana stamina, obligabant, parieti cellulæ foeminæ adfixa videbantur. Die 10. deprehendebatur moribunda, & d. 11. mortua, foemina hæc.

Spec. 2. Araneus DIADEMATUS.

Die 22. Julii ad coitum parata erat hæc species, Pl. I. Tab. 4. Per totum serenus anni tempus offendi queunt, magnitudine tamen dissimiles *Fau. Suec.* 1214. Color & figuræ adultorum subinde mutantur. Testis se ter exuunt. Dubitassem *Ichneumon*as araneorum corporibus ova sua superaddere, si non hæc species me de ea re bis convicisset. Contra prui-

D

nas

två gånger har jag, af denne arten, blifvit öfvertygad därom. De förvara sig mot höst-nätternas köld och våta i tåta spheriska kojor, på hvilka ingången sitter ner inunder.

ÖGONEN, som sitta på sidorne, voro i ett ögonhål tillsammansväxte.

FÖTTREN, med mörka och ljusa ringar skiftvis firade, samt af ojämnt långa hår, borst och pinnar, täckte.

BRÖSTET, hjärtformigt, platt, ljus-brunt, och med smått hvitt fjun tunt beströdt.

BÅLEN, äggformig, brunaktig, som ibland mer af gult eller rödligt upblandades; luden af fint fjun, och långa hår, som sig öfver alt utstucko; med ett af orent hvita prickar teknadt diamant-kors, och på sidorne med mörkbruna vågor i en ined ställning firad; Teknad under bålen kring märket, på ömså sidor, med ett aflångt svart strek.

ARMARNE, med ojämnt långa hår, borst och pinnar.

TILHÅLLARENA, svarta, med litet hvitt fjun öfverst.

Den

nas & tempestates autumnas, in cellulis spissis sphaeralibus, quarum infundibula subteriori sunt parte, se conservant.

OCULI, utriusque lateris, in una eademque cavatura concreti.

PEDES, circulis nocturnis, & albidis alternatis, ornati, pilisque, fetis & aculeis dissimiliter longis tecti.

PECTUS, ad formam cordis, planum, suffusculum, tenuique alba lanugine parcius conspersum.

ALVUS, ovata, suffuscula, luteo vel etiam lubrufo colore apud alios adspersa: Alba lanugine, pilisque longis undique prominentibus obsita: Punctulis semicanis, ad figuram crucis adamantinae, undisque tabnigris utrinque oblique positis, quin subtus, circum membrum genitale, nigra & oblonga linea, notata.

BRACHIA, pilis, fetis atque aculeis dissimilis longitudinis.

RETINACULA, nigra, supra lanugine alba rara.

Die

Den 30. August. fants en enda Hona, Pl. I. Tab. 5., som til alla öfriga delar var föreskrefne lik, undantagno bälens öfra tekning, hvilken ej var så tydelig, som på Tab. 4; men mera gulaktig. Prickarne, som skulle göra firaterne på korset, voro ganska små, otydeliga, och ej i samma ordning. Om denna blifver en ny art, må han kallas PELEG.

Spec. 3. Aran. QUADRATUS.

Först i Septemb. fins denna arten, Pl. I. Tab. 3., fullväxt, samt ymnigt på buskar och små skog vid kanterne af öppna fäldt: Ispinner starka åndar och vidsträkt nåt, sitter sjelf gärna fördold, i ett tätt väfvit hus, med ingången under ifrån, och har en spånter strång vid sin baktot från nåtets medelpunkt; hvarigenom Spindelen straxt känner, om något rof fastnat i nåtet.

ÖGONEN, bekvarta och tydeliga.

FÖTTREN, med hår, borst och pinnar täckte: håren hvita, men pinnarne måst svarta, dock somliga hvita på åndarne.

Brö-

Die 30. Augusti unicum foeminam offendebam, Pl. I. Tab. 5., omnibus partibus priori similem, præter superioris alvi picturam, quæ non ita expressa erat, ut in Tab. 4. Punctula, quæ crucis figuram adornarent, hic minima erant, inadspicua fere, aliaque serie disposita. Hæc, si ad novam referatur speciem, PELEG dicatur.

Spec. 3. Aran. QUADRATUS.

Ad calendas Septemb. adulta & frequens, in arbusculis circa campos patentibus hæc species, Pl. I. Tab. 3., cernitur: Crassa stamina amplosque reticulos tendit: in cellula spissata araneus plerumque residet, supra infundibulum, stamen a centro reticuli extensum uni ex posterioribus pedi alligatum habens, quo se certiore facit de præda retiolo implicata.

OCULI, nigri & adspicui.

PEDES, pilosi, fetosi & aculeati. Pili albi; aculei vero plerumque nigri sunt, præter nonnullos, quorum extremitates albicant.

BRÖSTET, äggformigt, blekt, nog platt; med en fotig strima åndlångs, och smått hvitt fjun.

BÅLEN, äggformig, glånsande; med smått stackot fjun och långa hår något glift öfverströdd. Håftet, hvarmed den fogas tilhopa med bröstet, sitter nästan på hälften af bålens undra sida: hafver åndlångs en rad af små hvita punkter med rödbruna karmar i kring. Tvåne stora hvita fläckar på ömsa sidor om förenämnde Linea, nästan i en fyrkant, hvaraf de två nedersta, äro litet större, och vidare från hvarandra skilde, än de öfre, utgöra denne artens oryggeliga känneteken: De öfriga små ringar eller fläckar äro ej hos alla lika många. Bålens färg är brun, gul, rödlig, och hos somliga med så mycket hvitt iblandad, at han är aldeles likfom möjlig.

ARMARNE, nog långa, bleka, ludne; med ringar, och långa svarta pinnar rikt försedde.

TILHÅLLARENA, lodrätt ställda, bleka, och ofvan litet fjuniga. *List. de Aran. f. 8.*

Spec.

PECTUS, ovatum, albidum, tatis planum, linea fuliginæ, ad longitudinem deducta, & molliter lanuginosa, distinctum.

ALVUS, ovata, nitida, tenui lanugine, at pilis longis, parce confita. **Junctura**, qua pectori jungitur, in subteriori latere fere media sedet. **Linea**, quæ ex albis punctulis, marginum subruforum, constat, ad longitudinem exporrigitur. Duæ albæ maculæ majusculæ, in utroque lineæ descriptæ latere, figura quadrata, sitæ, ex quibus inferiores binæ, paulo majores, ampliori intervallo inter se distant, notæ sunt, quibus hæc species distincta redditur. Ceteræ maculæ non in singulis totidem numerantur.

Alvi color subniger, luteus, subruber, ita, in nonnullis albicat, ut muscosus omnino videatur.

BRACHIA, longiora, albida, circulis fuscis, pilis & aculeis longis nigrisque abundant.

RETINACULA, perpendicularia, albida, supra parum lanuginosa. *List. de Aran. f. 8.*

Spec.

Spec. 4. MARMOREUS.

Den 22. Augusti, fants en enda Hona upp i ett trå, i sitt nåt. Pl. I. Tab. 2.

OGONEN, beksvarta, tydeliga, på små upphögningar staldte.

FÖTTREN, med ringar sirade, samt af hår, borst och pin- nar, nog täckte.

BRÖSTET, hjärtformigt, platt, blekt; med smått och tunt fjunt.

BÅLEN, åggformig, håftad vid bröstet på sin tredjedel, glänfande, och af smått fint, hvitt, fjun, som ett sammet, luden, stöder på askgrå färg; med ett otydeligt, eller illa teknadt kors af hvita puncter midt ut åt. Öfverst på sidorne, åro tvånne stora hvita fläckar, som hvardera grenar sig i tvånne vågiga Linier ånda in mot bakåndan: den ena sammanhängande, den andra afbruten. På sidorne, närmare under, paplig. Underbålen, från märket til bakdelen, beksvart. Öfra delen af märket med tvånne ovala gula strimor omgifven.

AR-

Spec. 4. MARMOREUS.

Die 22. Augusti unica in reticulo summitati arboris cujusdam intexto foemina deprehendebatur. Pl. I. Tab. 2.

OCULI, nigri, in tuberculis adspicui.

PEDES, circulis signati, pilosi, tetosi & aculeati.

PECTUS, ad figuram cordis, parum, albidum, parum lanuginosum.

ALVUS, ovata, extremitati juncturæ in tertia parte juncta, tenui lanugine, serico simili, ex cinereo candescenti confertur, & cruce minus adspicua, albisque punctulis formata, super mediam alvum, signatur. Supra, utroque latere, binæ albæ maculæ majusculæ in binos ramulos obliquos excurrunt; quorum unus cum ano cohæret, alter vero abruptus videtur. Pars alvi inferior, utrinque discolor, nigrans autem inter anum & membrum genitale, cujus pars superior duobus ovatis radiis luteis notabilis est.

D 3

BRA-

II. STYCKET.

ARMARNE, af ojämnt långa hår, borst och pinnar, ludne.

TILHÅLLARENA, bleka, lodrätt stäldte, med hvitt fjun påströdda, svarta mot klona.

Vid slutet af Augusti, funnos många Honor af denna arten, Pl. I. Tab. 6., sittjandes på lur i sina kojor bredevid näten: somliga af dem hade litet mattare färg och otydeligare tekning.

ÖGONEN, svarta, och liksom på små upphögningar stäldte.

FÖTTREN, bleka, med bruna fläckar vid lederne, och af hår, borst och pinnar, täckte.

BRÖSTET, hjärtformigt, ljusbrunt, och med fjun öfverströdt.

BÅLEN, äggformig; vid bröstet fästad på tredjedelen; mycket rödlig, och af smått fjun luden som ett sammet. Hade längs efter fyra långliga lysnor, tvänne på hvarje sidan. Vid andra kanten af dessa fyra lysnor, syntes en liten hålighet, med en svart punkt uti; de tvänne öfversta hålorne, vore ej så stora, som de tvänne nedersta. Längs efter dessa punkter, på ömsa
fi-

BRACHIA, pilis inæqualiter longis, setis & aculeis, obsita.

RETINACULA, subalbida, perpendicularia, alba lanugine investita, ungalas versus nigra.

Sub finem Augusti plures hujus speciei, Pl. I. Tab. 6, deprehendebantur foeminæ, in cellulis ad reticulos subsidentes; quarum nonnullæ minus lucide coloratæ & figuratæ erant.

OCULI, nigri & e tuberculis prominentes.

PÉDES, subalbidi, maculis subnigris, pilisque, setis & aculeis, constrati.

PECTUS, ad formam cordis, suffusculum, lanuginolum.

ALVUS, ovata, cohærens cum pectore junctura tertiæ parti adfixa, atque ut sericum lanuginosa, rubet. Duæ longiusculæ faculæ utrinque lucent, quarum infimi margines cavaturis punctatis nigrescunt, ex quibus binæ superiores inferioribus paulo minores sunt. His punctulis, ad longitudinem, utrinque, primum nigra, tenuis, alba, post lutea latior, ultimo tenuis
ni-

fidor,' var först en smal svart, sedan en smal hvit, därnäst en bred rödgul, sist en smal svart, våg, rand eller vattring. Imellan desse, mot bakåndan, voro några mörka tvär-streck. Mot fidorne, under bålen, syntes papliga, inedt stäldte, vattringar, svarta på brandgul grund.

ARMARNE, af samma färg, som föttren; med hår, borst och pinnar, täckte.

TILHÅLLARENA, bleka, lodrätt stäldta, och af smått hvitt fjun litet ludna.

Ehuru olika desse tvänne arter i första påseendet synas vara; så har jag dock mycken anledning at tro, det den förra är en stark vanväxt från den senare. Men om framdeles kan visas, at desse äro särskildta arter, må den senare kallas Babel.

Spec. 5. UMBRATICUS.

Den 13. Junii, fanns en Hona, bakom en påla, mot ett plank, i en mörk skrubb, under det jag drog fram åtskilligt bysje, at finna gråsuggor (Fau. Sue. 1257). Hon såg i början

nigra, unda five linea, succedit. Inter eas, anum versus, lineolæ nonnullæ furvæ transversæ adparent. Latera versus, infra alvum undæ variegatæ ex luteo nigrescentes, obliquantur.

BRACHIA, ejusdem coloris ac pedes, pilosa, fetosa, aculeata.

RETINACULA, subalbida, perpendicularia tenuique alba lanugine parum obducta.

Licet hæc ambæ species, primo intuitu valde dissimiles videantur; sufficienti tamen ratione nixus, priorem saltem a posteriori multum variare, reor. Sin distincta species hæc probetur, nomen ipsi Babel conveniat.

Spec. 5. UMBRATICUS.

Die 13. Junii, unicam in rima pali sepimentum sustinentis caliginosa foeminam, oniscos sub paleis investigaturus, offendebam. Quæ in initio cre-

jan nog död-lik ut, men viste dock Inart, at Hon var liflig. Efter några dagars förlopp, märkte jag, at hon skydde dagen i högsta måtto, och brukte väfva om nåttren, eller i första gryningen om mörnarne. Hon skötte ej mycket om flugor; Phalener (natt-fjärillar) voro smakligare. Jag blef därför mon om, at finna flera af denna arten. Inan slutet af månaden, fant jag tvänne til. Den 24. Julii, vardt jag först varse deras råtta sätt at väfva. De sitta i förfat under ett tätt gjordt hus, brede vid sit nät, och lura på rof. Om dagen, låckas de icke ut af hvad som fastnar i nätet; men natten och morgonstunden nyttja de så mycket flitigare. Pl. I. Tab. 7.

OGONEN, som sitta på sidorne, voro tvänne i ett ögonhål.

FÖTTREN, af långa hår, borst och pinnar, ymnigt hölgde; lären svartaktige; det öfriga mörkgrått och ljusbrunt fläckvis pappladt.

BRÖSTET, nästan fyrkantigt, ganska platt, litet smalare fram än bakåt, svart-brunt, litet glänfande; dock med hår öfver

credebatur moribunda, statim vivida cernebatur. Paulo post, lucem eam fugere, & nocturno tempore, vel primo diluculo, texturam exercere, comperiebam. Mulcarum minus appetenti phalena erant in deliciis: Operam itaque pluribus impendi hujus speciei repertendis. Præterlapso nondum mense duas offendi. D. 24. Julii, modum texendi earum videbam, & quales in spissatis cellulis ad retiola positis insidiantur prædæ. Quodcumque de die reticulo implicatur, eas non allicit, quæ noctem & diluculum studiolaræ lucrantur. Pl. I. Tab. 7.

OCULI laterales, duo in una cavatura.

PEDES longiusculis pilis, fetis & aculeis abundant. Femora nigricant; reliquum ex subnigro & semicano variegatur.

PECTUS, ferme quadratum, planius, anteriora versus paulo acuminati.

verströdt, och en smal orenthvit rand på ömsa sidor närmst fötten.

BÅLEN, oval; men ganska platt, af smått fjun luden. Ett bredt fäldt, midt utåt, med en Siclac omgifvit. Hvit mot sidorne; midt äfvan på svart. Fäldtet var med gulaktiga prickar påströdt, och närmst kroppen fyra insänkningar: de tvänne öfre litet mindre, än de tvänne nedre. Mela undra sidan af bålen mörk, så när som kring märket, hvilket var omgifvit af tvänne hvita halfmånar.

ARMARNE, papliga såsom fötten, samt med hår, borst och pinnar, försedde.

TILHÅLLARENA, svarta, lodrätt stälda, och med hår påkastade.

ÄGGEN hade en blek ägge-gulas färg, och voro tillsammans sittjande, i en massa, som en stor trågårds ärt, inom tvänne slags träfel.

UN-

tius, subfuscum, parum candens, pilosum, linea tenui, semicana, proxime pedes cinctum.

ALVUS, ovata, planior, molliter lanuginosa; in medio latum habet spatium linea multangula circumdatum; Alba latera versus; supra in medio nigra. Spatium sufflavus punctulis interstinguitur; & proxime pectus inciluræ quatuor, quarum binæ superiores paulo minores, adparent. Pars ævi inferior fusca, membro genitali excepto, quod duabus albis lunulis dimidiatis cingitur.

BRACHIA, variegata veluti pedes; item, pilosa, setosa & aculeata.

RETINACULA, nigra, perpendicularia, raripila.

OVA, sublutea, conglutinata, geminisque involuta tricis, massulam instar pisi hortensis masculi, constituebant.

E

PUL-

UNGARNE, fågo alla svarta ut, när de först kommo fram, som skedde den 22. Julii. Efter några dagar förbytte de sitt skal. Vid slutet af Augusti, voro de nästan halfvåxte. List. de Aran. f. 9.

Spec. 6. PYRAMIDATUS.

Först i Augusti, funnos tre Honor af denna arten; Pl. I. Tab. 8. De föddes til midt i Septemb.; under hela denna tiden var jag ej så lycklig, at jag fant någon Hane, som passade åt dem. Den ena af Honorne bytte skal några dagar efter dess fångst.

ÖGONEN suto på en liten gulaktig upphögning: de tvänne öfversta i fyrkanten litet tätare: hvardera paret af sidögonen hade sin särskildta upphögning, hvaruti de suto, litet snedt staldte, och ej sammanvåxte.

FÖTTREN, bleka, med mörka ringar, fulle af hvita hår och svarta pinnar.

BRÖ-

PULLI nuper editi nigrabant; quod die 22. Julii videbam. Brev ipost partum testam mutabant: Sub Augusti vero finem dimidiam adtequebantur staturam. List. de Aran. f. 9.

Spec. 6. PYRAMIDATUS.

Tres hujus speciei foeminæ, Pl. I. Tab. 8., incunte Augusto, deprehendebantur, adque Med. Septemb.,alebantur. Ast ego voti impos eram, nullum enim eo tempore marem offendere poteram, qui illis responderet. Una foeminarum crustam mutabat brevi post capturam.

OCULI, e tuberculo sufflavo prominebant: bini superiores minori intervallo. Singuli bini laterales, non concreti, in proprio tuberculo, oblique collocati erant.

PEDES, subalbidi, circulis furvis, pilis albis & nigris aculeis.

PE-

BRÖSTET, åggformigt, platt, blekt, med hvita fjun ymnigt mot ögonen försedt.

BÅLEN, åggformig; fästad vid bröstet på tredjedelen; hade ett mörk-brunt Enhörnings-horn, på en krit-hvit grund teknadt. Omkring hornet syntes en gulaktig skymthighet. Midt öfver, gent mot bröstet, voro tvänne små insänkningar, svarta i botten. På sidorne, närmare under, syntes bålen lotig, och med gulaktige, snedt ståldte, vågor sirad; men inunder, mellan märket och bakåndan, beksvart; dock syntes, på ömsa sidor kring märket, de gula halfmånarne, med inåt vände horn. Denne honas födslolem (märket) som nu i desse dagar väntade på Hanan, fant jag helt noga, vara sådan, som FRISCH Germ. Tom. 7. pag. 7. Tab. 4. Fig. 3. den beskrifvit och afritat; men som han antingen icke lett Spindlärnes parningsfått, eller ock ej gifvit rätt noga akt därpå; så hafver han misstagit sig, och kallat Honan för Hane.

AR-

PECTUS, ovatum, planum, subalbidum, alba lanugine, oculos versus abundantiori, tectum.

ALVUS, ovata, junctura centro tertie partis inferioris adfixa cum pectore cohærebat. Cornu Monocerotis in alba basi subnigro, & circum ex subluteo variegato, notabatur. Duæ nigræ incisuræ e regione pectoris supra medium transversæ videbantur. Ad utrunque latus fumigata lineis subluteis & oblique ductis interstinguebatur. Infra, inter membrum genitale & anum, nigrabat, lunulis dimidiatis luteis cornicula introrsum vertentibus utrinque decorata. Membrum hujus foemine mare meo ipso tempore desiderantis, genitale, certe tale comperiebam, quale FRISCH Germ. Tom. 7. pag. 7. Tab. 4. Fig. 3. delineatum est. Hic Auctor, quia coeuntes araneos aut non vidit, aut probe minus observavit, maris nomine foeminam adpellando, errat.

B 2

BRA-

ARMARNE, bleka, med ojämnt långa hår, borst och pinnar förfedde.

TILHÅLLARENA, bleka, med smått hvitt fjun påströdde.

Spec. 7. OCELLATUS.

Midt i Junii fantes en Hona, som, några dagar efter, vårpte i en vrå, uti ett trafel, en ägg-Massa, stor som en vanlig årt. Vid pass åtta dagar därefter, vårpte hon, på samma sätt, i andra vrån, en dylik kull; och åter, andra åtta dagar, i tredje hörnet, den tredje kullen. Efter vårpningen vardt bålen mindre. Pl. I. Tab. 9.

OGONEN, som fitta på sidorne, voro tvänne i ett ögonhål sammanväxte; det yttersta nog litet.

FÖTTREN, med hår, borst och pinnar rikt beströdde.

BRÖSTET, äggformigt, platt, ljus-brunt, med hvita hår mot ögonen tätast beströdt.

Bä-

BRACHIA, subalbida, pilis, fetis, & aculeis, dissimiliter productis, ~~mutata~~.

RETINACULA, subalbida, tenui alba lanugine constrata.

Spec. 7. OCELLATUS.

Fœmina medio Junio capta paulo post ovorum massulam instar pisi vulgaris in angulo partam tricis involvebat. Sequenti octavo, tantandem in altero deponerat angulo, & post octiduum, in tertio. Fœcta ovatione alvus gracilescebat. Pl. I. Tab. 9.

OCULI laterales, quorum ultimus tenuior, in una concreti cavatura erant.

PEDES abundabant pilis, fetis & aculeis.

PECTUS, ovatum, planum, suffulculum, albis pilis oculos versus densius obfitum.

AL-

BÅLEN, nästan klotrund, dock litet spetsig mot bakändan; fäst vid bröstet på tredjedelen; som ett lammet luden; starkt rödlig, med ett svart-brunt dubbelt frugthorn teknad: på hvarje sidan om frugthornet med fem rödliga fläckar, de större framåt, de mindre bakåt, och en hvit karm på ömla sidor, utfirad, alla fläckarne tillsammanshängande. Midt öfver frugthornen ett stort rödligt fäldt, med tvänne insänkningar uti. Tvänne dylika insänkningar suto i kanten af detta röda fäldtet och svartbruna frugthornet, som voro litet större: båten på alla fyra insänkningarne var svart. Bålen inunder mörkbrun, och med tvänne bleka halfmånar kring märket (födslolemmen) teknad.

ARMARNE, med hår, borst och pinnar rikt beströdde.

TILHÅLLARENA, svarta, och lodrätt stälda.

ÅGGEN, af en höggul äggegulas färg, inom ett segt trasel vårpte, så fast och tätt sammanhängande, at de ej utan skadande kunde åtskiljas. De suto så tätt tillammans, at hopfogningarne voro riktiga sex kanter.

UN-

ALVUS, fere globosa, anum verius, paulum acuminata; junctura, qua pectori jungitur, infra, in tertia alvi parte desinit; ut sericum lanuginosa; admodum rubens: subnigro cornu copia, quinque maculis subrufis, contiguis, alba fimbria excultis, anteriora verius majoribus, utrinque distincto, ornata. In medio cornu spatium subrubrum, binæ incisuræ fecabant, totidemque paulo majores, cornu determinabant a spatio. Singularum nigrabat incisuræ basis. Pars alvi subterior subnigra erat, & circum membrum genitale duabus lunulis dimidiatis signata.

BRACHIA, pilis, setis, aculeis, abundant.

RETINACULA, perpendicularia, nigra.

OVA, lutea, in tricis contiguis parva, sex pigmentis tam arte coaptata erant, ut absque detrimento non separari possent.

E 3

PUL-

UNGARNE kläcktes den 16. och 23. Julii: hade ljusbruna bröst, skymliga fötter, och samma tekning på ryggen, som Honnan, fast ganska matt och med möda känbar.

Spec. 8. PATAGIATUS.

Midt i Junii fants denne arten. Pl. I. Tab. 10.

OGONFN, på sidorne, tillsammans i ett hål.

FÖTTREN, med ojämnt långa hår, borst och pinnar täckte.

BRÖSTET, äggformigt, något platt, brunt, och med något hvitt fjun ofvan påströdt.

BÅLEN, äggformig; bröstets fäste satt på undra sidan af bålen vid pals på tredjedelen; mörkbrun; teknad närmst kroppen med en spetsig trekant af mögel-färg, samt en brandgul lysna innandö. Något bättre ner, och åt sidorne, en af mögel kantad ringkrage, med ett mörkbrunt dubbelt frugthorn midt uti sig, som hafver tvänne brandgula linier, hvilka äro
skil-

Pulli diebus 16. & 23. Julii exclusi, habebant subnigra pectora, pedes variantes, tergaque materno similia, picturis tamen notu difficilioribus.

Spec. 8. PATAGIATUS.

Hæc circa medium Junii reperiebatur species. Pl. I. Tab. 10.

OCULI laterales in eadem cavatura.

PEDES, pilis, setis, & aculeis non æque longis, armati.

PECTUS, ovatum, leviter planum, suffusculum, albaque lanugine instratum

ALVUS, ovata; tertia parte pectori subtus alligata; ut tericum lanuginosa; subnigra; triangulo acuminato mucoso, fascia lutea intrinsecus illustrato, notabilis. Paulo inferius & ad utrumque latus patagium conspicitur mucosum fimbriatum, & hujus in medio cornu copiae subnigrum, duabus luteis lineis supra discurrentibus, infra vero coeuntibus, & ab aliis binis sub-

skilde ofvan, men mötas mot bakåndan, med tvånne tvärfrek öfver sig, af samma brandgula färg, det undra stackot, det öfra längre och afbrutit midt på. Inunder är bålen, närmst bröstet, ofvan åt, med en gul half-circler omgifven kring fästet. Märket är med tvånne flara, orenthvita half-circlar teknadt. Kring öppningen på bakåndan fem stackota spintippar.

ARMARNE, med hår, borst och pinnar försedde.

TILHÅLLARENA, svarta, lodrätt ställda, sjuniga.

Spec. 9. CORNUTUS.

Midt i Junii fins denna arten nog; de äro uti sin tekning ej särdeles beständiga; somligaljusbruna, andra svartaktiga, andra åter nog hvitlåta; det beständigaste känneteknet var det svarta längs efter bålen, hvilket hos alla fants lika, och hade ett tycke af tvånne mot hvarandra stälde frugthorn. Pl. I. Tab. II.

OGONEN, svarta; sido-ogonen så godt som hopväxte: det ena af dem litet större, och det andra litet mindre, än de fyra medlersta.

För-

subluteis, quarum superior longior est. atque in medio abrupta, transversim fectis, signatum. Subter, proxime pectus, ubi junctura ledet, semicirculo alvus cingitur. Membrum genitale, duo plani semicirculi semicirculi constituunt. Anum quinque breviora tubercula cingunt.

BRACHIA pilosa, setosa, aculeata.

RETINACULA, nigra, perpendicularia, lanuginosa.

Spec. 9. CORNUTUS.

Hæc species circa medium Junii frequens occurrit. Pictura variat: dantur enim tam suffulculi, quam nigricantes & albicantes. Signum communissimum, & apud plerosque idem, in alvo, ad longitudinem, nigrat, & speciem duorum copiarum præfert sibi oppositorum. Pl. I. Tab. II.

Oculi nigrant; laterales, quorum unus paulo tenuior, alter aliquanto major quatuor mediis, in una concreti cavatura sunt.

PE-

FÖTTREN, med hår, borst och pinnar tåkte.

BRÖSTET, med litet och ganska smått hvitt fjun midt utåt; men ymnigast fram mot ögonen, tåkt.

BÅLEN, jämnt luden likt ett sammet: teknad som rittningen visar. Inunder och i kring märket tvänne bleka halfmånar.

ARMARNE, af hår, borst och pinnar ymnigt ludne.

TILHÅLLARENA, lodrätta, svarta, ludna.

ÄGGEN värptes den 24. Junii, futo alla tillammans i en massa, stor som största trågårdsårt, och kunde icke skiljas, utan annars skadande. Närmst kring äggen, var en tåmelig god, lång och redig ånda, men utom bara trafel.

Spec. 10. SERICATUS.

Midt i Junii fins denna. För des stora olikhet i tekningen, vågar jag sätta denna under egen numer; men om nya och såkra rön framdeles visa, denna vara ett med föregående, skal sådant icke mishaga mig. Pl. 2. Tab. I.

Ogo-

PEDES, pilosi, fetosi, aculeati.

PECTUS, qua in medio, ad longitudinem, leviter conspersum est, oculos versus, alba lanugine, abundat.

ALVUS, tota, ut sericum, lanuginosa, quodque figura indicat, notata signo. Sub & circum membrum genitale duæ lunulæ subalbidæ adparent.

BRACHIA, pilis, fetis, aculeis, abundant.

RETINACULA, perpendicularia, nigra, pilosa.

OVA, quæ post ovationem, d. 24. Junii, in massulam, instar pisi hortensis majusculi, concreta, non sine læsione separari poterant, proxime longiori ac simplici filo, deinde vero solis tricis obligabantur.

Spec. 10. SERICATUS.

Ad medium Junii reperitur. Hanc ob variantem picturam, sub propria specie comprehendere audeo, non ægre ferens, si certis & uovis experimentis contrarium successu temporis probatum fuerit. Pl. 2. Tab. I.

Ocu-

ÖGONEN, svarta: de som sitta på sidorna, så godt som tilhoppväxte; det inre litet större, än det yttre.

FÖTTREN, af bleka hår och svarta pinnar ymnigt omgifne, samt med bleka fläckar skiftvis teknade.

BRÖSTET, äggformigt, svart, platt, med hvit karm på yttra kanten, och små hvita hår öfveralt betäkt, så at det där af likfom grånade.

BÅLEN, äggformig, svart, med egen och besynnerlig tekning, nästan som ett utkast til löfverk på en damast-våfnad; hvilket ritningen bättre utvisar. Bröstets fäste satt på undra sidan af bålen, vid pass på tredjedelen. Inunder omgafs märket af gula half-circlar.

ARMARNE, af ojämnt långa hår, borst och pinnar täkte.

TILHÅLLARENA, lodrätta, svarta, litet ludna närmst ögonen.

Midt i Junii, fanns en Hanä i sitt nät mot en bärags-brant. Pl. 2. Tab. 2. Det, som syntes besynnerligt på honom, voro de beksvarta tvärstreken öfver bålen, och de tvänne hörnen eller kantren, vid öfra delen af bålen. Jag kan icke säga, om denne

ut-

OCULI nigri: laterales fere concreti; Interior ulteriores parum major.

PEDES, maculis subalbidis alternatis signati, pilis subalbidis nigrisque aculeis abundanti.

PECTUS, ovarum, nigrum, planum, albo margine, pilisque albis tenuibus, totum quasi canescit.

ALVUS, ovata, nigra, pictura foliacea in tela serica adumbrata, quam figura melius exprimit, notabilis, cum pectore jungitur in tertia sui parte. Semicirculi latei membrum genitale subtus ambiunt.

BRACHIA, pilis dissimiliter longis, fetis & aculeis, recta.

RETINACULA, perpendicularia, nigra, oculos proxime leviter hirsuta.

Sub medium Junii mas deprehensus fuit in reticulo ad montis præcipitium. Pl. 2. Tab. 2. Lineæ nigræ, per alvum transverse ductæ, binique anguli, in parte alvi superiore illum peculiariter distinxere.

F

Non

utgör en ny art, eller om han hörer til någon af de förr beskrefne Honorna (som jag dock tviflar). Imedlertid blir han här allenast beskrifven utan någon numer, och kallas, tils vidare, VIRGATUS.

ÖGONEN, mycket små, de tvänne yttersta sido-ögonen än mindre, och så godt som sammanväxte med de närgräntsfände.

FÖTTREN, af svarta och orenthvita ringar skiftvis bältiga; med ojämnt långa hår och borstar, samt många pinnar, försedde.

BRÖSTET, äggformigt, platt, ljusbrunt, och ymnigt med hvitt fjun öfverklädt.

BÅLEN, äggformig, fast des öfra ända och sida hade tvänne starka hörn, som gjorde des anseende nästan trekantigt, och stupade med ett flatt fälldt fram åt. Midt imellan bägge hörnen, var en tjock och bekvart linea dragen, som hade en hvit prick midt på sig. Snedt utföre mot sidorne tyntes ljusare vågor. Bröstets fäste satt på tredjedelen af bålens undra sida.

AR-

Non certe dicere ausim, singularem ne speciem constituat, an ad quandam ex descriptis (quod tamen dubito) spectet. Interim hic sine numero saltem describitur, & nominatur VIRGATUS.

OCULI admodum tenues. Extremi bini laterales tenuiores, & cum vicinis fere concreti.

PEDES, circulis nigris atque semicanis alternatim cincti, pilisque minus aequalibus & letis tecti, aculeis abundant.

PECTUS, ovatum, planum, suffusculum, alba lanugine crasse investitum,

ALVUS, ovata, licet duo anguli conspicui, in latere superiori platiem formantes, triangularem illi figuram dent. Angulos interlabitur crassior nigriorque linea, albo punctulo in medio notata. Undæ albæ utrumque latus versus in obliquas declinari videntur. Junctura pectoris adalligatur alvo in tertia parte.

BRA-

ARMARNE, svarta, ändade på Hanarne med afelle-lemmen, som är ägg-formig, samt med ojämnt långa hår och borstar öfver alt försedde.

TILHÅLLARENA, svarta, ludna, lodrätt stälda, och med mörkbruna hakar försedda.

Spec. II. SCLOPETARIUS.

Denne fins midt i Junii, Pl. 2. Tab. 3. Fig. 1.

ÖGONEN, hvilke sitta på sidorne, så godt som sammanväxte.

FÖTTREN, ludna, och med grofva svarta pinnar ymnigt försedda. *Fotfästet* beksvart: *Lären* orenthvita eller opalfärgade, dock på nedra ändan svarta; det öfriga af föttren med orenthvita och bruna bälten.

BRÖSTET, ljusbrunt, ganska platt, med en smal hvit karm närmst föttren, och hvitt fjun ymnigt mot ögonen.

BÅLEN, ägg-formig, luden, svart, med oren-hvit vattring mot sidorne: Hade sin egen besynnerliga tekning, som af ritningen bättre, än beskrifning, göres kånbar.

AR-

BRACHIA, maris nigra, ovata, & dissimiliter hirluta, in partes genitales desinunt.

RETINACULA, nigra, pilosa, perpendicularia; uncis subnigris.

Spec. II. SCLOPETARIUS.

Circiter Medium Junii obvius. Pl. 2. Tab. 3. Fig. 1.

OCULI, laterales propemodum concreti.

PEDES, hirsuti aculeis nigris majusculis abundant. Junctura nigrat. Femora femicana, vel etiam lactea, nigrant genicula versus. Pars pedis reliqua falcis femicanis & tuffusculis cingitur.

PECTUS, suffusculum, planius, fimbria tenui alba proxime pedes, excultum, alba lanugine oculos versus abundat.

Alvus, ovata, lanuginosa, nigra, ad utrumque latus undulata canescit. Picturam ejus singularem, figura melius quam descriptio, exhibet.

F 2

BRA-

ARMARNE, HANANS, Fig. 2. Lit. A, äro på det yttersta ledet ljus-bruna och ludna, hafva lika som en skålighet, hvaruti B gömer sig något, men genom tryckning gifver sig ut, och är dess affel-se-lem: **C** är armens penultima-led, blek, luden, samt med två synnerligen långa borstar, och två mindre, förfedder. Ett ögonkast på ritningen gör saken tydeligare, än många ord.

TILHÅLLARENA, svarta, smått ludna, och lodrätt stälda.

ÄGGEN, tretio vid lag.

UNGARNE, visa sig i början af röt-månaden.

Spec. 12. CUCURBITINUS.

Både uti Julii och Augusti, fins denne arten hållt uppe i löftrån. Ritningen Pl. 2. Tab. 4. är litet för stor.

ÖGONEN, på fidorne, sitta i ett hål tillsammans.

FÖTTREN, örent gröna, samt med hår, borst och svarta pinnar beströdde.

BRÖ-

BRACHIA maris, Fig. 2. Lit. A., ultimos articulos suffusculos & lanuginosos habet, in quorum cavatura B quasi delitescit, quod contrectatum prominet, & membrum genitale est. C Penultimum brachii designat, subalbidum; hirsutum & fetis duabus longioribus, totidemque brevioribus, munitum. Figura obiter inspecta rem clarius dilucidat, quam verborum prolixitas.

RETINACULA, nigra, parum lanuginosa & perpendiculata.

OVA, eireiter triginta.

PULLI, ineuntibus diebus canicularibus, prodeunt.

Spec. 12. CUCURBITINUS.

Tam Julio quam Augusto arbores plerumque frondosas frequentant. Figura, Pl. 2. Tab. 4., formam parum excedit.

OCULI, laterales una continentur cavatura.

PEDES, viridantes, pilis, fetis, nigrisque aculeis gaudent.

PE-

BRÖSTET, ljusbrunt, med litet grönt öfverfmuddradt, platt och fjunigt.

BÅLEN, ägg-formig, grön, med gula ränder och svarta pun-
cter firad; såsom ock med svarta hår öfverströdd.

ARMARNE, med hår, borst och svarta pinnar öfvertäkte.

TILHÅLLARENA, bleka och lodrätt stälda.

ÄGGEN, tillammanhängande, vid pars fyratio i en klimp, stor som en ärt, och i grönt stråft trafel insvepte. Fau. *Spec.* 1224.

Spec. 13. *SEGMENTATUS.*

Först i September fins denne arten ymnigt. Pl. 2. Tab. 6. De hålla sig gärna utom nätet, med en spänd sträng vid foten. Ej fant jag någon så slug, at den bygde sig koja, som en del af de redan bekrefne.

ÖGONEN, svarta och tydeliga.

FÖTTREN, ljusbruna, med ojämnt långa hår och svarta pinnar täkte.

BRÖ-

PECTUS, planum & lanuginosum, ex suffulculo virefcit.

ALVUS, ovata, virens, luteisque lineis & punctulis nigris comta, pilis nigris obleritur.

BRACHIA, pilis, fetis & nigris aculeis teguntur.

RETINACULA, subalbida & perpendicularia.

OVA, circiter quadraginta una cohærent massula, ad pifi magnitudinem, & tricis rigidis, viridantibus involvuntur. Fau. *Sec.* 1224.

Spec. 13. *SEGMENTATUS.*

Ad calendas Septembris crebri occurrunt, suum quivis extra retiolum licio passo pedi alligato. Pl. 2 Tab. 6. Providum nidificare nullum vidi, ut pars solent ex araneis descriptis.

OCULI, adspicui nigrant.

PEDES, suffulculi, pilis dissimiliter longis, nigrisque aculeis, rigent.

PECTUS, ovatum, suffulculum, nitidum, sine lanugine.

BRÖSTET, äggformigt, brunaktigt, glänfande; men inga fjunkunde märkas på det samma.

BÅLEN, äggformig, af ganska smått fjun som ett sammet luden. Hanans bål var gredlin-färgad, Fig. 1. Honans rödgul, vattrad, med en strima längs efter, och lysnor åt ömsa sidor. Fyra små svarta punçter syntes på Honans öfra sida. Fig. 2.

ARMARNE, bleka, ludne: Hanans ses Fig. 3. med en liten klot-rund luden knapp på ändan, och en mörk-brun tupp-sporre under. Honans lång-runde och litet svartaktige på ändarne.

TILHÅLLARENA, brunaktige, glänfande, lodrätt stälda.

Spec. 14. LITERA X. NOTATUS.

Midt i Septemb. funnos åtskilliga Honor af denna arten; de spunno reguliera nät; och när de skrämdes af människo-hand, drogo de förtren tillsammans, lade sig på ryggen, och lågo som döda; dock ej länge. De suto hållt utom nätet, med en från medelpunçten spänd strång vid foten. Pl. 2. Tab. 5.

ÖGO-

ALVUS, ovata, mollissima lanugine, ut sericum, tegitur. Maribus sunt alvi rubec-cæruleæ, Fig. 1.; fœminis autem luteæ, undulatæ, quas unicus, ad longitudinem, radius, & faculæ ambo latera versus, comunt. Quatuor punctula nigrant parte fœminæ superiori. Fig. 2.

BRACHIA, subalbida, pilosa: maris, Fig. 3. in nodulos globosos, nigros, desinunt, ex quorum utroque calx pendet subnigra gallinacea. Fœminæ teretiuscula in extremitatibus nigricant.

RETINACULA, suffuscula, nitida, perpendicularia.

Spec. 14. LITERA X. NOTATUS.

Hujus speciei fœminæ ad medium Septembris offendebantur. Retiola texebant regularia; & quando humanis terrebantur manibus, ut mortuæ supinabantur, pedibus contractis: at vero non diu. Extra retiolum libentius quælibet subsidebat, filum e centro deductum pedi adligans. Pl. 2. Tab. 5.

Ocu-

OGONEN, svarta och tydeliga.

FÖTTREN, bältiga, af hår, borst och pinnar, ludne.

BRÖSTET, ågg-formigt, litet kullrigt, blekbrunt, så när som det Romerska V., hvilket var svart; med ganska små hvita fjunglist bestrodt.

BÅLEN, nästan klotrund, svartaktig; som ett sammet luden; fiskarnes astronomiska teken, eller ett otydeligt x, af orenthvitt främst ofvanpå; inunder åtskillige, i föga ordning, strödde punster, hvilke mot åndan voro mer och mer bårtsmuddrade.

ARMARNE, af hår, borst och pinnar, tåkte.

TILHÅLLARENA, bruna, på yttre åndarna litet utspårrande, och med svarta klor våpnade.

3. CAP.

OCULI, adspicui nigrant.

PEDES, pilosi, fetosi & aculeati, falciis cinguntur.

PECTUS, ovatum, rotundum fere & suffusculum, præter notam V., quæ alba lanugine tenuissima rare conspersa, nigrat.

ALVUS, propemodum globosa, ut fericum lanuginosa, nigricat. Nota piscium astronomica, sive x minus expressum & temicanum, variis punctulis, adum versus confusis, & quasi magis magisque oblitteratis, suffultum, super anteriora cernitur.

BRACHIA, pilosa, fetosa & aculeata.

RETINACULA, suffuscula: quorum divaricatæ extremitates nigris unguis armantur.

3. CAP.

II. STYCKET.

3. CAP.

Om GILLRARE-Flockens ANDRA SLAG, som kallas IRREGULIERA.

§. 1.
Vid första påseendet synes dessa Spindlars väfnings-sätt icke mycket behageligt; men när det nogare betraktas, har man svårt at säga, om de föras skal vara konstigare, än dessas.

§. 2.
De sträcka ut åtskilliga långa åndar, imellan öppningar af stadigare qvistar eller grenar, både på buskar och trån, upfyllandes sedermera en efter deras förmågo tåmelig rymd med hårs och tvårs hopfätte stackota åndar, ongefår af en verk-tums längd, så tätt, at ingen mygg igenom de små kantiga öppningarne kan flyga, utan at snårjas. Detta nätet är ej eller så svagt, at icke den större yrfånaden åfvenväl kan fastna däri. Til sin omkrets, få desse näten, ån en kulas, ån en tårnings, ån en
en

3. CAP.

De Secundo Retiariorum Genere, sive IRREGULARIBUS.

§. 1.
Duplicet primo visu spectatoribus horum texendi ratio. Qui vero istam intime animadvertunt, difficulter adferere possunt, quod superiorum at o horum artificiosior sit.

§. 2.
Inter solidiores arborum & arbuscularum ramos, longiora extendunt fila, spatium, quanti capaces esse possunt, per amplum, brevibus & ad longi-udinem pollicarem transversim connexis spissatisque filis, ita implentes, ut ne culex quidem, per angusta illa & angulata intervalla, volare possit, quo minus irretiatur. Hoc retiolum præterea tam firmum est, ut etiam majuscula insecta eo implicentur. Ambitus reticuli nunc globotam, &
tc.

en mångkantig; utom åtskilliga aflånga, skapnader, fast innanredet är sig alltid likt.

§. 3.

Spindelen står sjelf uti något hörn eller ånda af nätet, och vid myggans vidrörande känner en darrning under sina fötter, i anledning hvaraf, han straxt löper ut, at se efter rofvet.

§. 4.

Detta slågtets Honor, så många jag kunnat få rätt på, hafva lefvat så länge efter äggvärpningen, til dess deras ungar blifvit kläckte, och så starke, at de kunnat sjelfva förskaffa sig födan.

§. 5.

Dessas ögons ställning, och fötters längd fins imellan, äro föreskrefne slågtets aldeles lika.]

Spec. I. Aran. CASTANEUS.

Först i Septemb. funnos åtskillige Honor af denna arten, Pl. 3 Tab. 3.

OGONEN, svarta och tydeliga.

FÖT-

reſſellatam, nunc multangulam & oblongam, formam refert, tametsi textum interius semper est uniforme.

§. 3.

In angulo quodam sive termino retioli araneus ipse subsidet, & quanto citius culex reticulum leniter palpat, quod ex motu sub pedibus præsumit, exsilit speculaturus prædam.

§. 4.

Hujus Generis foeminæ, quot deprehendere licuit, post ovorum partum vixerunt, usque dum pulli exclusi tamque adulti fuerint, ut se ipsi poterint alere.

§. 5.

Oculorum situs & pedum longitudo nuper descriptorum omnino æquant.

Spec. I. Aran. CASTANEUS.

Ipsis Calendis Septemb. hujus speciei foeminæ reperiebantur. Pl. 3, Tab. 3, OCULI, adspicui nigrant.

G

PE-

FÖTTREN, lotiga, med svarta fläckar vid lederna, och af ojämnt långa hår, borst och pinnar ludna.

BRÖSTET, nog litet, ljus-brunt, glänfande, af trubbig äggform, nog platt, med några få små svarta fjun fram mot ögonen firadt.

BÅLEN, nästan klötrund, kopparbrun, glänfande, af smått fint fjun som ett sammet luden, med en hvit punçtering längs efter, hvilken mot bakändan hade två små tvär-linier öfver sig. På ömsa sidor en i vågor gående dylk punçtering; På sidorne, utan för denne, och närmare inunder, vardt bålen nog mörk, men aldeles inunder, hade den samma brunhet som ofvanpå. Kring märket futo två hvita trekantiga fläckar.

ARMARNE, bleka och af ojämnt långa hår ludna.

TILHÅLLARENA, bruna, med svarta klor på ändarna.

ÄGGEN, af medelstorleken: åtskilde, runda, nästan hvita, vid pafs femtio, samt i ett trafel inveklade.

UN-

PEDES, fuliginis pilis dissimiliter longis, fetis & aculeis, obducti, nigras maculas in articulis habent.

PECTUS, exile, suffusculum nitidum, ovatum, obtusum, planum, tenui ac nigra lanigine, oculos versus, rare confutum.

ALVUS, fere globota, coloris cypriaci, nitida, tenui mollique lanigine, ut sericum, tecta, alba ad longitudinem, punçtorum serie, duabus lineolis transversis ad anum dissecta, insignitur. Parilis utroque latere series obliquatur; subter qua alvus videtur satis obscura, donec ima pars eodem, quo summa, coloretur cyprio. Binæ albæ triangulares maculæ cingunt membrum genitale.

BRACHIA, pilis dissimiliter longis investita subalbent.

RETINACULA, suffuscula, unguata.

OVA, modicæ magnitudinis, separata, rotunda, subalbida, & circiter quinquaginta, tris involvuntur.

PUL-

UNGARNE vilte sig midt i Sept. de voro vid sin första framkomst helt hvita.

Spec: 2. HAMATUS.

Midt i September fants en enda Hona, Pl. 3. Tab. 4., som spunnit sig in i ett litet och tätt hus på en Enbuske-qvist. C. L. Sp. Plant. 1040. 8.

ÖGONEN, svarta, och svåra at se.

FÖTTREN, nog kårta, sotiga, med borst och pinnar täkte.

BRÖSTET, ågg-formigt, litet kullrigt, svart, små-fjunigt.

BÅLEN, nästan klotrund, gredlin-färgad glänsande, af smått fjun som ett sammet luden, med en hvit linia längssetter, hvilken är tjockare närmst bröstet, men smalare mot bakändan. På hvardera sidan af detta streket äro fyra hvita krokur; de närmaste til bakändan mindre krökte än de främsta; skäligheten af krokarne vände sig åt Bålen. Innder desse krokur, ett litet stackot tvär-strek. Utåt sidorne en örent-hvit vattring.

AR-

PULLI medio Septembris prorepentes, albens.

Spec. 2. HAMATUS.

Sub medium Septembris, unica deprehendebatur foemina in spissa cellula juniperi (C. L. Spec. Plant. 1040. 8.) ramulo intexta, Pl. 3. Tab. 4.

OCULI, visu difficiles nigrant.

PEDES, perbreves, fuliginei, tetosi, aculeati.

PECTUS, ovatum, leviter rotundum, nigrum, parum lanuginosum.

ALVUS, fere globosa; rubeo-cærulea, nitida, sericata, albaque, ad longitudinem, linea anum verius, tenuiori, spectabilis. Quatuor rami, quorum anteriores magis uncati sunt, & curvaturæ alvo obvertuntur, utroque lineæ latere albens. His succedit lineola transversa; in latera vero femicana declinatur & undulata varietas.

G 2

BRA-

ARMARNE, sotiga, med hår, borst och pinnar tåkte.
TILHÅLLARENA, svarta.

Spec. 3. LUNATUS.

Den 1. Julii fants en enda Hona. Den 4. dito vårpte hon en ägg-kull, och innan den 18. Septemb. hade hon vårpt nio kullar. Efter hvarje vårpning vardt hon nog liten, men växte til sin storlek igen näst för följande vårpningen. Pl. 3. Tab. 7.

OGONEN, svarta, sido-ogonen nästan sammanväxte.

FÖTTREN, smala, långa, ljusbruna, af ojämnt långa hår och få borstar ludne. NB. Anskönt på ritningen ej flera än fyra åro afritade (som för tydelighetens skull skedd), så åro de dock åtta.

BRÖSTET, nog klent, äggformigt, platt, svart-brunt, och med smått fjun pålströdt.

BÅLEN, påronformig, kullrigheten upp, spetsen neder åt, canelbrun, glänsande, med smått hvitt fjun tätt öfverströdd,
tek-

BRACHIA, fumigata, pilosa, fetola, aculeata.

RETINACULA, nigra.

Spec. 3. LUNATUS.

Die 1. Julii unica foemina obtinebatur, quæ d. 4. ejusdem unam ovorum massulam, & intra 18. Sept. novem, pariebat. Hæc post quemque partum valde gracilis ad solitam, paulo ante sequentem, gravelcebat magnitudinem. Pl. 4. Tab 7.

OCULI, nigri laterales protenus concreti.

PEDES, tenues, longiusculi, suffusculi, pilis dissimiliter longis, paucisque fetis, rigent. Licet quatuor saltem delineari sint in Tab., octo tamen in araneo obveniunt.

PECTUS, perexiguum, ovatum, planum, subnigrum, tenuique lanugine conspersum.

ALVUS, ad formam piri, sphaeram sursum eorumque deorsum, vertentis, badium, nitidum, albida tenui lanugine obsitum, duabus lunulis albis,

teknad med två hvita halfmånar, som ofvanpå nästan möttes med öfra spetsarne; på baksidan i vinkelen suto två små hvita prickar, men öfvan eller framföre, två stora, som Fig. 2. föreställer; fram mot bröstet, upplystes bålen af en hög bleumerant färg. Fåftet satt midt på des undra del.

ARMARNE, ljusbruna, af små hår ludna.

TILHÅLLARENA, bruna, och mycket litet fjuniga.

ÄGGEN, lågo i en tåt vadd, hvilken såg ut nästan som en torr och skrynklig tobaks-blåsa, stor som en vanlig årt. De voro åtskilde, trinna, hvita, etthundrade stycken i hvarje påsen: Alla påsarne hängde i nätet tätt jämte honan.

UNGARNE kommo fram vid pås tre veckor efter hvarje vårpning; de voro sin moder helt lika, höllo sig hos hånne, så länge de voro som spådaft, och lefde imedlertid af hånnes fångst; men när de märkte, sig vara starka nog, flydde hvar på sitt håll.

Spec.

supra controversis signatur. In angulo lateris posterioris, duo punctula alba, supra vero vel in anterioribus totidem majuscula, Fig. 2. proponit. Pectus versus ex cæruleo albescit alvus, cui junctura pectoris in medio subtus alligatur.

BRACHIA, suffuscula, pilosa.

RETINACULA, subnigra, paululum lanuginosa.

OVA, texto spisso, vesicæ aridæ ac rugosæ non absimili, instar pisi vulgaris, involvuntur: Centum ova separata, alba, rotunda, unoquoque continentur folliculo, in retiolo proxime foeminam suspensa.

PULLI tertia post partum septimana exclusi, matri assident & adherent, prædis ipsius ad tempus victitantes; Ut vero se satis adultos vident, in suum quisque tractum diffugiunt.

Spec: 4. SISTYPHIUS.

Både uti Julij och Augusti månader, fins denne arten ymnigt. Pl. 3. Tab. 5. De göra sig hus af barr, eller fnudd, som falla af löftråns knoppar, hvilke de med sin väfnad så sammanfilta, at det blifver både starkt och tått. Innantil är huset eller kojnan helt slät och len af väfven eller filten, som håller barren eller fnuddet fast, hvilket sitter utomkring. Hela kojnan ser ut som en kläcka. Är den gjord af barr, blifver hon gärna litet spetsigare, och ser artigare ut, än när hon göres af löfknopparnas fnudd; hvarföre de ock hållt hålla sig på gran och en. C. L. Sp. Plant. 1002: 10. 1040: 8. På tall (C. L. Spec. Plant. 1000: 1.) har jag ej funnit någon ännu. Under denna kläcka, suto Honorna ständigt, och hade sitt äggbo i fammen, och åniskt äggboet var större, än sjelfva Spindelen, vältrade hon det dock, utan möda och återvåndo, imellan sina fötter och armar dageligen.

ÖGO-

Spec: 4. SISTYPHIUS.

Crebra obvenit hæc species, Julio & Augusto mensibus. Pl. 3. Tab. 5. Nidos suos construunt ex particulis e gemmis arborum frondearum cadentibus, quas in textum ita intrudunt, ut firmum & spissum fiat. Cellula, quam particulæ istæ extrinsecus compissant, leni mollique texto interior constat, speciemque campanulæ refert. Quæ ex particulis pini & juniperi (C. L. Spec. Plant. 1002: 10. 1040: 8.) conficitur paulo acuminatior & speciosior fit; unde in ejus generis arboribus libentius nidificant. In pinis sylvestribus (C. L. Sp. Pl. 1000: 1.) nullum ad. uc deprehendi nidificantem. Fœminæ sub campanula semper resident, suas ovorum massulas amplexibus continentes. Quas, licet ingentiores ipsis araneis sint, fœminæ facile ac indefinenter brachiis pedibusque suis perdiæ provolvunt.

Ocu-

ÖGONEN, på denna arten, måtte jag tillstå, vara de svåraste, at få riktig räkning på. Efter några och fyratio stycken Spindlars nogaste granskning, fant jag ändteligen en, som någorlunda gaf teken til, at sido-ögonen voro samman-växta i ett hål. I hastigt påseende och hos de måsta synas ej flera än Sex, som för likheten (Analogien) eller sammanhanget (Systemet) skul, ej väl kan jakas.

FÖTTREN, af hår, borst och pinnar ludne.

BRÖSTET, äggformigt, platt; med några hår.

BÅLEN, ej större, än ett peparkorn, eller liten-ärt, nästan klotrund, af små fina hår öfveralt som ett sammet luden. Den var ljus-brun, men gulnade litet mot bakändan, och hade en rödlig kil, med hvit fyllning längs-efter, samt trenne snedt stälde, helt hvita linier utåt ömsa sidor: gulnade litet mot sidorne.

ARMARNE, af ojämnt långa hår och borstar tåkte.

TILHÅLLARENA, ljus-bruna.

. ÄG-

OCULI horum certo determinare numero, difficilimum fateor. Inter quadraginta araneos, quos intentissimus perscrutatus fueram, unicus saltem indicio erat, laterales esse una cavatura concretos. Obiter inspicienti non plures ac sex obveniunt, quod, propter analogiam sive systema, ægre adfirmari potest.

PEDES, pilosi, setosi, aculeati.

PECTUS, ovatum, planum, raripilum.

ALVUS, instar grani piperis, aut pisi minoris, fere rotunda, sericata, suffuscula, anum versus sublutea, cuneo subrubro, & albo margine, ad longitudinem, tribusque lineis albis, transversis ad ambo latera, notata, utrinque parum flavescit.

BRACHIA, pilis dissimiliter longis, & aculeis armata.

RETINACULA, suffuscula.

⊙VA

ÄGGEN lågo i ett salt-grönt trafel, som dock var slätt och rundt; de voro rått små, lösa, runda, hvita, men litet stödande på gult; omträngt åttatio.

UNGARNE framkommo i röt månaden. Deras bröst voro hvitaktige; men bälarna fotige eller brunaktige, med ett ganska matt utkast af tilkommande tekningen: Föttren hvita som tagel. Ungarne kunna i början icke försörja sig sjelfva, utan vistas i kläckan hos sin moder, hvilken dödar allahanda yrfån som fastna i nätet, och slepar dem til brådden af kojjan, då ungarne gifva sig ut, och fåta sig rundt i kring rofvet, targlandes och sugandes sig måtte därpå, så godt som de kunna. FRISCH Germ. Tom. 10. p. 21. t. 18.

Spec. 5. FORMOSUS.

Den 10. Septemb. fanns en enda och präktig 'Hona' i ett litet nät, med två små ägg-bon jämte sig. Pl. 3. Tab. 6.

OöONEN, beksvarta; sido-ögonen nog svåra at skönja.

FÖT-

OVA, plus minus octoginta, perexigua, separata, rotunda, ex albo leviter flavescencia, tricus subviridibus, levibus, orbiculatis, involvuntur.

PULLI, diebus eduntur canicularibus. Pectora albescunt; alvi vero fuliginæ vel etiam suffusculæ lineamenta destinatae picturæ minus lucida sistunt. Pedes albescent, ut letæ equinæ. Tenerrimi se nutrire ipsi nequeunt, in campanula vero conversantur cum matre, quæ omnigena insecta reticulo irretita necat, adque cellulæ latus trahit, dum illi prorepunt, seque præda defigunt, conerentes & exsugentes eam, pro viribus, ad satietatem, FRISCH Germ. Tom. 10. p. 21. t. 18.

Spec. 5. FORMOSUS.

Die 10. Septemb. unica deprehendebatur foemina, eaque speciosissima, in reticulo, una cum duabus ovorum massulis. Pl. 3. Tab. 6.

Oculi, nigri, laterales minus adspicui.

PE-

FÖRTÄEN, ljus-bruns och svart-bältiga, samt med ojämnt långa hår och få pianar tåkte.

BRÖSTET, äggformigt, något platt, beksvart, med en liten håla midt på. Där och hvar syntes några små hår.

BÅLEN vore klotrund, om den ej spetsade litet mot bakåndan. Bröstets fäste satt nästan på hälften af bålen, hvars kullriga ända vette upåt och spetsiga nederåt. Svart fram åt, inunder och något på sidorne; mot bakåndan blek-gul. Den främsta hälften af bålen, som var svart, skilde sig från den eftersta, hvilken var blek-gul, med två hvita halfmånar, de där hade två små hvita strek, bak-åt under sig. I kilen, där halfmånarnas spetsar möttes, var en aflång svart fläck, som närmst in hade två små hvita fläckar. I vardera bukten på halfmånarne, satt en röd oval fläck. Åfvan för dem på svarta fältet, två stora hvita fläckar. Hela bålen var fjunig och glänfande. Spinspetsarne fem.

ARMARNE, svartaktiga och fjuniga.

TILHÅLLARENA, svarta, litet fjuniga, lodrätt stälda.

AG-

PEDES, suffulculi, nigris fasciis, pilis dissimiliter longis, paucisque aculeis, circumdati.

PECTUS, ovatum, planum, nigrum, in medio leviter cavatum, rari pilum.

ALVUS, globosa esset, si non anum versus paululum acuminata. Pectori centrum alvi jungitur, cujus latus obtusum, sursum, acumen vero deorium vergit. Anteriora versus, subter & ad latera nigra, anum versus sufflava. Bivæ albæ lunulæ, quibus totidem lineolæ albæ in posterioribus succedunt, anteriorem alvi partem nigram a posteriori sublutea determinant. Macula oblonga, ubi duo punctula albent, in cuneo nigrat, controversis lunulis formato. In lunularum curvaturis punctula ovata rubent. Duæ maculæ albæ majusculæ in planitie nigra supra hæc sunt visu digna. Quinque præterea tuberculis instruitur alvus, quæ penitus lanuginosa & nitida est.

BRACHIA, lanuginola nigricant.

RETINACULA, nigra, parum lanuginosa, perpendicularia.

H

OVA

ÄGGEN lägo i små påsar utan något trasel i kring sig, hvar-
 utur kommo öfver fyratio ungar, ej noga räknade, på hvilka,
 ehuru små de voro, kunde, med glasets tilhjäl, tydeligen skön-
 jas samma tekning, som på mödren. De voro ogement täcka.
 Fig. 2 är Spindelens naturliga storlek.

Spec. 6. OVATUS.

Den 8. Septemb. funnos 10 a 12 ft. Honor af denna arten
 (Pl. 3. Tab. 8.) alla på hagtors buskar (C. L. Sp. Pl. 477. 8.)
 aktandes sina äggboen, som voro i ett blågrått trasel, inom hop-
 kramlade löf, tillika med mödrarne, inneslutne.

ÖGONEN, mycket små, svarta; sido-ögonen nästan samman-
 växte.

FÖTTREN, ganska långa, smala, bleka, ludna; med små,
 mörka fläckar, vid lederne sirade.

BRÖSTET, äggformigt, platt, ljusbrunt, glänsande; med en
 mörk rand längs utåt.

Bä-

*OVA, fervant folliculi sine tricis, e quibus pulli circiter quadraginta, &
 supra, ob elegantem picturam gratissimi, proreperunt. In his, tenerrimis
 licet, ope microscopii, conspici potuere matris lineamenta. Fig. 2. magni-
 tudinem aranei naturalem proponit.*

Spec: 6. OVATUS.

Die 8. Septemb., 10 vel 12 in oxyacanthi (C. L. Sp. Pl. 477:
 8.) cernebantur hujus speciei foeminae (Pl. 3. Tab. 8.), ova custodientes
 tricis glaucis frondibus obrutis secum inclula.

OCULI, tenuissimi, nigrant: laterales propemodum concreti.

PEDES, admodum longi, graciles, subalbidi, hirsuti; quorum articuli
 punctulis glaucis decorantur.

PECTUS, ovatum, planum, suffusculum, nitidum, glauca linea, ad lon-
 gitudinem, perductum.

AL-

BÅLEN, i lik afling ægg-form, luden, gulaktig; med en carmin-rød spetfig. oval-flæck midtutåt.

ARMARNE, ludna och blekbruna.

TILHÅLLARENA, bleka och lodrätt ställda.

ÅGGEN, åtskilda, trinna, hvit-bleka, vid lag etthundra inom en årts storlek.

Spec. 7. REDIMITUS.

Den 27. Augusti fants en enda Hona med ett æggbo jämte sig, i ett blågrått trassel inveklad (Pl. 3. Tab. 9.). Hon ville ingen ting äta, och dödde den 6. Septemb. Med två nålar gjorde jag ett litet hål på trasset, då en stor mängd ungar utkröpo, de där ej ännu hade samma färg, som deras moder.

Denna Hona liknade de nästkrefne til alla delar, utom teckningen på bålen, hvaräst hon var med en rosenrød spetfig oval krants teknad, hvilken inuti fylles af orenthvitt, som stödde

ALVUS, oblonga, ovata, hirsuta, sublutea, macula ovata, acuminata, rubra, in medio ad longitudinem, distincta.

BRACHIA, hirsuta, suffulcula.

RETINACULA, subalbida, perpendicularia.

OVA, separata, rotunda, albida; circiter centum simul sumpta pisi magnitudinem æquant.

Spec. 7. REDIMITUS.

Unica illa, quam die 27. Augusti offendebam glaucis tricis, una cum folliculo, involutam, foemina oblata volebat alimenta, lextoque die Septemb. moriebatur (Pl. 3. Tab. 9.). E tricis, duabus aciculis perforatis insignis prorepebat multitudo pullorum, colore matris nondum adsumto.

Hæc, nuper descriptam omnibus partibus, foemina æquabat, præter alvi picturam, quæ corollam referebat, rubeam, ovatam, acutam, in medio

de litet på gult. *List. de Aran. f. 12. FRISCH Germ. 10. p. 6. t. IV.*

Spec. 8. LINEATUS.

Den 1. Sept. funnos åtskilliga Honor af denna arten på hagtorsns buskar inom hopkramlade löf (P. 3. Tab. 10.), de där aktade sina äggboen, som voro inom lurfvigt blågrått trafel förvarade.

ÖGONEN, svarta och tydeliga.

FÖTTREN ganska långa: det första paret nästan tre gånger längre än hela Spindelen: blekbruna, med små mörkaktiga fläckar vid lederne sirade, samt aflånga hår ludne.

BRÖSTET, äggformigt, platt, ljus-brunt, glänsande, med en mörk rand längs efter.

BÅLEN, af långlig äggform; Bröstets fäste satt på fjerde delen af bälens undra sida: Skiftade en mätt svafvelgul färg, något til hvitt, och var med hvita hår öfverströdd: Längs efter syntes ett ganska fint svart strek, som råkade allenast på halfva bå-

ex femicano leviter flavescens. List. de Aran. f. 12. FRISCH Germ. Tom. 10. p. 6. t. IV.

Spec. 8. LINEATUS.

Die 1. Septemb. reperiebantur hujus speciei foeminae (Pl. 3. Tab. 10.) in contrufis foliis oxyacantharum (C. L. Sp. Pl. 477: 8.) ova sua villosis raris glaucis custodientes.

OCULI, adspicui nigrant.

PEDES, admodum longi, suffulculi, punctulis noctuinis articulis signati, pilisque longiutculis donati sunt. Primi ter excedunt mensuram totius aranei.

PECTUS, ovatum, planum, suffulculum, nitidum, linea, ad longitudinem, tenebricosa distinctum.

ALVUS, ovata, longiuscula, infra ad quartam partem cum pectore cohaerens, albisque pilis conspersa, ex sulphureo albicat. Lineola nigra subtilissima, per dimidium saltem longitudinis exposita, incisuris nonnullis par-

bålen, och hade några små infänkningar eller tvår-skrynklor öfver sig, hvilkas botten lyste svart. Mot bakåndan vilte sig årer å nyo det svarta streket, men rätt litet. På ömsa sidor voro sex tydeliga svarta prickar, i en snedd efter sidan. På öfra sidan kring bakåndan voro fyra större svarta fläckar; Inunder, imellan spinspettarne och märket, en bred svart linia.

ARMARNE, ludna, samt af samma färg som bröstet och föttren.

TILHÅLLARENA, ljus-bruna, lodrätta, med mörkbruna klor på ändarne.

ÄGGEN i en påssa, som en lagom årt, etthundrade stycken, åtskilda, trinna, bleka, eller nästan hvita.

UNGARNE, trufdes inom äggpåssarne, sedan de blifvit kläckte; men huru länge, kan jag ej fåga: de voro af den minsta fortan, jag hårtills fett.

Spec.

parvis, five rugis transversis, quarum basis nigrat, succedere videtur. Atra anum versus lineola, porro ast difficulter, conspicitur. Sex nigra adspicua in utrumque latus obliquantur punctula. Superiorem ani partem quatuor majores maculæ nigræ cingunt; Linea vero nigra latiori notatur inferior inter anum & membrum genitale.

BRACHIA, lanuginosa sunt, ejusdemque coloris ac pectus & pedes.

RETINACULA, tuffuscula, perpendicularia, unguis subnigris.

OVA, centum in folliculo, inftar pisi modici, separata & rotunda subalbicant.

PULLI, omnium, a me visorum minimi, in sacculis exclusi vigeant; Ast quamdiu, non dicere possum.

Spec. 9. CELLULANUS.

Den 30. Septemb. fanns en enda Hona, uti ett mörkt och fuktigt källarhål, bland något skräp, som af händelse kom at rivas fram, Pl. 4. Tab. 12.: Hon hade en stor hop små ungar jämtte sig; några och tjugu af dem hant jag lamla, och såkert så många kommo på flykten. Hånes sätt at bygga nät fick jag icke reda på; men af Analogien kan naan med säkerhet sätta hånne ibland detta Slågtet.

OGONEN, beksvarta, något otydeliga.

FÖTTREN, långa, smala, ljusbruna, och endast med långa hår tätt beströdde.

BRÖSTET, äggformigt, ljus-brunt; med en svart tekning, som ett blomsterlöks glas, samt med ganska litet och smått fjun firad.

BÅLEN, ägg-formig, gul, färg, med grofva svarta hår, i synnerhet på fårornas ryggar ömningt besatt: hade två ovala fläc-

Spec. 9. CELLULANUS.

Die 30. Septemb. deprehendebatur unica foemina in tenebricoso & humido cellæ angulo, inter utensilia, quæ ex incidenti protrahebantur. Pl. 4. Tab. 12. Complures apud se habebat pullos, quorum aliquot supra viginti colligebam, totidemque se excipiebant fuga. Medum retiola condendi quamvis hujus non intelligerem; ob analogiam tamen haud dubie referatur ad hoc Genus.

Oculi, adspicui minus, nigrant.

PEDES, longi, graciles, suffusculi, pilis tantummodo longiusculis dense conspersi.

PECTUS, ovatum, suffusculum, nigra pictura, ut vitrum porri florei, quin rariori ac tenuiori lanugine, colitur.

ALVUS, ovata, lutea, fulca, duabus lucidis maculis ovatis, ad latera, toti-

fläckar, en på hvarje fidan, och ännu två smärre närmst öfver bakåndan, den öfra trekantig, den undra påron-formig.

ARMARNE, ljus-bruna, och ludna.

TILHÅLLARENA, ljusbruna, lodrätta, visa föga sporr til några fjun.

Spec. 10. BUCCULENTUS.

Den 1. Augusti fants en enda Hona upp i ett trä, hvars rätta våfnads-sätt jag väl icke vet, men förmodar, det hon med rätta hörer til detta Släktet. Pl. 4. Tab. 1.

ÖGONEN, på fidorne nog sammanväxte.

FÖTTREN, endast aflånga hår ludne, och i lederne litet mörk-aktige. 1. 4. 2 och 3. efter annan kårtare.

BRÖSTET, åggformigt, platt, ljusbrunt, ludet.

BÅLEN, nästan klotrund, med små trubbiga Spinspetsar. Hela bålen tycktes vara glänfande, och hade ett utseende som kin-

tidemque minoribus supra medium anum, superiori triangulari, inferiori pyramidali distincta, asperis abundat pilis super liris præsertim nigrantibus.

BRACHIA, suffuscula, pilosa.

RETINACULA, suffuscula, perpendicularia vix vestigia lanuginis produnt.

Spec. 10. BUCCULENTUS.

Die 1. Augusti unica in arbore foemina deprehendebatur, quam, etsi propriam ejus texendi methodum ignoro, ad hoc Genus legitime spectare suspicor. Pl. 4. Tab. I.

OCULI laterales multum concreti.

PEDES, majusculis saltem pnis tecti, & in articulis paulum noctuini. 1. 4. 2. & 3. brevitare se excipiunt.

PECTUS, ovatum, planum, suffusculum, pilosum.

ALVUS, fere rotunda, & tuberculis obtusis instructa, tota nitida videtur, malæque, anguinæ similis, tametsi pilis abundat. Linea furva ad longi-

kinbenet på ormarne, men var dock med hår rikt beströdd. Längs efter bålen var en mörk linia, tjockare mot bröstet och otydeligare mot bakdelen. Denna linia hade på öfra ändan ett ~~starkt tvärströk eller~~ punkt, lederna två stora grenar, en på hvarje sidan, dånåst ett par smärre, och ytterst ett par ~~helt små~~. Spetlarne af desse grenar stupade mot bakändan. På hvardera sidan om denne greniga linia syntes fem fyarta punçter, hvilke voro smärre närmst bröstet, men större mot bakändan. Utom desse, voro ännu två stora svarta punçter, på ömsa sidor kring bakändan: tillsammans fjorton punçter.

ARMARNE, ljus-bruna och af hår tåmeligt n ludna.

TILHÅLLARENA, ljus-bruna, lodrätta, och med svarta klor våpnade.

Spec. II. MONTANUS.

Midt i Junii hade jag det nöjet, at i nogaste måttan flera resor i akt taga denna artens, Pl. 3. Tab. 1. Fig. 1. parningsfått, både til dess början och slut. Sedan de redan bekanta för-

gitudinem notatur, exstantiori pectus versus, ad anum vero inadspicua. Apex lineolæ, alia brevi transversa, vel punctulo, deinde, uno magno ramo, ad utrumque latus, post, binis minoribus, & denique, duobus minimis, quorum apices anum versus declinantur, excipitur. Utroque ramolæ hujus lineolæ latere quinque adparent nigra punctula, proxime pectus minor, majora vero anum versus. Præter hæc duo majuscula circum anum utrinque punctula nigrant: quæ computata faciunt quatuordecim.

BRACHIA, suffulcula, & admodum pilota.

RETINACULA, suffulcula, perpendicularia, nigrisque unguis armata.

Spec. II. MONTANUS.

Horum Pl. 3. Tab. 1. Fig. 1. coëundi modum, ab initio ad finem, attentissime spectandi jucunda mihi medio Junio pluries occasio dabatur. Omni

förfigtighets mått, som väfvare Spindlarné bruka, och *Cammarherren Vålborne Herr CARL DE GEER*, i sitt tal, vid Præfidii afläggande i Kongelige Svenska Vettenskaps Academien, den 26. Jan. 1754, pag. 11., omständeligen beskrifvit, äfven hos desse voro i akt tagne, och fullbordade, stälte de sig skaffötes, eller hufvuden mot hvars andras stjärtar vände, så långt öfver hvarandra, så Hanan med beqvåmlighet, räckte med sina armar under Honans bål, hvaråst utur en liten öpning vilte sig en spåd blekfärgad tub, ungefär af en linias längd, den Hanan, med sina vid armarne fäste, och nu utspärrade eller öpnade, lemmar, ån den ena, ån den andra skiftevis, tätt och ofta, omfattade, och på ett ganska varfamt sätt, liksom klånde, strök eller mjölkade. Detta deras kärleks-spel stod ej särdeles länge på förr, ån de hade någon hvila nödig. Inom en timas förlopp, ibland förr ibland senare, började de å nyo igen, som första gången, sin förtrolighet och parning, dock med mindre rådfä och mera bekantskap. Sluteligen, efter fullbordad parning, skildes de utan synnerlig rådfä från hvarannan.

Til

Omni prudentia, qua Retiarii utuntur, & quam *Cubicularius Regius Generosissimus Dom. CAROL. DE GEER*, in oratione, pro deponendo præfidio, palam Reg. Acad. Stock. Scient. publice recitata, d. 26. Jan. 1754, p. 11. exposite descripsit, prius adhibita, præpostericoibant, unius ano cervici alterius ita adplicato, ut mas apte & commode inferiorem foeminæ alvum brachiis suis attingere possit. E apertura alvi minuta, tenuis quædam, subalbida, & lineolam fere longitudine æquans, prominebat tuba, quam membris suis genitalibus, brachiis infidentibus, tum vero strictis sive nudatis, mas alternatim, crebro & sæpe, amplectens, summa cum cautione, quasi comprimebat, palpabat & mulgebat. Lusus hic amoris non diu exercebatur, ante quam opus erat requie. Intra horæ spatium, interdum prius, subinde serius, intermissam libidinem denuo usurpare incipiebant, singulis tamen vicibus, cum metu minori & doctiori consuetudine. Tandem re peracta absque singulari pavore dissolvebantur.

Til deras gagn, hvilka icke ännu torde vara ägare af bemälte märkvärdiga tal om *Insecternas alstring*, och äfven stadede på den ort, där det ej lätteligen kan bekommas, vil jag där af införa det, som til denna sakens uplysning och bestyrkande tjennar. Anskönt Cammarherren Vålborne Herr CARL DE GEER sjelf lett Spindlarnes parning, och funnit följande rön riktigt, har han dock trodt, sig göra bäst, ”om han anförde Herr LYONNETS beskrifning därom ord ifrån ord, i hans lärda noter til ”Herr LESSERS *Theologie des Insectes*, Tom. I. pag. 184. angående de knutar, man finner ytterst på armarna, eller (som han kallar dem) Antennerne hos Han-Spindlar. Desse knutar, säger Herr LYONNET, äro märkvärdigare, än de synas. Kan ske tror man mig icke, om jag säger, at de äro Hanans värktyg at afla. Jag kan likväl försäkra, at jag det sett mer än en gång, och at vissa slags Spindlar dymedelst para sig. Dessa Hanar hafva bröstet mindre och benen längre än Honorna. Alt för löjeligit at se dem älskas. Bägge på sina väf-tapeter nalkas hvarandra
med

In gratiam eorum, qui prædictam notatione dignam orationem, de generatione Insectorum, non adhuc possident, & in locis versantur, ubi illa non facile acquiri potest, inde hic interere volo, quod ad rei illustrationem & confirmationem facit. Licet Cubicularius Regius Generosissimus D:nus CAROLUS DE GEER araneos ipse coeuntes viderit, & sequens experimentum comperierit probabile, fatius tamen duxit adducere notas solidiores D:ni LYONNET ad *Theologiam Insectorum LESSERI adjectas*, quibus nodulorum, brachia terminantium, sive (ut ab illo vocantur) marium araneorum antennarum, descriptio continetur. Hi noduli, inquit D:nus LYONNET, notabiliores sunt, ac adparent. Fides forte mihi non adhibetur, dicenti, instrumenta marium genitalia istos esse. Veruntamen adserere possum, quod id pluries vidi, quodque certorum generum aranei eorum ope coeunt. Hi mares minora pectora, at pedes longiores habent, ac feminae. Jucunda satis contemplatio amoris eorum.
Su-

med försigtighet och utmätta steg; de sträcka ut benen, skaka litet väfven, och samla på hvarandra med fotändarne, liksom de ej tor- des röra hvarandra. Stundom betagas de jämväl af råddböga, låta sig falla med snabbhet, och blifva en stund hängandes på sina trå- dar. Modet kommer sedan tillbaka, de stiga up igen och fullfölja som de begynt. Sedan de länge trefvat på hvarannan med lika mistroende på bägge sidor, böija de gå hvarannan närmare och lef- va på en bekantare fot; Vidrörandet sker af bägge oftare och dri- stigare: all fruktan upphörer, och ändteligen från den ena friheten til den andra, är Hanan tilreds at afgöra saken. En af knapparne på hans armar öppnar sig på en gång liksom på en fjäder: han visar en hvit kropp, armen böjer sig i krok, och fogar sig til Ho- nans bål, litet nedan för bröstet, och gör den systan, hvartil naturen honom ämnat. Viste man icke, at Spindlarne naturligen böta och utrota hvarandra vid alla andra tillfällen, än då de behöfva paras; hade man orsak at undra på deras besynnerliga älskojs sätt; men då man det vet, finner man ingen ting tokugt, utan bör man be-
vöm-

Super textis suis ambo conveniunt, providi, gradibusque limitatis: pe- des extendunt, texta leviter quatunt, pedumque extremitatibus se in- vicem adtreclant, quasi mutuam horreant motionem. Interdum metu se præcipites dant, fiuntque paulisper in filamentis penduli. Animis de- inde resumptis, denuo adscendunt, & rem persequuntur inceptam. Post- quam se invicem diu contrectarunt, simili ambo cautione, propius acce- dere, & conversari familiarius, incipiunt. Palpatio utriusque tum crebrior & audacior. Omnis cessat metus, & mas ad rem peragendam paratus est, fæmina copiam sui largiente. Unus ex nodulis brachio- rum maris ut elater recluditur, album prodens corpus: brachium incur- vatum, alvoque fæminæ adclinatum infra pectus, negotium perficit, cui illud destinavit natura. Si ignotum esset, quod aranei, omnibus aliis occasionibus, quando coitus non necessitat, ex instinctu naturali, odio & exitio se invicem prosequantur, sui nobis admirationem non sine caus-

rsamma deras aktfambet, at ej blindvis öfverlämna sig at en böjelse eller oförsigtigt steg, som kunde göra deras fördärf. Det är en påminnelse, som de gifva den gunstiga-läsaren.

ÖGONEN, de två nedersta midt uti litet smårre, än de två öfra; de yttersta af sido-ögonen också mindre än de främsta, och med hvarannan sammanväxte; deras storlek och ställning ses Fig. 3.

FÖTTREN, ludne, matt-båltige, och med svarta pinnar förfedde.

BRÖSTET, åggformigt, litet smalare och kôlaktigt framåt, bredare och platt bakåt, mörkbrunt, och ganska litet eller intet med fjun beströdt.

BÅLEN, har ett tycke af en Snäcka, mer eller mindre mörkbrun, med en mer eller mindre flammig lysna på sidorne, och med fint fjun, i synnerhet mot bakåndan, ymnigt beströdd.

AR-

caussa injiceret singularis eorum amandi modus. Certioribus vero de isto factis nullatenus absurdus videtur, sed laudabilis refrenatio inclinationis temerariæ, sive ausi præcipitis; unde interitus eorum alioquin oriretur. Illa monitum, quod lectori benevolo aranei intendunt, omnino involvit.

OCULI bini infimi in media fronte, binis supremis paulo minores. Laterales ultimi etiam minores anterioribus, & concreti. Magnitudinem & situm ostendit Fig. 3.

PEDES, pilosi, fibulis obturatis, nigrisque aculeis. instructi.

PECTUS, ovatum, subnigrum, paulo tenuius & carinatum anteriora versus, alvum versus latius & planum, rarissima, vel etiam nulla, lanugine obliteratur.

ALVUS, conchata, magis minusve subnigra, faculis magis minusve sinuosis utroque latere distincta, alba lanugine, præcipue anum versus abundat.

BRA-

ARMARNE, Hanans se Fig. 2, huru de litet tryckte under microscop förestållas. A är det yttersta ledet af armen, öfver alt på yttra fidan med hår beströdt, och något skåligt på inra fidan. F föreställer en stor hola, hvaråft Hanans födslolem hafver sitt fåste, och til en god del inrymmes. B och C äro de vårktyg, hvarmed Hanan frugtflammar Honan. De kunna efter behag, under parningen leda, vika och öppna sig. B skilde sig från C under tjelfva parningen, och tillika med C omfattade och aldeles inneslöt Honans lilla utstukna bleka tub. B var på sin yttra ånda svart och krokot, som ett horn, och likfom med ett band på yttre delen fäst vid A, förutan det inre fästet. Den inre delen af B syntes vid den ljusa linien klar och genomskinlig, som en hinna. På yttra åndan af C, syntes en liten knapp i en skålighet, den, jag ej vet, om man med fåkerhet kan kalla mandelen. D och E äro de två andre lederne af armen, något ludne. Honans armar äro långrunda, och af ojämnt långa hår och pinnar ludne.

Til-

BRACHIA: Maris vide Fig. 2., quale leviter depresso, microscopio proponitur. A ultimum brachii articulum designat, in exteriori latere totaliter pilosum, interiori aliquantum concavum. F Cavernam majusculam sistit, quo membrum maris genitale, quoad magnam partem, insidet. B & C sunt instrumenta, quæ sub coitu, flecti & aperiri, foeminasque foecundare, possunt. C sub actu separabat se a B, & una cum C amplectebatur delineatam illam parvam & tubalbidam foeminæ tubam, inque sese totam abdebat B in extremitate nigrum, atque ut cornu inflexum, quasi ligamento cohærebat cum A exteriori parte, præter juncturam interiorem. B erat, quoad interiorem extremitatem, prope lineolam lucidam, ut tunica, clarum & pellucidum. In extremitate C videbatur tuberculum, curvatura insidens, quod nescio, an testiculus dicatur. D & E reliquos duos brachii articulos pilosos aliquantum denotant. Foeminæ brachia teretiuscula pilis dissimiliter longis atque aculeis rigent.

I 3

RE-

TIDHÅLLARENA, svartaktiga, trubbiga, lodrätt ställda, glän-
sande, dock med smått fjun glist beströdde, och med kärta klor
i ändarne väpnade.

ÅGGEN läggas af Honorne, under en liten och tunn filt,
understundom i en, ibland i två eller tre högar, i skuggrika
rum, mot någon vägg, där Honan har sitt nät fäst. Hon sit-
ter ständigt hos åggen, och liksom aktar dem; men när flu-
gor fastna i nätet, springer hon som hastigast ut, at fånga dem,
til sin nytta. Åggen äro hvar från annan skilde, små, trinna
och gula.

UNGARNE kläckas midt i Julii, och hinna det året ej til
sin fulla växt.

Denna Spindel-arten sträcker sina nät nästan så tätta, som
linnevåfvarena, och ställer dem äfven horizontelt, så at man,
i anseende därtil, ej hade svårt före, at flytta dem i deras slägte.
Men som dessa hafva, utom det horizontela nätet, äfven ock
mer eller mindre vertical stälde trådar, hvilka spänna det hori-
zontela nätet ibland i besynnerlig ställning nog; Utom det,
at

RETINACULA, obtula, perpendicularia, nitida, tenui & rara lanugine
conspersa, brevibusque unguis in extremitatibus armata, nigricant.

OVA, in unam duas vel tres massulas redacta, tenuique involuta cen-
tone, retiolo ad parietem loci opaci adtexto, foeminæ componunt. Illis
continue ut custodes affident, donec muscas reticulis irretitas in sui usum
capturæ exsiliant. Flavelcunt ova hæc, separata, parva, orbiculata.

PULLI, medio Junio exclusi, perfectam eodem anno formam nulli
adsequuntur.

RETIOLA sua hæc species æque spissa tendit ac textores, tamque planis li-
neis instituta, ut eo respectu ad horum Genus facile referri posset. Ast, quia,
præter planum retiolum, stamina quoque magis minusque perpendicularia,
speciem satis singularem, reticulo lubinde contribuentia, hi aranei divari-
cant,

at deffas skapnad och utseende aldeles strider emot linnevåfvarernas; så tror jag, det de här med rätta behålla sitt rum.

Spec. 12. TRIANGULARIS.

Först i Septemb. parar denna arten sig, Pl. 3. Tab. 2. Vid första påseendet skulle denne och förestrefne Inart hållas för en art, så för deras stora likhet skul, som våfnads fått; Men detta tyckes, af följande där och hvar anmärkte omständigheter, med skäl kunna bestridas.

ÖGONEN, de två nedersta som sitta midt uti, äro litet smärre och tätare tillsammans än de tvänne öfra: de tvänne sido-ögonen så sammanväxte, så de föga vifte något sporr därtill, at tvänne borde vara i ett ögonhål.

FÖTTREN, klara, smala och nog långa, fjuniga, och med svarta pinnar förfedde. Hanans fötter voro litet längre än Honans.

BRÖSTET, ågg-formigt, litet smalare och kôlaktigt framåt, bredare och platt bakåt, och ganska litet eller intet med fjun beströdt. Bå-

cant, horumque forma & textorum sibi omnino contrariant; minime dubito, quin hunc locum jure obtineant.

Spec. 12. TRIANGULARIS.

Initio Septembris coëunt. Pl. 3. Tab. 2. Hi & superiores pro una eademque specie facile haberentur, tam ob magnam formæ similitudinem, quam texendi rationem, nisi argumenta hinc inde eruta illud probabiliter impugnare viderentur.

OCULI, infimi bini intermedii paulo minores & conjunctiores sunt, quam bini superiores. Laterales duo ita concreti, ut vix in una cavatura ambo discernentur.

PEDES, lucidi, graciles, tatis longi, lanuginosi, nigrisque instructi aculeis. Maris foeminæ pedibus longiores.

PECTUS, ovatum, anteriora versus paulo gracilius & carinatum, ad posteriora latius & planum, leviterque vel non lanuginosum.

BÅLEN, glänfande, har ett anfeende fom en fnäcka, helt hvit ofvanpå, med en gulaktig rand på ömsa fidor mot nedra kanten. Ofvan på uti det hvita fäldtet, voro tre nästan trekantiga, sammanhängande, rödliga fläckar, långsefter, öfver hvarannan stäldte. Den är utom des med ganska stackot och fint fjun, sparsamt beströdd.

ARMARNE, fudne af långa hår och mörka pinnar. Hännans fick jag ej tilfälle at betrakta med microscop.

TILHÅLLARENA, smala, långa, nog framåt pekande, vidt utgrenande, med ovanligt långa klor.

Deffas nät är uppå de hårs och tvårs både ofvan och under stäldte Verticala stumpar och trådar så ymnigt, at det horizontela nätet, fom stryker midt igenom, och desutom är nog tunt, ej kan tilägna sig företrädet för dem, och i följe där af, icke vinna rum bland linnevåfvarenas, eller följande Slågtet. Det imellanlöpande horizontela nätet fitter fallan eller aldrig i ett slätt planum, utan får, af de omtalte Verticala tvårspänningar, en tåmelig bukt, fom ett af våder utspåndt legel; då buken
på

ALVUS, nitida, conchata, & acuto albo superior perducta, lineola sublutea, inferiora versus, utrinque signatur. Tres maculae subrubrae, triangulares fere, & continuæ, superiorem albam planitiem, ad longitudinem, sequaci ordine occupant, molli & per brevi lanugine parce conspersam.

BRACHIA, pilis longiusculis & aculeis furvis muniuntur. Maris non licebat spectare microscopio.

RETINACULA, gracilia, longa, fatis prominentia, multum divaricata, unguis præter consuetudinem longis armantur.

RETIOLA, staminibus perpendicularibus, supra & infra, confusis & transversis, ita abundant, ut texum planum, quod trameat, & alioqui perrenue est, nec illis præponere, neque artifices ipsos textoribus, sive sequenti generi accensere, conveniat. Textum planum percurrens raro vel nunquam

på det horizontela nätet måstadelns vändes uppåt: Ibland bliver det i flera små bukar indelt och utspändt. Den förra Spindel-arten N:o 11., eller Montanus kallad, har mycket få tvärband, och konstlar ej eller så mycket med spänningen på sitt horizontela nät, hvilket han ock gör nog tätare än den senare. Af desse bägge arterne skulle man väl med goda skäl kunna göra ett nytt slagte; om det ännu ej syntes öfverflödigt: dock hemställes detta til Efterkommandernas nogare utrönande.

4. CAP.

*Om Gillrare-Flockens Tredje Slag, som kallas
LINNEVÄVARE.*

§. 1.

Så mycket som dessa Spindlars nät, vid första påseendet, tyckes vara mindre märkvärdigt, än de två förra slagens, så mycket

quam planitiem referre visum est, prædicta vero expansione verticali & transversa, ut vela ventis, valde sinuatam, sinibus plerumque convexis. Alia pluribus minutis flexibus texta expansa obliquantur. Species araneorum II:ma pauciora transvertunt ligamenta, nec textum suum planum tam multimoda pandiculatione distendunt, licet id melius, quam hæc species, conspissent. Novum haud temere Genus hæc ambæ species constituerent, ni adhuc duceretur supervacaneum. Hoc tamen ad ulterius Posterorum examen defero.

4. CAP.

De Retiariorum Tertio Genere, sive TEXTORIBUS.

§. 1.

Retiola horum araneorum, quanto minus notabilia, quam superiorum duorum Generum, primo intuitu, occurrant, tanto magis nostra refert,

ket mer har man orsak, at vörda Skaparens allviga inrättning, som genom särskilda lagar och lefnads sätt, de minsta kråk i mellan, gjort dem alla, till fins namns åro, för människan skilgaktige och känbara. När dessa Spindlars tåta nät, samt hål-spindelens många förändringar af olika circlar, coner, omfvep och ärrgångar nogara betraktas, må man stadna i största förundran. Jag har lett Labyrinth-gånger från sjelfva marken, mot tåppen af höga örter, til tre a fyra fots högd i ett belynnerligt sammanhang af coner och hvalf-gånger, som vidare på sitt ställe skal omtalas.

§. 2.

Om man behagar kalla detta Slågtet horizontela nätväfware, så kunde de också därigenom nästan från alla andra urskiljas och kännas, efter deras nät, utom den belynnerliga tätthet de hafva, äfven måst stå i en horizontel ställning.

§. 3.

fert, sapientissimum ordinem venerari a Creatore institutum, Qui, ad sui Nominis gloriam, minutissima animalcula dignoscere & distinguere, homines docuit, leges illis particulares & vivendi modos præscribendo. Dum spissos horum & multiformes, circulares, pyramidales, divaricatos ac perplexos cavatorum araneorum reticulos attentius spectamus, in maximam eorum rapiamur admirationem. Flexus videlicet labyrinthicos a radicibus herbarum, tres aut quatuor pedes altarum ad summitates, singulari conorum & lacunarum connexionem surgere; qui infra suis locis commemorandi sunt.

§. 2.

Si hujus Generis araneos retiolorum planorum Textores adpellare placet, a ceteris fere possunt discerni: quia ipsorum reticuli, præter singularem spissitatem, situm etiam planum habent.

§. 3.

§. 3.

Deffas nät äro i hastigt påseende ej olika ett, linne, eller flor, fast deras ändar ej äro, som väfvens, korsvis inom hvarandra fastlåste, utan på hvarandra där och hvar tätt fastklittrade.

§. 4.

Desse Spindlar hafva ett helt tunnare utseende, än de tyänne förra slagen i denna flocken, som vid första påseendet lätteligen märkes.

§. 5.

Oaktadt desse äro verkliga Gillrare Spindlar, så afvika de dock aldeles från de två förra slagens systematiska känne-teken, och få följande.

1. Två långa spintippar, som spetlar, utom bakåndan.
2. Är deffas sista fot-par det längsta; de öfriga tre parren förändra sig hins, imellan, som vid hvarje art skal blifva utmärkt.
3. Ogonen ej sammanväxte.

Spec.

§. 3.

Retiola obiter inspecta multis non absimilia sunt, illius eorum fila, ut texti, non cancellatim nodulis complacentur, verum substratis transverse adglutinentur.

§. 4.

Hi speciem longe aliam referunt, quam superiora duo hujus Classis Genera, quod primo obtutu facile percipitur.

§. 5.

Etsi vere Retiarii sunt, notis tamen superiorum duorum Generum systematicis omnino carent, & adipiscuntur sequentes.

1. Duo longiuscula tubercula, ultra anum acuminata, prominent.
2. Sunt ultimi pedes longissimi. Ceteri inter se variant, quod in singulis speciebus notabitur.
3. Oculi non concreti.

K 2

Spec.

II. STYCKET.

Spec. 1. Aran. DOMESTICUS.

Så godt som hela året igenom, finnes denna arten i fönstren, samt vinklar och vrår i husen; Pl. 2. Tab. 9. Midt i Julii fångade jag tio stycken i ett rum, som hade två fönsterluster. De hade alla byggt sina nät i hörnen af fönstren, föga ett quarters längd imellan somliga. Deras nät voro horizon- tala, med en tratt på ändan, längst in i hörnet, hvaruti Spindel- len alltid satt, vände ögonen framåt, och aktade på rof. Alla hade lika lefnads- och våfnads sätt, och håller jag dem för sam- ma, som i C. L. fau. uec. sub N:o 1215 äro beskrefne. Vid deras granskande, vardt jag rätt brydd, efter ingen var den an- dra, i alla delar, hvad tekning och färg angick, på en gång fullleligen lik; dock voro förtren hos dem alla af enahanda in- delning til sina fårskipta längder som imellan. Den lilla skilg- aktighet, som hos en eller annan fants på ögonens ställning, kunde icke åstadkomma någon ny arts inrättning. Desse krypa också utur sitt gamla skal, hvarå jag fick fyra öfvertygande hela och oskadde öfverlevor.

O GO-

Spec. 1. Aran. DOMESTICUS.

Per totum fere annum in fenestris & ædium angulis hæc species obvia est. Pl. 2. Tab. 9. In una, sub medium Julii, camera, quæ duo habet fenestrarum fo- ramina, decem capiebam. Retiola sua in angulis fenestrarum finguli con- struxerant, vix quadrantis ulnæ intervallo inter se distantia. Plana vide- bantur, inque extremitatibus, angulis proximis, infundibulis instructa, ubi subsidebat semper araneus, & prædam sibi prospiciebat. Similis vivendi & texendi methodus unicuique erat, quapropter, hos pro illis habeo, qui in C. L. fau. Succ. sub num. 1215 descripti sunt. Horum examen me in admirationem inducebat: nulli enim, pictura & coloribus, simul ac omni- no ullus comparari poterat, tametsi pedes cujusvis ordine æquales brevi- tate se excipiebant. Oculorum situs, quo pauci parum differebant a reli- quis, novam non videbatur speciem constituere. Veterem quoque testam hi exuunt, de quo quatuor integræ atque illætæ exuviz me convincebant.

Ocu-

ÖGONEN, svarta, alla lika stora, ståndte, som puncterne i Fig. 3. föreställas.

FÖTTREN, 4. 1. 2 och 3 efter annan kårtare: de längsta ungefär två gånger så långa som hela Spindelen, smala, med ojämnt långa hår och få borstar klädde; på somliga blef man många pinnar varse. Alla hade små ringar på föttren af hvitt och svart, fast två Spindelns fötter voro nog mörka, och de hvita ringarne föga syntes; två nog bleka, at de svarta knapt syntes; en synnerliga tydelig: de öfrigas midt imellan.

BRÖSTET, äggformigt, något platt, på somliga nog mörkt, hos andra mera ljust, och några med en starkare lysna närmst föttren. Den afritade var måst mörk, och hade en ljus våg åt hvarje sida. Alla voro af smått fjun ludna och glänfande. Ibland fjunet framstucko sig många, långa och svarta hår, vid ögonen.

BÅLEN, äggformig, luden; bröstets fäste satt något under. På några var färgen litet åt mörkt, på andra litet åt ljust, och utan
tek-

OCULI, nigri, æqualiter magni, ut Fig. 3. ostendit, collocati.

PEDES, 4. 1. 2 & 3. brevitare te exceperunt: gracilos; pilis inæqualiter longis paucisque setis investiti; longissimi totum araneum longitudine bis excefferunt. Nonnulli fuerunt aculeati. Albi & nigri circuli omnes cinxere, licet duorum araneorum pedes tam furvi fuerint, ut albi circuli vix adparuerint; duorum satis subalbidi, nigros pene inadpicuos reddiderint; Unius distincte clari; reliquorum mediocriter.

PECTUS, ovatum, aliquantum planum, in aliis satis tenebrososum, nonnullis lucidius, apud alios lucidiori facula proxime pedes illustratum fuit. Delineati pars maxima noctuina, unica unda luxit utroque latere. Tenui lanugine tecti nituerunt omnes. Pili, multi, longi, nigri, e lanugine prope oculos prominuerunt.

ALVUS, ovata, pilosa, juncturam pectoris infra quadantenus habuit. Aliorum alvus leviter furva; aliorum parum lucida sine pictura; nonnul-

II. STYCKET.

tekning; somliga åter med matta appelkastade fläckar; och en sådan, som ritningen visar, med sju gulaktiga fläckar, något sammanhängande, omkring en mörk afdelning; och större framåt. Bålen skiftade litet af gult och rött mot bakdelen, hvaromkring syntes två långa, två korta, och två helt små ludna spintippar. Inunder bålen voro somliga litet vattrade, somliga intet; kring märket två bleka fläckar.

ARMARNE, Hanans Fig. 2. hade en liten päron-formig knöl, på sin ganska långa spets, som stöt armen, och var ej längre, än knapt tredjedelen. Honans armar långgrunda. Baggens med ojämnt långa hår och borstar rikeligen försedde.

TILHÅLLARENA, mer och mindre mörkbruna, samt med långt och fint ludd ymnigt påströdde, lodrätt ställda, och på yttersta ändarne litet utspärrande.

AGGEN, nog små, åtskilda, runda, hvita, och i ett trasel inveklade.

UN-

lorum vero minus lucide guttata, & unīci alvus, quam figura exhibet, septem maculis subluteis, anteriora versus majoribus, aliquantulum contiguis, segmentum tenebricosum, ad longitudinem, cingentibus, notabilis. Alvus ex subluteo subrubuit anum versus duobus longiusculis, tot brevibus, totidemque pertenuibus ac pilosis, tuberculis circumdatum. Subterior Alvus aliis Araneis leviter undulata; aliis non. Membrum vero Genitale binæ subalbidæ maculæ cinxerunt.

BRACHIA, maris (Fig. 2.) desierunt in acumen longissimum, nodulo pyramidali, vix quoad tertiam partem, conspicuum. Fœminæ brachia teretiuscula. Utriusque pilis inæqualiter longis & aculeis abundarunt.

RETINACULA, magis minusque subnigra, longiuscula & tenui lanugine plena, perpendicularia, in extremitatibus paululum divaricata.

OVA, perparva, separata, rotunda, alba, tricisque involuta.

PUL-

UNGARNE, framkommo den 22. Julii, hvilka nyss efter kläckningen voro helt hvita.

Spec. 2. LABYRINTHICUS.

Ifrån vårens början til sommarens slut, fins denne allestädes, hälft nära in til marken, såsom ock i bergsrevor. Pl. 2. Tab. 8. Deras nät äro måst horisontella eller jämnt med marken löpande, af nog tät väf, med en lång trätt i ändan, i hvilken de sitta och lura på rof. Vid nätets minsta vidrörande, äro de som en blix ut, at se hvad som på färde är. De äro ganska skygga, och gömma sig, med en ogemen snällhet, inne i smygor för minsta skrämnel. När nätet blifver af gräs och örter något skadadt eller öfverväxt, så öfvergifver han det därför icke, utan lappar, utvidgar, och försätter gillerväfven uti makalösa och artiga hvirflar, til tre a fyra fots högd, at rof ej må tryta dem, til deras föda.

ÖGONEN, tydeliga, och synnerliga staldte, som punçterne på Fig. 3. utvisa.

FÖT-

PULLI, die 22 Julii editi, albicarunt proxime post exclusionem.

Spec. 2. LABYRINTHICUS.

Habitant, ab initio veris usque ad finem æstatis, ubique, frequentiores vero humi & in rupinis. Pl. 2. Tab. 8. Retiola plerumque plana ex textu spissiori conficiuntur, longaque in extremitatibus infundibula habent, ubi aranei subsident prædam speculantes. Sub minimo retioli motu celerrimi excurrunt, attendentes motus causam. Minimis percussi terriculis se in latebras citissime abdunt. Reticulos graminibus herbisque lætos aut suffocatos non derelinquunt, sed retarciunt, ampliant, inque elegantes & incomparabiles orbes, tres aut quatuor pedes altos, convolvunt, ne præda desit esculenta.

Oculi, adpicipui, & peculiari modo collocati; quod indicant punçta, Fig. 3.

PE-

FÖTTREN, med ojämnt långa hår, borst och pinnar förfedde; 4. 1. 2. och 3. efter annan kårtare, bleka, smala och nog långa: det längsta paret vid pass två och en half gång längre, än sjelfva Spindelens längd.

BRÖSTET, äggformigt, något platt, brunaktigt: har en kluffven lysna längs efter, samt smått fint ludd öfveralt.

BÅLEN, aflång, svartaktig, glänsande; fränkännes, medelst en lång tekning af orenthvita, och lutande tvår-linier, som Fig. I. visar, väl från alla andra Spindlar. Den har ojämnt långa hår, och på ändan vid bakdelen, två långa ludna spintippar. Inunder ljus-grå, med en mörk fära mot hvarje sida.

ARMARNE, med hår, borst och pinnar tåkte. Hanans ses Fig. 2.

TILHÅLLARENA, mörk-bruna, ludna, lodrätta. Fau. Suec. 1223.

Spec.

PEDES, subalbidi, graciles, pilis inæqualiter longis, setis & aculeis, rigent; 4. 1. 2. & 3. brevitare se excipiunt. Longissimi magnitudinem ipsius aranei plus quam bis excedunt.

PECTUS, ovatum, aliquantulum planum, suffusculum, fæcula divisa ad longitudinem illuminatum tenui mollique lanugine totum conspergitur.

ALVUS, oblonga, nigricans, nitida, pictura semicana in longum producta, lineolis quibusdam oblique transversis abrupta (ad Fig. I.) ab omnibus aliis araneis probe dignoscitur. Pilos habet inæqualis longitudinis, & in extremitate prope anum, duo longiuscula tubercula lanuginosa. Pars subterior favillacea, fulco furvo utroque latere perducitur.

BRACHIA, pilosa, setosa, aculeata. Maris, vid. Fig. 2.

RETINACULA, subnigra, pilosa, perpendicularia, C.L. Fau. Suec. 1223.

Spec.

Spec. 3. PALLIDULUS.

Midt i Junii funnos Honor upp i trån, hvilka luto i tåta våfde förmak, och aktade sina ägg-kullar: Pl. 2. Tab. 7. De voro af olika storlek, och åtskilliga gånger fans, en mindre Hona hafva flera ägg, än en större.

OGONEN, tydeliga, och stulde, som Pl. 2. Tab. 9. Fig. 3. utvilar.

FÖTTREN, stackota och knubbiga, litet mer eller mindre ljus-bruna eller gråhyslota, och med ojämnt långa hår, borst och pinnar bestrodd: 4. 2. 1. och 3. efter annan kårtare.

BRÖSTET, trubbigt, ägg-formigt, mer eller mindre grått eller ljus-brunt, och med helt fint ludd öfverdraget.

BÅLEN, långlig, ägg-formig, mer eller mindre grå eller ljus-brun, jämnt luden som ett sammet, och utan någon tekning. Kring bakåndan luto sex ludna spintippar, af hvilka fyra voro längre och två kårtare. Under bålen, var märket svart,

Spec. 3. PALLIDULUS.

Ad medium Julii in arboribus deprehendebantur *foeminae sedentes in spissis vestibulis, suasque ovorum massulas custodientes, Pl. 2. Tab. 7. Magnitudine erant inaequales, & minorum ova saepe majorum praevalabant numero.*

OCULI, adspicui. Eorum situm Vide Pl. 2. Tab. 9. Fig. 3.

PEDES, breves, crassi; 4. 2. 1. & 3. brevitatem se excipiunt; paulo magis minusve suffusculi, vel glauci, pilis inaequaliter longis, setis & aculeis, nubuntur.

PECTUS, obtusum, ovatum, magis minusve glaucum vel suffusculum, molliori obducitur lanugine.

ALVUS, longa, ovata, magis minusve glauca vel suffuscula, aequaliter sericata, pictura caret. Anum cingunt sex tubercula pilosa, quorum quatuor

svart, och på ömsa sidor om det samma, en hvit nästan trekantig eller hjärtformig fläck.

ARMARNE, af hår, borst och pinnar ludne.

TILHÅLLARENA, svarta, med fina hår beströdde, och nästan lodrätt ställda.

ÄGGEN, voro af medelstorleken, och hade en blek åggelulas färg: i somligas boen funnos allenast tretio, i andras ett-hundrade femtio. Jag har ej ännu märkt, at de lägga sina ägg i flera högar. Jag träffade en kull, där en god del af ungarne redan voro framklåkte, och några höllo på, at skilja sig vid sitt första hemvist. Fig. 2. visar en unge, hvilken nyss sprängt upp hinnan, som skrymper och gifver sig tillbaka mot ungens bakända (B), och ändteligen bårtfaller. (A) är bröstet, som refer sig. Medan ungen legat inom hinnan, har han med föttren omfamnat bålen (C). Tekningen af ungen synes något genom hinnan likfom små circlar (se Fig. 3.).

Ho-

tuor sunt longiora, & duo breviora. Subtus nigrat membrum genitale, cujus utroque latere macula triangularis fere, sive ad formam cordis, albet.

BRACHIA, pilosa, fetosa & aculeata.

RETINACULA, nigra, mollibus pilis sparata, & propemodum perpendicularia.

OVA, mediocriter magna & sufflava. Alii triginta tantum folliculi, centum & quinquaginta ova alii, continebant. In plures seposita massulas non adhuc vidi. Unius massulæ, in quam incidebam, pulli jam dum multi erant exclusi, & nonnulli a primo suo habitaculo discessuri. Fig. 2. pullum demonstrat, qui nuperrime dirupit tunicam, se illico corrugantem ac retrahentem versus pulli anum (B,) & denique delabentem. (A) notat pectus, quod se erigit. Tunica inclusus pullus pedibus amplexus fuit alvum (C). Pictura pulli, circulos exhibens, per tunicam perspici potuit. (vid. Fig. 3.)

FOE-

HONORNE viftas qvar i boet hos ungarne, någon tid sedan de blifvit klåkte, förmodeligen så länge, tils desse kunna försörja sig sjelfva.

5 CAP.

Om HOPPARE-FLOCKEN, först i allmänhet, och sedan i synnerhet om det första Slaget, som kallas LUPI.

§. I.

Ehuru underliga och olika blandningar af besvärligheter och förmoner (om man så får låga) förekomma ofs i alla Skaparens värk; så är intet det minsta kråk missnögd med sin lott; fast människan som oftast, ty vårt, knorrar öfver den Allmågtigas allvissa styrfel, vid sina gåfvors utdelande. De redan bekrefne Spindlar, synes hafva, utöm små ögon och svag syn, äfven obeqvåma bålar, och kläna ben, at vandra långt i kring
och

FOEMINÆ manent in nidis apud pullos, postquam exclusi sunt, procul dubio, donec hi semetipsos alere possint.

5. CAP.

Primum de SALTATORIBUS generatim, & deinde de primo Genere, sive LUPIS.

§. I.

Mirandis licet & immoderatis commodis ac incommodis (si ita dicere fas sit) permista Creatoris opera nobis occurrant, & sapientissimum omnipotentis imperium ac munificentiam homines, proh dolor, quam læpissime indignentur; minimum tamen quodlibet animal sua forte contentum est. Præter parvos & hebetes oculos, quos aranæi jam descripti habere videntur, eos obesæ alvi pedesque graciles inhabiles reddunt alimentis

och föka födan; men däremot få mycket mera snille och färdighet, at spinna gillar på många vis, hvaruti de, i ro och stillhet, utan vidare bekymmer, finna sitt rikeliga uppehälle. Desse åter, som i denna flocken komma at beskrivas, finnas alla til gillrande oskickelige; men få mycket mer, med vigare kroppar och starkare ben försedde, at göra vidlöftiga kringstrykningar och långa språng. Deras stora ögon och skarpa syn, gör, at de långt förr, än rofvet är inom deras krets at fångas, kunna se det samma, då de stålla sig i stånd eller ordning, at spanna det när det kommer dem för när.

§. 2.

Som denna Flock är tydeligen delad i tre Slag; få vil man straxt, utan alt omsvep (de andra uti deras rang eller företrädes-rätt icke förolämpade), beskåda det Slaget, som af de gamle är kalladt Lupi, och hafver följande kännetecken:

I. Fy-

tis peregre quærendis, peritiores vero ac promptiores ad multimodam reticulorum texturam, qua, ærumnarum & curarum immunes, suum satis superque nutrimentum lucrantur. Singulos contra, qui sub hac classe describendi veniunt, ad retia tendenda minus habiles, tanto habiliores amplis itineribus & saltibus longis faciunt agilia corpora pedesque firmiores. Majusculis & acutis oculis suis prospiciunt prædam jamdum ultra spheram eorum volitantem, & propius accedentem ex præparatoprehendunt.

§. 2.

Classis hæc quoniam in tria Genera lucide dispescitur, absque omni ambagine (ceterorum ordine nullatenus turbato) id Genus iulpiciamus, quod Luporum cognomine a prisicis notatum est, & sequentibus gaudet characteribus:

I. Qua-

1. Fyra större ögon och fyra smärre, staldte, nämligen de 4 smärre alla i en linia på bröstets främsta ånda och nedra brådd; de större åter, af hvilka två äro helt stora, sitta midt öfver föreskrefne fyra smärre, men litet åt sidan: de öfriga två äro litet mindre än desse sistnämnde, och sitta äfven på sidan, men längre bakåt. Som af punçterne mellan föttrén på Spindelén (Pl. 4. Tab. 2.) tydeligare inhämtas.
2. Är det *yttérsta* fot-paret det *långsta*, det *första* litet *mindre*, sedan det *andra*, och det *tredje* *kärtaft*.
3. Båra Honorne sina äggbon, under bälén; och när ungarne blifvit klåkte, hålla de sig fast rundt i kring modrens bål, samt af hånne kringbåras och förförjas, tils de nått den ålder och styrka, at de sjelfve kunna skaffa sig födan.

Spec.

1. Quatuor oculis majusculis, totidemque minoribus, recta linea infra in pectore. Ex majusculis duo majores, supra minores intermedios, in latus parum declinant: reliqui duo paulo minores æque in latere sedent, sed propius alvum; quod ex punctis inter pedes aranei (Pl. 4. Tab. 2.) evidentius patet.
2. Ultimi pedes longissimi, primi paulo minores, deinde secundi, tertii brevissimi.
3. Suos ovorum folliculos foeminae sub alvis gestant; Pullique nuper exclusi alvis matrum adhærent, & a matribus circumferuntur ac nutriuntur, usquequo illam ætatem viresque adsequantur, ut ipsi alimenta possint acquirere.

L 3

Spec.

Spec. 1. FABRILIS.

Midt i Julii fants en enda Hona, något krossad och utan en fot; Pl. 4. Tab. 2. Jag förlåg hånne straxt med tjänligt hårbärge och friska flugor, dem hon, oaktrad sin krops ofärdighet, dock färrt i flygten fångade. I anledning därpå, hoppades jag, hon skulle blifva fullkommeligen helbregda; men hon dödde några dagar därefter.

OGONENS storlek fins imellan, är med punçterne fram för Spindelen teknad, Pl. 4. Tab. 2. De äro alla svarta.

FÖTTREN, ikymliga, med ojämnt långa hår ymnigt, men med borst och pinnar, där och hvar, besatte.

BRÖSTET, ludet, nog långt, litet smalare fram än bakåt, samt något uphögd: hafver en dubbel ljus kil midt uppå, en stark tyfna närmst bälgen, och en hvit karm på ömsa sidor närmast föttren. Imellan kilen och karmen är bröstet ljus-brunt, och

Spec. 1. FABRILIS.

Mutilam unaque pede privatam foeminam, circa medium Julii, unicam deprehendebam. Idoneum illi habitaculum prospiciebam, muscasque recentes, quas, licet debilis esset, sub vplatu tamen facile capiebat. Hanc ob causam sperabam, illam omnino sibi restitutam fore. Ast mors propediem consequebatur. Pl. 4. Tab. 2.

Oculi cujuslibet magnitudinem puncta ante araneum designant. Singuli nigrant.

PEDES, glauci, fetis & aculeis intercite constrati, pilis inæqualiter longis abundant.

PECTUS, pilosum, longiusculum, anteriora versus paulo acuminatius, aliquantum eminent. Gemino supra medium cuneo, lucida, proxime alvum facula, alboque proxime pedes margine ad utrumque latas conspicuum. Intra cuneum & marginem suffusculum pectus anteriori dimidio a bis flammum

och på främsta hälften med örnliga hvita flammor firad. Midt för andra fotparet ses en snedt stäld kolsvart fläck.

BÅLEN, aflång, äggformig, luden som ett sammet, bek-svart inunder, men ljusbrun ofvanpå, med en svart fofac och smal ljus karm i kring, som börjar närmst bröstet, och lyktas på hälften af bålen. Mot bakåndan synes en ljusbrun vattring, öfver tvåren, och fem ljusa punçter längs efter hvardera sidan. Närmst bröstet, öfver fåftet, sitter ett bek-svart romerskt V, fylldt med orenthvita hår, som utgöra en trekant.

ARMARNE, nog långa, och af hår, borst och pinnar, ludne.

TILHÅLLARENA, svarta, lodrätt stälda, ludna, och på ömså ändar med ljusa hår-fläckar firade: klorna starka och svarta.

HANAN fants en liten tid efter, och var Honan tåmeligen lik, armarne undantagne.

Spec. 2. ACULEATUS.

Sift i Maji fans en enda Hona på gråsmarken, Pl. 4. Tab. 3. OGO-

mulis abundat. E regione pedum ordine secundorum, macula nigrat oblique posita.

ALVUS, oblonga, ovata, sericata, lubter nigra, supra vero suffuscula, linea nigra multangula, & tenui fimbria lucida, ab ipso pectore medium adusque sui, circumducitur. Suffuscula anum verius varietate transversim undulata, & quinque punctulis utrinque ad longitudinem, lucet. Supra juncturam pectori proximam nigrat Romana litera V, pilis semicanis triangulum, formantibus conferta.

BRACHIA, longiora, pilosa, setosa, aculeata.

RETINACULA, nigra, perpendicularia, pilosa, maculis pilorum lucidis in extremitatibus. Ungulæ firmæ nigrant.

MAS, brevi postea offendebatur, foeminæ omnibus similis; exceptis brachiis.

Spec. 2. ACULEATUS.

Sub finem Maji reperiebatur unica foemina in campo graminoso. Vid. Pl. 4. Tab. 3.

Ocu-

ÖGONENS storlek dem imellan är med punçterne fram för Spindelen teknad.

FÖTTREN, öfveralt ludne, samt med grofva hår och pinnar om hvarannan växte. På låret sitta två pinnar, hvilka äro vid påfs fem eller sex gånger större, längre och tjockare, än de andre.

BRÖSTET, långligt, smalare framåt än bak, mörkaktigt, med en ljus ål längs efter; öfveralt af ojämnt långa och grofva hår ludet.

BÅLEN, äggformig, sotig, litet ljufare närmare bröstet, och med ojämnt långa hår öfveralt starkt luden.

ARMARNE, starkt ludne; med några få grofva hår.

Spec. 3. INQUILINUS.

Vid slutet af September, fanns en Hona under brådden af samma nät, som Labyrinthicus, eller den andra Spindelen i Gill-

OCULORUM magnitudo punctulis ante araneum positis notatur.

PEDES, penitus pilosi, crassis villis & aculeis sparsim obseruntur. Femora duobus aculeis rigent, magnitudine, longitudine & crassitudine reliquos quinquies aut sexties excedentibus.

PECTUS, longiusculum, quoad anteriora gracilius, tenebricosum, lucida ad longitudinem angvilla perductum, pilis inæqualiter longis & crassis in totum obnubitur.

ALVUS, ovata, fuliginea, pectus versus paulo lucidior, pilis densis & inæqualis longitudinis, vestitur.

BRACHIA, multum pilosa, paucis crassis pilis rare sparguntur.

Spec: 3. INQUILINUS.

Circa finem Septembris, foemina (Pl. 5. Tab. 2.) reperiebatur sub margine reticuli ab araneo Labyrinthico sive secundo Retiariorum tertii Ge-

Gillrare-flockens tredje Slag, Spunnit åt sig, Pl. 5. Tab. 2. Jag födde hånna sedermera länge, men fant hånna ej spinna något; dock tog hon flugorna i flykten snält, på samma sätt, som de andra i denna Flocken.

OGONENS storlek teknas med punçterne fram för Spindelen.

FÖTTREN, ljus-bruna, starkt ludna, och med några pinnar upblandade.

BRÖSTET, ludet, ljus-brunt och litet rödligt, rhombiskt, med en stark kupighet eller ås uppåt, och två svartaktiga bångar på ömsa sidor.

BÅLEN, oval, ljus-brun, något rödlig, luden som ett sammet; med många svarta vågor tvärs öfver teknad, som ritningen utvisar; fram mot bröstet, midt öfver fåttet, med ett romerskt V, hvilket har stark svarta, samt en lysna midt uti.

ARMARNE, ljus-bruna, ludna.

Til-

Generis contexti. Diu illam postea nutriti, nunquam vero nentem vidi, sed muscas sub volatu commode capientem, ad modum ceterorum araeorum, qui ad hanc classem spectant.

OCULORUM magnitudinem ostendunt puncta ante araneum.

PEDES, suffusculi, multum pilosi, aliquantulum aculeati.

PECTUS, pilosum, suffusculum, parum subrubens, ad formam rhombi, supra in acumen desinit, binis arcibus utrinque nigricantibus.

ALVUS, ovata, suffuscula, subrubra, sericata, multis undis nigris, prout figura habet, transversis, & pectus versus supra medium juncturæ, latinorum V atro, intrinsecus paulum lucido, signatur.

BRACHIA, suffuscula, pilosa.

M

RE-

TILHÅLLARENA, rätt starka, lodrätt stälda, på öfra hälften ljus-bruna, och på den undra svarta, starkt ludne, och med svarta klor våpnade.

Spec. 4. LIGNARIUS.

Hela Junii månad fins denne Spindel-art (Pl. 4. Tab. 4.) måst och bäst i barrskog, bland tort stök, och på gårdes-gårdarne. Den är öfveralt luden och som en skäck papplader.

ÖGONEN, alla svarta, och hafva samma storlek imellan sig, som puncterne fram för Spindelen.

FÖTTREN, utom håren, äfven med svarta pinnar rikeligen försedde.

BRÖSTET, äggformigt, litet platt; med en liten lysna längs efter.

BÅLEN, aflång äggform; med en dylik lysna längs efter.

ARMARNE, första ledet, närmst bröstet är med hvita hår och svarta pinnar täkt; det andra ledet är, på den hälften närmast

RETINACULA, firmiora, perpendicularia, multum pilosa, unguis subnigris in extremitatibus armata, & quoad superius dimidium suffulcula, inferiori nigrant.

Spec: 4. LIGNARIUS.

Hæc species, Pl. 4. Tab. 4. per totum Junium, in fylvis plerumque cæduis, inter sarmenta, ac in sepibus, facilima inventu, omnino pilosa est & variegata.

OCULI, singuli nigrant, & puncta magnitudine æquant ante araneum visibilia.

PEDES, pilis & aculeis nigris abundant.

PECTUS, ovatum, leviter planum, tenui ad longitudinem facula perducitur.

ALVUS, ad formam ovi oblongi, simili notatur facula in longum producta.

BRACHIORUM, primi articuli pectori proximi, pilis albis & nigris aculeis teguntur; sequentium dimidia pectori proxima imitantur primos, mem-

måst bröstet, första ledet likt; men på hälften näst afsele-lemmen, af svarta hår och pinnar ludne. Hanans afsele-lemm (Fig. 2.) är utan pinnar; men af svarta hår starkt luden. Honans armar ludne och långgrunde.

TILHÅLLARENA, tillika med klorne, svarta; men med hvita hår ymnigt närmst ögonen siråde.

AGGEN voro 70 a 80 förvarade i en falt- eller fjö-grön platt påsa; de voro ej vid hvarannan sammankliftrade, utan som pärlsand af mer eller mindre flöda kanter knagrote, samt hade en gul färg til rödt. Först i Julii voro ungarne kläkte.

Spec. 5. MONTICOLA.

Midt i Junii såg jag dessas parnings-fått (Pl. 4. Tab. 5.) uppå en stor brant sten i sol-baddet, hvaråst flera redan voro i fullt göromål. Efter åtskilliga starka hopp, som Hanen och Honan göra mot hvarandra, märka de straxt någon kärlek eller åtrå til närmare förtrolighet, hvarföre hoppen snart mycket min-

membro vero genitali vicina nigris pilis & aculeis rigent. Membrum maris genitale (vid. Fig. 2.) caret aculeis, verum pilis nigris crassis opacatur. Fœminarum brachia pilosa sunt & teretiusecula.

RETINACULA, una cum unguis nigra, pilis albis proxime oculos abundant.

OVA quæ 70 vel 80 numerantur, non conglutinata, sed separata, ut fabulum magis minusque obtuse angulata, atque ex luteo rubescentia, in folliculo plano tubviridi conservantur. Primis Julii excluduntur pulli.

Spec. 5. MONTICOLA.

Circa medium Junii videbam horum. (Pl. 4. Tab. 5.) coëundi modum super saxo prærupto solibus exposito, ubi plures in ferventi actu occupati erant. Mas & fœmina, variis concitis saltibus invicem datis, mox amorem sive desiderium amicioris colludii sentiunt, & eapropter in saliendo

minskas, då Honan efter några få och låga motsprång, vänder åter, och Hanan, som hoppat högre, är som en blixst öfver hånna. Deras ställning är då skaffötes; Hanan makar sig med det samma litet på sned öfver Honan, och med sin ena arm vänder Honans bål litet på sned, samt med affelse-lemmen på den andra armen varliga och hastigt omfattar Honans lilla utstukne tub eller märket; hvilket han flitigt gör, ån med den ena armens affelse-lem, ån med den andras. Skilsmåffan sker med ett hastigt språng ifrån hvarandra. Denna Spindel-art är af mindre storlek.

OGONEN, staldte som punçterne fram för Spindelen.

FÖTTREN, bleka; med svarta fläckar, samt ojämnt långa hår, borst och svarta pinnar.

BRÖSTET, aflångt, platt, ludet, smalare fram ån bakåt, svart; med en blek linia midt utåt hela bröstet och något ner på bålen, samt en hvit karm på ömsa sidor närmst föttren, teknadt.

Bå-

multo tardiores fiunt, dum ille quam citissime infilic in illam, post aliquot leviores saltus contra factos se submittentem. Mas, postquam uno brachiorum alvum foeminæ parum oblique ad te adclinavit, illi tum situ præpostero leviterque obliquato incubat, & membro alterius brachii genitali tubam foeminæ prominentem, sive membrum genitale modeste adtreçtat, quod sedulo nunc unius brachii nunc alterius membro assidue continuat, donec & mas & foemina celerrime diffiliant. Hæc species ex parvis est.

OCULI siti quemadmodum puncta ante araneum.

PEDES, subalbidi, nigris maculis, pilis inæqualiter longis, & aculeis nigris.

PECTUS, oblongum planum, pilosum, tenuius anteriora versus, nigrum, subalbida lineola per medium pectoris in alvum quadantenus deducta, albaque fimbria proxime pedes utrinque, insignitur.

AL-

BÅLEN, luden, ljus-brun ofvan, ljus-grå innunder. Hahans nåstan rund, eller af trubbig ågg-form, och litet mindre än bröstet, samt litet vågig eller vattrad.

ARMARNE på Hanan, såsom Fig. 2. föreställer; då de litet kramas under microscopet, synas de tvånne på inra sidan teknade små utskåten, af hvilka det främsta är nog rödt på den innersta delen. Honans armar lång-runda; bägges ljus-bruna, med långa hår, borst och pinnar.

TILHÅLLARENA, ljus-bruna, ludna, lodrätta, med svarta klor i ändarna.

Spec. 6. PULVERULENTUS.

Midt i Junii fants denne Spindel-arten, hållt på upptorkade gråslösa ställen. Pl. 4. Tab. 6. Jag låg dem icke paras; men som bägge könen lupo yrt tillsammans om hvarannan, håller jag dem tils vidare för makar; desse voro litet större än de föreskrefne.

ÖGONEN hafva samma indelning som de föreskrefne.

FÖT-

ALVUS, pilosa, supra suffuscula, subter favillacea. Maris fere rotunda, vel ad formam ovi obtusi, & pectore paulo minor. Foeminæ similis ovo oblongo, major pectore, leviterque undulata.

BRACHIORUM, maris extremitates Fig. 2. Dum sub microscopio leviter comprimuntur, adparent binæ illæ minuscule prominentiæ interiori latere delineatæ, quarum anterior intrinsecus rubet. Foeminæ brachia tertiutula: Utriusque suffuscula, pilis longiusculis, fetis & aculeis.

RETINACULA, suffuscula, pilosa, perpendicularia, in nigras unguas desinunt.

Spec. 6. PULVERULENTUS.

Hi aridis medio Junii crebriores sese offerunt. Pl. 4. Tab. 6. Coeuntes non videbam. Sed quia ambo sexus una lascivi saliebant, illos interea pro paribus habeo. Hæc species nuper descripta paulo major.

OCULI, positi itidem ut in præcedentibus.

M 3

PE-

FÖTTEN, med hår, borst och pinnar.

BRÖSTET, svart, ägg-formigt, framåt smalt och kōlaktigt, bakåt bredt och platt. Hanans med smått fjun där och hvar nog ruht beströdt; Honans bröst var nästan hölgt af ljusbrunt fjun. Bägge hade en matt lysna mot bälén.

BÄLEN, ägg-formig, hvart, som ett sammet luden: Hanans Fig. 1. och Honans Fig. 2. fins imellan något skiljaktige; hvilket ses af ritningarne.

ÄRMARNE, förfedde på Hanan med sådana afsele-lemmar, som fig. 3. utvisar; Honans långgrunda. Bägges af ojämnt långa hår ludne.

TILHÅLLARENA, svarta, litet ludna, lodrätta.

Spec. 7. PALUDICOLA.

Redan midt i Junii buro denna artens Honor. (Pl. 4. Tab. 7.) sina ägg-påffar under sig. De vistas gärna på sura jord-fläckar, så väl som vid vattubräddearne.

Ogo-

PEDES, pilosi, lectosi, aculeati.

PÆCTUS, nigrum, ovatum; anteriora versus gracile & carinatum; posteriora latum & planum. Maris tenui lanugine intercite rarius sparsum; Fœminæ suffuscula protenus obductum; Utriusque alvum versus notabile facula minus lucida.

ALVUS, ovata, nigra, fericata; Maris Fig. 1. & Fœminæ Fig. 2. differunt inter se aliquantum, sicut figuræ ostendunt.

BRACHIA, maris genitalibus instructa membris, ad Fig. 3. Fœminæ brachia teretiüscula; Utriusque pilis dissimili longitudine vestita.

RETINACULA, nigra, leviter pilosa, perpendicularia,

Spec. 7. PALUDICOLA.

Medio Junio gestabant fœminæ. Pl. 4. Tab. 7. folliculos suos sub alvis. Ceteroquin libenter versantur in udis locis, & ad ripas aquarum.

Ocu-

OGONEN hafva samma indelning på detne, som de två förefskrefne.

FÖTTREN, med hår, borst och pinnar ymnigt försedde.

BRÖSTET, svart, ägg-formigt, platt, framåt smalt och kôlaktigt, bakåt bredt och platt, samt ömning med svarta hår beströdt.

BÅLEN, ägg-formig, svart, starkt luden. På hanartie syntes en liten ljus-brun lysna, fram mot bröstet; men på minsta delen af honorne kände den skönjas.

ARMARNE på hanan hafva fyra eller fem pinnar, och sådana knappar som fig. 2. utvisar. Honans armar äro långgrunde, ludne och utan pinnar.

TILHÅLLARENA, svarta, ludna, lodrätta.

ÄGG-påffarne, runda, men platta, bleka ofvan på, och svartaktiga inunder. En ljus rand eller lôm omringade öfra brådden. C. L. Fau. Succ. 1219.

Spec.

OCULORUM eadem series ac superioribus est.

PEDES, pilis, setis & aculeis pleni.

PECTUS, nigrum, ovatum, planum: anterius gracile & carinatum; posterius latum & planum, pilisque nigris abundans.

ALVUS, ovata, nigra, multum pilosa. Facula suffuscula, quæ marium pectora versus exstabat, in paucis foeminis poterat cerni.

BRACHIA maris gaudent quatuor aut quinque aculeis, & ejusmodi membris genitalibus, cujusmodi exhibet Fig 2. Foeminæ brachia teretiucula, pilosa, aculeis carent.

RETINACULA. pilosa ac perpendicularia, nigrant.

OVORUM folliculi, orbici planescunt, supraque tubalbicantes, subter nigricant. Quin lineola sive futura lucida superius marginati sunt. C. L. Fau. Succ. 1219.

Spec.

II. STYCKET.

Spec. 8. AMENTATUS.

Midt i Junii, fants jämväl denne arten (Pl. 4. Tab. 8.) men på upptorkade och gräs-lösa ställen. Mot slutet af månaden, hade alla honorne ägg-påffar under sig.

ÖGONEN och FÖTTREN på desse äro aldeles lika med de två föreskrefne arternes.

BRÖSTET, nästan svart, ägg-formigt, smalt framåt och litet kôlaktigt, bredt bakåt och litet plattaktigt; med en brunaktig lysna, som ett band, midt utåt, hvilken närmast bålen blef litet klarare. Eljest med mycket tunt och föga synbart fjun fläck-tals beströdt.

BÅLEN, ägg-formig, svartaktig, jämnt luden: är på hanarne teknad med en liten smal ljus-brun lysna midt utåt; men ej på honorna, hvilka äro märkte med en liten hvitaktig hårtifs på svart botten närmst bröstet.

ARMARNE, ludne.

TILHÅLLARENA mörka och lodrätt stäldta.

ÄG-

Spec. 8. AMENTATUS.

Exacto Junii medio, hæc quoque species (Pl. 4. Tab. 8.) obvia erat, sed in aridis gramine cassis. Fine vero mensis ingruente, folliculos sub se ferebant singulæ foeminæ.

OCULI ac PEDES horum, duarum nuperrime descriptarum specierum omnino æquant.

PECTUS, nigricans, ovatum, anteriora verius gracile leviterque carinatum, in posterioribus latum quadantenus planescit. Facula instar ligamenti in medio suffuscula, alvum proxime paulo magis lucet, Pectus aliæqui lanuginè minus adspicua rare & acervatim spargitur.

ALVUS, ovata, nigricans, omnino pilosa: media marium facula tenui, suffuscula, perducitur; non vero foeminarum, quæ proxime pectus, albicanti pilorum fasciculo in nigra basella, distinguitur.

BRACHIA, pilosa.

RETINACULA furva & perpendicularia.

Ovo-

Ägg-påffarne, mörka under och bleka ofvanpå, runda men platta. Då honorna råkade, at af våda, i trångsel, slita ägg-påffen lös ifrån sig, skydde de föga någon fara, utan sökte den straxt upp, buro honom ett litet stycke med sig, och satte sig i fåkerhet, då de på ett behändigt sätt, sedan de krökt bälgen litet fram under bröstet, fäste sin ägg-påffa så fast, som han setat förut, hvarefter de med skyndsämhet sökte at fortlåtta flykten.

Spec. 9. TRABALIS.

Vid slutet af Maji, fångades denna Spindelen, Pl. 4. Tab. 9. på gräsmark. Den är ibland de större af detta Släktet.

OGONEN, uti den vanliga ställningen, och svarta.

FÖTTREN öfveralt ludne; med många grofva hår och pinnar.

BRÖSTET, starkt ludet, aflång-äggform, svartaktigt; med ett

OVORUM lacculi subter tenebricosi, supra subalbidi, orbici planescunt. Quando foeminae, in angustias imprudenter incidentes, folliculum aliquem a se avullum comperiunt, vix ullum discrimen formidant, sed e vestigio amissum requirunt, & inventum secum deportant in secessum brevi intervallo proximum, ubi alvo subteriori pectoris lateri paululum adclinatae, tuto atque commode, folliculum, æque arte, ut prius adhæsit, rursus coaptant; quo facto, meditatam annituntur fugam.

Spec. 9. TRABALIS.

Circa finem Maji hic (Pl. 4. Tab. 9.) in campo graminoso capiebatur araneus, majoribus hujus generis adnumerandus.

OCULI, ordinarii nigrant.

PEDES, omnino pilosi; multis crassis pilis & aculeis.

PECTUS, admodum pilosum, ad formam ovi oblongi, nigricans, ligamento

N

luf-

ett ljusbrunt band, eller bred linia som en bjälke, längs efter; närmst föttren en karm af samma färg.

BÅLEN, ägg-formig, starkt luden, nästan ljusbrun; men vid bröstets fäste tekiad af ett svart romerskt V, med en spetsig oval, och ljus-brun rand inuti, hvars yttre hälft mot bakåndan aldeles försvann.

ARMARNE, ludne och ljus-bruna.

TILHÅLLARENA, ludna och litet ljus-bruna.

Pl. 4. Tab. 10. föreställer en annan art. Om denna är en blott förändring från den förra, eller värdeliga utgör en särskild art, kan jag icke säga, emedan jag ej funnit mer än en af hvardera; den förra den 25. Maji, den senare den 15. Junii. Denna är den förra til alla delar aldeles lik; undantagno, at föttren på denna äro litet hårtiga. Det ljusbruna bandet på bröstet råcker ej fram, utan ongefär öfver två tredjedelar, til bålen, hvaräst synes en tydlig ljus-brun oval fläck, som är spetsig mot bägge ändar.

Spec.

suffusculo, five linea lata, velut trabecula ad longitudinem, pedes vero proxime, fimbria ejusdem coloris, notatur.

ALVUS, ovata, valde pilosa, fere suffuscula; ast circa juncturam pectoris, nigra litera romanorum V, linea triquetra suffuscula intrinsicus signata, & anum versus omnino inaspicua, notabilis.

BRACHIA, pilosa & suffuscula.

RETINACULA, suffuscula & paulum pilosa.

Pl. 4. Tab. 10. aliam speciem proponit, quæ utrum a nuper descripta variet, aut distinctam constituat speciem, non dicere possum. Unicum ex utraque specie araneum, priorem nimirum d. 25. Maji, posteriorem d. 15. Junii, saltem reperiebam. Hic illi omnibus partibus similis erat exceptis pedibus, qui huic fascia parum cingebantur. Ligamentum pectoris suffusculum in tertia ejus parte albo proxima subsistebat. Macula ovata suffuscula utraque extremitate acuminata in albo adspicua.

Spec.

Spec. 10. CUNEATUS.

Fanns, vid slutet af Maji, bland gråset. Pl. 4. Tab. 11.

OGONEN, efter vanligheten.

FÖTTREN, af hår och borstar ludne; med en eller annan pinne.

BRÖSTET, äggformigt, mörkt; med en blek, bred, luden linia eller band midt utåt åsen, samt åtskilliga längre hår, som alla vände sina spetsar fram mot õgonen; på sidorne närmst föttren likaledes med en blek karm eller rand.

BÅLEN, ägg-formig, blek och tåmeliga jämnt luden, utmärkes igenom en svart kil längs efter, med hvit karm, väl från alla andra. Kilen var tjockare framåt och spetsigare mot bakåndan. På bålen õfra kant, där den fästes med bröstet, satt en tåfs af långa hår, hvilken såg ut som ett V. Sjelfva V bestod af svarta hår, hvilka innanföre voro hvita.

AR-

Spec. 10. CUNEATUS.

Sub finem Maji repertus in gramine. Pl. 4. Tab. 11.

OCULI ordinarii.

PEDES, pilosi, lætosi, uno alterove aculeo.

PECTUS, ovatum, furvum, ligamento sive lineola subalbida, lata & pilosa, variis longiusculis pilis ad oculos se convertentibus, adspersa, super medium acumen notum, fimbria sive lineola subalbida, lateribus proxime pedes marginatur.

ALVUS, ovata, æqualiter satis pilosa, nigro ad longitudinem, cuneo, alba fimbria circumducto, a ceteris optime discernitur. Cuneus ad anteriora obtusus, anum versus acuminatur. Similitudinem literæ V productorum refert pilorum falciculus, in superiori latere, ubi pectori jungitur alvus. Ipsum V nigris pilis intrinsecus albescentibus componitur.

N 2

BRA-

II. STICKET.

ARMARNE, af ojämnt långa hår och några borstar ludne.
TILHÅLLARENA, armarne lika.

Spec. 11. UNDATUS.

FÖRST i Augusti fants en bland kårt grås; Pl. 5. Tab. 1.

ÖGONEN, af vanlig ställning; med ymnigt hår i kring.

FÖTTREN, ymnigt med hår och pinnar förfedde.

BRÖSTET, trubbigt, äggformigt, mörkbrunt, platt, som ett sammet ludet, med ljus-bruna hår i kring ögonen, och en rand af orenthvitt på ömse sidor, ofvan föttren.

BÅLEN, ägg-formig, ljus-brun, som sammet luden, med en orenthvit våg å ömsa sidor omgifven.

ARMARNE, af hår och pinnar ludne.

TILHÅLLARENA, lätt små och ludna.

Spec. 12. NIVALIS.

Midt i Septemb. fants en hane (Pl. 5. Tab. 3.); och som jag ännu icke sett någon hona i det Slägtet, hvillæn kan passa
åt

BRACHIA, pilis inæqualiter longis, & aculeis aliquot.

RETINACULA, brachiis similia.

Spec. 11. UNDATUS.

Calendis Augusti in humili gramine unus offendebatur, Pl. 5. Tab. 1.

OCULI, ordinarii, pilis large cincti.

PEDES, admodum pilosi & aculeati.

PECTUS, obtusum, ovatum, suffusculum, planum, sericatum; pilis circum oculos subnigris, & lineola supra pedes utrinque semicana.

ALVUS, ovata, suffuscula, sericata; unda semicana latera cingente.

BRACHIA, pilosa & acuminata.

RETINACULA, minuscula & pilosa.

Spec. 12. NIVALIS.

Mas ad medium Septemb. reperiebatur Pl. 5. Tab. 3. & quia nullam hujus

at honom; så tviflar jag ej, det han ju förtjenar sin egen nummer.

OGONEN, hos denne, som de förra.

FÖTTREN, sammaledes, och ludne.

BRÖSTET, rhombiskt, kupigt; med en bred hvit ås, och därpå två svarta puncter, fram mot ögonen; svart på sidorne, med en orent-hvit rand närmst fötten.

BÅLEN, långlig, åggformig, luden, til en god del hvit ofvanpå; med två svarta puncter närmst bröstet: svartaktig på sidorne, och orent-hvit längre under.

Jag fódde honom i några dagar, och, vid dets matning, förgat, at genast tillsluta öppningen på dets hårbärge; hvarföre han tog tiden i akt och rymde, så at *Armarne* och *Tilhållarena* denna gången icke kunna beskrivas.

Spec.

jus generis Foeminam illi respondentem hactenus vidi, non dubito, quin sub proprio numero notari mereat.

OCULI fervant ordinem.

PEDES pilosi, legitimi.

PECTUS, ad figuram rhombi, eminens, albo lato acumine, binis nigris punctulis frontem versus signato, nigrisque lateribus, lineola proxime pedes semicana notatis, conspicuum.

ALVUS, longiuscula, ovata, pilosa, supra ad magnam partem alba, duobus punctulis nigris proxime pectus distincta, subtus vero semicana, utroque latere nigricat.

ALVI hunc araneum aliquamdiu, usquedum per mansionis aperturam, quam semel post cibationem statim occludere oblitus eram, evaderet; unde *Brachia* & *Retinacula* hac occasione delineari non possunt.

II. STYCKET.

Spec. 13. PIRATICUS.

Den 10. Junii, fanns en enda hane (Pl. 5. Tab. 4.) på vatten löpande, uti små vikar imellan vassen och stranden. Jag såg åtskilliga, som helt snält fångade sig rof, men fick allaast en med mycken möda fast. Jag lökte denna arten sedermera många gånger, på detta och alla dylika ställen här omkring; men fåfångt. Antingen mycken blåst och något rågn, eller deras tid at ej mera finnas, varit orsaken därtill, kan jag icke säga.

ÖGONEN följa den antagne ordningen.

FÖTTREN, af hår och borstlar starkt ludne; med pinnar där och hvar.

BRÖSTET, nästan rhombiskt, nog tvårt på bägge ändar, kupigt; med en smal ljusbrun lysna midt utåt, som sedermera föll i starkt mörk-brunt, och sist i svart, samt en klar hvit karm närmst föttren, eljest öfveralt med långa och mörka hår starkt luden.

Bå-

Spec. 13. PIRATICUS.

Die 10. Junii unicum in aquas sinuum juncos litusque interjacentium excurrentem marem (Pl. 5. Tab. 4.) inter plures prædam studiose sectantes, multa cum difficultate capiebam. Hujus speciei arancos eodem loco pluribusque similibus postea multoties quæsiui sed incassum. Utrum tempestas ventosa aut aliquantum pluviosa, vel etiam tempus obveniendi præterlapsum, absentiam illos jusserit, non dixero.

OCULI ordinem sequuntur.

PÆDES, admodum pilosi, setosi, & sparsim aculeati.

PÆCTUS, propemodum ad formam rhombi, in extremitatibus præruptum, acuminatum; facula tenui supra medium suffulcula, inde vero in acutum subnigrum & post in atrum abeunti, alboque lucido margine proxime pedes, notabile, pilis alioquin longiusculis & furvis, scæter.

AL-

BÅLEN, äggformig, mörkbrun, af långa hår starkt tåkt; med en klar hvit karm på ömsa sidor, och sex hvita prickar i två linier ofvanpå.

ARMARNE, med tåta och långa hår.

TILHÅLLARENA, ludne.

Spec. 14. PISCATORIUS.

Den 10. Junii fanns denne (Pl. 5. Tab. 5.) på vattnet löpande, ej långt från stranden, tillsammans med föreskrefne.

OGONEN på denne som de föreskrefne.

FÖTTREN, af ojämnt långa hår starkt ludne.

BRÖSTET, nåstan rundt, eller trubbig ägg-form, mycket nedtryckt eller platt, nåstan svart; med en orent-hvit karm närmst benen.

BÅLEN, trubbig ägg-form, svart och starkt luden.

ARMARNE, och TILHÅLLARENA, ludna.

Spec.

ALVUS, ovata, subnigra, pilis longiusculis, candida utrinque fimbria, punctisque sex duplici serie supra albensibus.

BRACHIA pilis longiusculis, densis.

RETINACULA, pilosa.

Spec: 14. PISCATORIUS.

Eodem die, una cum nuper descripto videbatur etiam hic (Pl. 5. Tab. 5.) in aquas excurrere non procul litore.

OCULI, superiorum similes.

PEDES, pilis densis, inæqualiter longis.

PECTUS, fere rotundum, sive ad formam ovi obtusi, valde depressum seu planum, pene nigrum, fimbria proxime pedes semicana marginatum.

ALVUS, ad figuram ovi obtusi, nigra, multum pilosa.

BRACHIA, & RETINACULA, pilosa.

Spec.

II. STYCKET.

Spec. 15. FUMIGATUS.

Fants (Pl. 5. Tab. 6.) midt i Maji, bland gräset.

ÖGONEN: de fyra nedersta nog små, fyra öfversta nog stora, som punçterne fram för Spindelen utvisa.

FÖTTREN, rika på hår, borst och pinnar.

BRÖSTET, ägg-formigt, ludet, sotigt; med ljust isprängdt, såsom i en linia längs efter bröstet.

BÅLEN, trubbig ägg-form, sotig, med ljusbruna vågar tvärt öfver; närmst bröstet beksvart, med två små hvita hår-tåffar på, hvilka lyfte som två punçter; öfveralt luden, med besynnerliga långa hår där och hvar.

ARMARNE, såsom ock TILHÅLLARENA, ludne.

Spec. 16. PULLATUS.

Midt i Maji funnen bland kårt grås. Pl. 5. Tab. 7.

ÖGONEN, nog svarta och glittrande.

FÖTTREN, brunaktiga, ymnogt med ojämnt långa hår.

BRÖ-

Spec. 15. FUMIGATUS.

Inter gramina medio Maji repertus. Pl. 5. Tab. 6.

OCULI, quatuor intermedii minusculi, supremi quatuor majusculi, sicut puncta ante araneum.

PEDES, valde pilosi, setosi & aculeati.

PECTUS, ovatum, pilosum, fumigatum, alboque interstinctum, serie ad longitudinem continua.

ALVUS, obtusa, ovata, fumigata, undis transversis suffulculis; proxime pectus nigra, binis albis pilorum fasciculis, punctula duo lucida super se habentibus; penitus pilosa, sparsim pilis egregie longis.

BRACHIA pilosa, æque ac RETINACULA.

Spec. 16. PULLATUS.

Sub medium Maji in humili offensus gramine. Pl. 5. Tab. 7.

OCULI, minusculi, rutili.

PEDES suffusculi, pilorum inæqualiter longorum pleni.

PE-

BRÖSTET, trubbig ägg-form, svart, med kårta tätta och glänfande hår.

BÅLEN, trubbig ägg-form, beksvart, af kårta och glänfande hår som ett sammet luden, med många och färdeles långa hår, som sticka sig tätt ut öfveralt. Den undra fidan är blek-brun.

ARMARNE, ljus-bruna, med ojämnt långa hår.

TILHÅLLARENA, ljus-bruna, fjuniga.

Spec. 17. PLANTARIUS.

Midt i Septemb. funnos två Honor uppe i trån. Pl. 5. Tab. 8.

ÖGONEN, glänfande, kirsbårs-bruna.

FÖTTREN, ljögröna, af litet svart fläckvis smuddrade; med ojämnt långa hår, borst och pinnar.

BRÖSTET, ymnigt ludet, nästan rhombiskt, litet kullrigt, svartaktigt midt utåt, men mer grönt närmst föttren.

Bå-

PECTUS, figuræ ovi obtusa, nigrum, pilis brevibus, densis, nitidis.

ALVUS, ejusdem figuræ, nigra, pilis brevibus & nitidis ut sericum opacata; multis pilis præter ceteros quoquo versum prominentibus; subter suffuscula.

BRACHIA suffuscula, pilis inæqualiter longis.

RETINACULA, suffuscula, lanuginosa.

Spec: 17. PLANTARIUS.

Circa medium Septembris duæ in arbusculis foeminae simul prehendantur. Pl. 5. Tab. 8.

OCULI, nitidi, cerasini.

PEDES, virides, maculis nigricantibus, pilis dissimiliter longis, setis & aculeis.

PECTUS, maxime pilosum, fere ad formam rhombi, leviter orbicum, supra medium nigricans, secus latera vero & proxime pedes ad viredinem declinans.

O

AL-

BÅLEN, aflång, saltgrön, svart-smuddrig, som ett sammet luden, med tjugo fyra hvita prickar på öfra sidan i fyra linier indelte, af hvilka de två yttersta linierne råkta öfver hela bålen, och hade hvardera åtta punçter; de öfriga åtta punçterne stodo två och två tätt tillammans inom de två långa linierne, midt för fjerde, femte, sjette och sjunde punçterne, fram ifrån råknade. Under-bålen sotig, med tre smalare och två bredare svartaktiga linier skiftvis blandade. Närmare mot sidorne förbyttes alt i otydeliga vågor af sotigt och orent-hvitt.

ARMARNE, sotiga, med ojämnt långa hår, borst och pinnar.
TILHÅLLARENA, svartaktiga.

Spec. 18. FIMBRIATUS.

Midt i Maji fångades en enda Hane (Pl. 5. Tab. 9.) hvilken är snäll i hoppande som en blix.

ÖGONEN, svarta, staldte som punçterne.

FÖT-

ALVUS, oblonga, subviridis, sericata, fordida nigredine infecta, & viginti quatuor punctulis albis supra quadrifariam dispositis, quorum utraque series extrema, octo punctulorum, totam percurrit; reliqua vero octo punctula ab anterioribus numerata, intra ambas lineas, longiusculas, ex adversus quartum, quintum, sextum & septimum punctula, singula binâ junctim stant. Pars alvi subterior fumigata, tribus tenuioribus, & duabus latioribus, lineolis, situ alternato nigricantibus adpersa; undis fuliginis, & lemicanis minus adpicuis utrinquefecus coloratur.

BRACHIA fumigata; pilis dissimilis longitudinis, tetis & aculeis.

RETINACULA nigricantia.

Spec. 18. FIMBRIATUS.

Mas unicus (Pl. 5. Tab. 9.) medio Maji capiebatur, saltu fulmini æmulus.
OCULI, ordinarii, nigri.

PE-

FÖTTREN, på denne afvika från de i början för detta Slägtet utfatte känne-teknen. Ordningen på dennes fötter är 4. 2. 1. och 3. efter annan kårtare. Imellan den första och tredje foten är föga skilnad på längden. Första, andra och tredje fotparen, hafva alla på sina två yttersta leder, bara hår; på tredje ledet från ändan, hår och borstar; men på det femte ledet från ändan eller låret, utom hår och borstar, äfven tre stora pinnar, två på öfra, en på undra sidan. Det fjerde fotparet har både hår, borst och pinnar på alla lederne, så när som det sista, hvilket allenast är ludet.

BRÖSTET, nästan rhombiskt, platt, mörkbrunt, med en hvit karm närmst föttren, af ganska fint fjun ludet, jämte åtskilliga stora hår mot ögonen, de där peka framåt som horn.

BÅLEN, långlig, ågg-formig, mörkbrun, med tät och mycket jämna hår, och hvit karm på ömsa sidor, samt en liten tofs af borst eller grofva hår närmst bröstet.

AR-

PEDES, variant a characteribus huic Generi in initio adsignatis. Eo ordine dispositi sunt, ut quarti, secundi, primi & tertii brevitate se excipiant. Primi & tertii longitudine vix differunt. Primi secundi & tertii pedes, duobus extremis articulis saltem pilosi; tertio ab extremitate articulo, pilosi & setosi; quinto vero, sive femore, non solum pilosi & setosi, sed tribus quoque aculeis, majusculis, duobus superiori, unoque inferiori latere, instructi. Quartorum singuli articuli pilosi, setosi & aculeati, exceptis extremis, qui pilis solum gaudent.

PECTUS, fere ad formam rhombi, planum subnigrum; albo proxime pedes margine, molli admodum lanugine, pilis variis longiusculis oculos vertus, ut cornua prominentibus.

ALVUS, longiuscula, ovata, subnigra; pilis apprime densis & æqualibus, albo utrobique margine, & proxime pectus pilorum asperorum seu setarum fasciculo.

O 2

BRA-

ARMARNE, af något ojämna hår ludne.

TILHÅLLARENA, sammaledes.

Spec. 19. MIRABILIS.

Oagtdad all den flit; människan använder på reglors eller systemers inrättande, til sitt svaga minnes hjälpredor, at fullkomeligen igenkänna och upräkna Skaparens otaliga värk; så kunna de dock ej med den fullkomlighet uprättas, at icke något undantag är nödigt. Vi finna jämväl därutinnan Skaparens oändeliga magt och vishet, hvilken, ånskönt han all ting gjort, efter ett uti sitt alvetenhets ljus pröfvadt tal, mått och vigt, eller med ett ord sagdt, ordning, som dock på intet sätt är inskränkt; så blifver den samma likafult för oss, af det genom fallet ådragne mörkret, ständigt obegripelig. Ett tydligt prof därpå gifver följande Spindel-art, den jag nu vil beskrifva. Pl. 5. Tab. 10.

De

BRACHIA & RETINACULA, pilis aliquantum inæqualibus.

Spec. 19. MIRABILIS.

Quantumvis, fallibili memoriae subsidio, omnem regulis aut systematibus adornandis curam impendant homines, innumera Creatoris opera perfecte cognitari & recensitari; ea tamen perfectione construi non possunt, quominus exceptione opus sit. Infinitæ quoque Conditoris & Potentiæ & Sapientiæ convincimur; quæ, licet, pro suo omniscientiæ lumine, ad certum numerum, modum & mensuram, vel ut rem verbo complectar, ordine nullatenus circumscripto, per illas omnia statuerit, nostræ tamen rationis captum post lapsum occæcatæ perpetuo excedunt. Exemplum nobis evidens hæc araneorum suppeditat species, quam sequentibus describere volo. Pl. 5. Tab. 10.

Per

De finnas hela Junii månad hållt upp i trån, åro måst ljusbruna, fast en eller annan gifves, som år nog mörk.

ÖGONEN skilja sig från Systemet därutinnan, at de bägge yttersta på främsta raden åro de största, och de två medlersta de minsta. De fyra sido-ögonen åro föga mindre än de två största på främsta raden; hvilket genom ett ögonkast på punçterne fram för Spindelen tydeliga inhåmtas.

FÖTTREN, ganska långa, afvika också ifrån den antagne ordningen, emedan 4. 2. 1. och 3, taga an minskningen efter hvarandra. Imellan den första och andra foten stod skilnaden med möda at finnas. Alla ledren voro långliga och smårta, med ojämnt långa hår, borst och pinnar.

BRÖSTET, ludet, ågg-formigt, nog platt, ljus-brunt mot bråddarne; midt utåt, en mörkning, med en linia igenom af orenthvitt.

BÅLEN, mycket långlig, åggform, luden, på somliga mer somliga mindre vattrad, och med en ljus vågig rand på ömsa
fi-

Per totum Junium in arboribus crebrius reperiuntur. Plerique suffusculi sunt, licet pauci dentur multum tenebricosi.

OCULI ab ordine ita digrediuntur, ut ultimi bini seriei primæ maximi sint, binique intermediarii minimi. Quatuor laterales binis primæ seriei maximis magnitudine vix cedunt; quod punctula ante araneum picta obiter inspiciens facile percipiet.

PEDES longissimi, ab ordinariis diversi sunt, cum 4. 2. 1. & 3, brevitate se excipiunt. Inter primos & secundos differentia difficulter notabilis. Singuli articuli longiuculi & graciles; pilis dissimiliter longis, setis & aculeis.

PECTUS, pilosum, ovatum, planius, margines versus suffusculum; medio noctuino lineola semicana perducto.

ALVUS, longiuscula, ovata, pilosa, aliis magis, minus aliis undulata; lineola sinuosa utrinque secus lucida. Superior pars tota suffuscula; li-

fidor sirad. Hela öfra sidan brun, ånskönt andra hade mer, andra mindre, hvita och utan ordning strödde helt små prickkar, samt en smal matt lysna närmst bröstet. Somliga äro aldeles utan dessa prickkar. Bälens undre sida teknas med en ljus kil.

ARMARNE, Hanans, med affelse-lemmarne (se Fig. 2.) inom det klottrunda och med två spetsar afritade (B och C) förvarade, gömas til sina angelågnaste delar, i skåligheten, och så länge gifva armen anseende af ett påron; men sedan vidga samma delar sig, af en liten och varsam trykning ifrån armens yttersta led (A) och gifva ett sådant utseende, som ritningen föreställer. På yttersta ändan, wid armens andra led, och näst inunder det, som redan är beskrifvit, sitter vid (D) en stor och grof spets, som en tupp-spärre; midt emot, på andra sidan, två ganska stora pinnar; men på ledet närmst bröstet, två eller tre pinnar. Eljest öfveralt af ojämnt långa hår be-
tåkt.

cet tenui facula proxime pectus minus lucida, abisque punctulis sparsim disitis, apud alios pluribus, alios vero paucioribus. Nonnullorum punctulis caret. Pars inferior lucido cuneo.

BRACHIA, maris instructa partibus genitalibus (vide Fig. 2.) quæ intra globosum cumque binis apicibus depictum (B & C) adservatur, quarumque particulæ maxime necessariæ abscondunt se in curvaturam, & tum figuram brachio pyramidalem adsignant; inde vero levi & lento pressu ab ultimo brachii articulo (A) divaricatæ, speciem referunt, quam pictura ob oculos ponit. In secundi brachii articuli extremitate, quæ descriptis proxime succedit, magnus adparet crassusque apex, calci gallinacæ non absimilis (D); cui exadvertum, altero latere, bini majulculi aculei, stant, duo, vero aut tres articulo pectori proximo. Pilis alioquin dissimilis longi-

tåkt. Honans armar lång-runda; med ojämnt långa hår, borst och pinnar.

TILHÅLLARENA, med grofva och ojämnt långa hår.

Denna artens Honor skilja sig äfven ganska mycket ifrån de öfriga af detta Slågtets Honor därutinnan, at denna brukar väfva tåta vads-köjor upp i öfrika trån, til hemvist åt sig, hvilkas ingång leder under ifrån. De äro ganska skygga och snålla at fly, och tyckas kunna göra skilnad på luftens skakande, eller om qvisten, som deras hus är fäst vid, röres af människo-hand, då de straxt äro på full flykt, och knapt får man se skymtet af dem. Innan jag detta märkte, och blef van vid deras stora varsamhet, fick jag aldrig håll på någon, men sedermera fick jag någorlunda fäste på dem. Sina ägg samla de i en orent-hvit, tät, rund vads-påsa, hvilken är litet skrynklig som en tobaks-pung, och så stor som ringen under Fig. I. Den sitter intet fast vid märket, som hos de andra Honorne af detta Slågtet, utan är helt lös, och af dets armar omfamnas och fasthålles
in

gitudinis totum brachium maris contegitur. Foeminarum brachia tere-
tiulcula, pilis inæqualiter longis, fetis & aculeis.

RETINACULA, pilis crassis & dissimiliter longis.

Hujus speciei foeminæ a ceteris sui Generis eo quam maxime differunt, quod hæc densas cellulas ad frondosarum arborum fastigia, ut eas habitent, infundibulis sursum ferentibus adtexere soleant. Timidæ admodum & ad fugam paratissimæ, ramorum, super quibus nidulatæ sunt, motus aëre excitatos discernere posse videntur ab illis, quos humanæ faciunt manus, dum mox in pedes conjectæ vix quadantenus adspectui fiunt. Quoad summæ earum prudentiam nescivi, semper subterfugit cujuslibet copia; postea vero mihi compoti esse quarundam contigit. Ova sua colligunt in folliculum seminicum, spissum, globosum, atque ut vesica tabaci, leviter rugosum, ad magnitudinem annuli (Fig. I.). Folliculus iste non membro genitali, prout apud alias hujus generis foeminas, coaptatur; atqui omni-
no

in til bröstet. Hon hindras ej därpå, at göra en snäll flykt, ty hånnes långa ben höjer hånne så mycket, så ägg-påssen vid bröstet ej nåkas eller stöter emot det hon står uppå. Lifvet och ägg-påssen äro hånne lika kåra. Under den tiden, hon bär ägg-påssen, har jag intet märkt, at hon sköter om någon föda. I påflarne äro 150 ägg vid påls. Vid slutet af Julii kläckas ungarne. Deras bröst äro nog mörka, med en ljus linia längs utåt. Bålen äfven mörk, med tre små smala ljusa strimor närmst bröstet. Föttren bleka, med många synbara pinnar. Ungarne springa lösa kring i boet, och fåsta sig icke på modrens rygg, som de andra ungarne i detta Slägtet.

Denne Spindel-art, har jag många gånger sett, medelst stora och snälla hopp fånga flugan i flykten, och i anledning därpå icke trodt, at de skulle kunna väfva; men en Hane, som på några dagar varit utan mat, stälte upp ett nät af egen synnerlig skapnad. Det hade vål, mot väggarne af des hårbärke, där och hvar åtskilliga fåsten, dock alla så stälte, at nätet fick ett

no sejunctus brachiis araneæ excipitur, & pectori admotus tenetur. Nec propterea impedimento est fugam celeranti, quam pedes longiutculi in tantum attollunt, ut folliculus pectori admotus non obstaculis substratis impingatur. Folliculus necessarius æque ac vita. Gestantem folliculum non vidi simulque nutrimenta desiderantem. Singuli plus minus 150 ova folliculi capiunt. Pectora pullorum, qui sub finem Julii excluduntur, noctuina fatis, linea lucida ad longitudinem perducuntur. Alvi tenebricosæ, tribus quoque radiis, parvis, tenuibus, lucent, pectoribus proximis. Pedes subalbidi adspicuis aculeis abundant. Pulli in nidis discurrunt, & matrum tergis non adhærent, ut ceteris mos est hujus Generis araneorum.

Araneos hujus speciei quam citatissime & velocissime adsilientes muscas sub volatu capere pluries videns, illos texturam exercere posse dubitavi. Verum mas, quem alimento aliquot dies privaveram, in tendendo

pe-

ett anseende nästan som en säck eller kasse, med en öppning, som var tio gånger längre på vidden, än på höjden. Trädarna ganska tätt och utan ordning, dock mått lång, efter öppningen. Denne kasse eller säck, som stod nästan horisontelt, dock i fria luften, blef innantill mot botten trängre, tills den omsider slutades i ett oredigt trasel. Spindelen viltades icke i nätet, utan hålft kring väggarna på hårbåget, och när flugorne sedermera släptes in til honom, tog han dem sedan som förr, så väl i flykten, som då de fastnade i nätet.

6. CAP.

Om HOPPARE-FLOCKENS ANDRA Slag, som kallas
PHALANGIA.

§. I.

På det min benägne läsare ej må vara okunnig om, hvarföre jag lämnat Phalangia företrädet, för cancriformes; så
län-

peculiaris formæ reticulo compertus est. Parietibus loci tui retiolum quadantenus adfixum erat, ita tamen, ut formam pene sacculi reticulati videretur indutum, cujus aperturæ ambitus altitudinem decies superabat. Ad longitudinem aperturæ plerumque currebant spissa admodum & confusa stamina. Sacculus hic reticulatus situ propemodum plano aëri oppositus, intrinsecus fundum versus angustior erat, donec tandem in tricas defineret. Araneus qui in retiolo non versabatur, sed loci parietes libentissime circumibat, intromissas muscas, eadem ac antea capiebat alacritate, tam volitantes quam irretitas.

6 CAP.

De Secundo SALTATORUM Genere, sive PHALANGIIS.

§. I.

Nec causam ignoret ingenuus Lector, ob quam Phalangia Cancriformibus
P bus

länder til underrättelse, at det skett, 1:mo efter disse åro talrika-
re, och 2:do mer regelbundne.

§. 2.

Phalangiernes endaste och såkraste känne-teken blifver de-
ras ögons ställning, som hos alla, jag hår tils funnit, är para-
bolisk. De största längst fram eller midt uti; de mindre där-
nåst; det tredje paret är det minsta, och det fjerde paret, som
sitter ytterst eller längst tillbaka, är litet mindre än det andra
par; hvilket med punçterne fram för Spindlarne tydeligen
förestålles.

§. 3.

På föttrens längd kan ingen säker ordning gifvas, eme-
dan, om någon skulle föreskrifvas, den ej passar sig åt flera, än
hälften, som framdeles, särskildt vid hvar och en art kan skön-
jas, och på tabellerne med strek är utmärkt; där det första
strecket betyder de främsta, och det sista de yttersta föttrens
längd.

§. 4

bus anteposui, sciat, eo factum esse, quod illa sint 1:o numerosiora, &
2:o regulariora.

§. 2.

Phalangiorum unica & certissima nota consistit in oculorum situ, sin-
gulis, quos hactenus vidi, parabolico. Maximi anteriores aut intermedii,
proxime illis accedunt minores, tertii deinceps minimi, & quarti denique
bini, sive postremi, secundis paulo minores; quod puncta ante araneos po-
sita lucidius exhibent.

§. 3.

Pedum longitudo regulariter determinari nequit, cum, si quæ præ-
scribatur, alteri saltem parti regula competit, quod infra ex singularum de-
scriptionibus intelligi potest, æque ac tabellarum lineolis, quarum prima
primorum pedum, & postrema ultimorum, longitudinem designat.

§. 4.

§. 4.

Deras bröst åro nog platta, och hafva den förmågan, som jag ej hos de andre Spindlarne märkt, nämligen, at de kunna med stor vighet vikas rätt mycket åt båda sidor. Spindlarne bruka hålft göra små och kringa hopp, såsom läppor eller gråshoppor. De fläste draga också gärna en ånda eller tråd efter sig, den de, med ogemen snällhet, kunna fåsta när och hvar de vilja, samt förlånga och draga in igen, om dem så lystet.

Spec. I. HASTATUS.

Från medlet af Julii til sent in på hösten, fins denna arten (Pl. 5. Tab. 11.) sittjandes ibland barren på tallarne (C. L. Sp. Pl. 1000: 1.) inom ett ganska segt träfel: i början, at vakta sina ägg, på slutet, at se sina ungar til goda.

ÖGONEN, beksvarta; imellan hvilka och Tilhållarena, är en linia af krit-hvita hår.

FÖTTREN, 4. 1. 2 och 3. efter hvarandra kårtare, mörka; med ljus-bruna fläckar, samt ojämnt långa, hvita, och några mörka, hår.

BRÖ-

§. 4.

Pectora fatis plana facultate pollent apud ceteros araneos minime notata: Illa enim ad utrumvis latus commodissime & plurimum adclinari queunt. Hi potissimum aranci leviter solent crebroque salire, veluti pulices & cicadæ. Plerique filum aut stamen post se trahunt, quod, egregia cum celeritate, semper sibi & quoquoersum adfigere, immo producere, vel etiam retrahere, pro voluntate possunt.

Spec. I. HASTATUS.

A medio Julii ad summum autumnum, insidere hi (Pl. 5. Tab. 11.) videntur ramulis pinuum silvestrium (C. L. Sp. Pl. 1000, 1.) intra tricas perquam contiguas, primum custodientes ova sua, postremo pullis suis prospicientes.

OCULI, nigri; inter quos & retinacula currit lineola pilis cretaceis.

PEDES, 4. 1. 2. & 3. brevitate se excipiunt, noctuini, maculis suffusculis & pilis inæqualiter longis, albis, paucisque furvis.

P 2

PE-

BRÖSTET, äggformigt, platt, af saltgröna hår, som ett sammet ludet, och med en lysna närmare mot bälén.

BÄLEN, långlig ägg-form, något öfver bröstet fästad vid pafs til fjerdelen, och likfom af två slags hår luden, hvaraf de stäcsta fitta jämnt och rätt som ett sammet, men de längsta något glift och utstickande, likt borstar. Öfra sidan är brun-lått, med en gulaktig lysna, längs efter, hvilken liknar ett korsgevär eller bardizan. På yttra breddarne af öfra sidan synes en flamma af samma gulaktiga färg, som korsgeväret. Bägge sidorne gråhysjote närmst bakändan, hvilken är helt svart. Undra delen ljus-brun, med en svart linia längs efter.

ARMARNE, ljus-bruna, med ojämnt långa och hvita hår.

TILHÅLLARENA, svarta, lodrätta.

Spec. 2. MUSCOSUS.

Först i Septemb. fants denne mot ett plank. (Pl. 5. Tab. 12.)

Ogo-

PECTUS, ovatum, planum, subviride, sericatum, facula albo propiore.

ALVUS, ovo oblongo similis, pectori quarta ejus parte superiori juncta; duplici tecta genere pilorum, quorum breviores juncti & densi sunt, ut in serico, longiores vero rari aliquantum ad modum setarum prominent. Superior pars suffuscula, facula ad longitudinem sublutæ, hastæ conformi, notabilis, flammula ejusdem coloris, ac hasta, marginatur. Ambo latera cinerea proxime anum nigricantem. Pars subterior suffuscula; lineola ad longitudinem nigra

BRACHIA, suffuscula, pilis albis & dissimiliter longis.

RETINACULA, nigra, perpendicularia.

Spec. 2. MUSCOSUS.

Sub initium Septemb. repertus juxta sepimentum. Pl. 5. Tab. 12.

Ocu-

ÖGONEN hade en glants eller blånad som amelerat eller anlupit järn.

FÖTTREN, tjocka, trubbiga, ludna, pinnuga, och med tåtaringar afdelte. 4. 1. 2 och 3 efter annan kårtare.

BRÖSTET, rhombiskt, af ojämnt långa hår starkt ludet, skymligt, som måffan på gamla plank.

BÅLEN, långlig ägg-form, luden och skymlig likfom bröstet, med två sotiga flammor långsefter.

ARMARNE, ludne; tått med ringar.

TILHÅLLARENA, beksvarta; med mörkbruna klor.

Spec. 3. SCENICUS.

På slutet af sommaren fins denne (Pl. 5. Tab. 13.) ymnigast, hålft på plank. Mot 10 Honor fick jag knapt en Hane. Både Hane och Hona äro hvarandra i alt lika, så när som på armarne, som göra könets skilnad.

ÖGONEN, körsbärs-bruna, glänfande.

FÖT-

OCULI, glauci nitebant, ut ferrum expositum.

PEDES, crassi, breves, pilosi, aculeati, circulis crebris intersecti. 4. 1, 2. & 3 brevitare se excipiebant.

PECTUS, rhombo simile, pilis inæqualis longitudinis, densis, obtectum, glaucum ut mulcus sepimentorum inveteratus.

ALVUS, ovi oblongi conformis, pilosa atque ut pectus glauca, bimis ad longitudinem flammulis fuliginis.

BRACHIA, pilosa, crebris circulis.

RETINACULA, nigra, unguis subnigris.

Spec: 3. SCENICUS.

Circa finem æstatis frequentissima occurrit (Pl. 5. Tab. 13.) super sepimentis. Decem foeminis obtentis, vix unicum obtinui marem. Mas & foemina inter se omnibus similes, exceptis brachiis, quæ sexus distingvunt.

OCULI cerasini, nitidi.

P 3

PE-

FÖTTREN, stakota, stadiga, med tätta och ojämnt långa hår, samt hvita och svarta ringar: 4. 1. 2 och 3 efter annan kårtare.

BRÖSTET, rhombiskt, svart, glänsande, med långa och tätta hår, samt en hvit karm närmst föttren, utom tre hvita fläckar ofvan, nästan i trekant. Hos somliga, i stället för dessa fläckar, med en stjerna eller två små strek i kors, dock matt och otydligt nog hos de flåta.

BÅLEN, långgrund, svart; med ojämnt långa hår, och på hvardera sidan tre snedt stälta starka, hvita, breda, strek, som mötas midt på, med de framåt pekande åndarne, och göra ett anseende, som en hus-gäffel, eller ett tält; samt två nästan dylika, men helt små strek, å hvarje sida, närmst bakåndan.

SPIN-SPETSARNE syntes ej lätteligen förrän man med en knapnål stack igenom bålen. De voro fem: de två understa
rätt

PEDES, breves, firmi; pilis inæqualis longitudinis, densis, & circulis albis, nigris. 4, 1, 2 & 3 brevitare se excipiunt.

PECTUS, rhombi conforme, nigrum, nitidum; pilis longis & densis, alboque proxime pedes margine, præter tres maculas albas, forma triangulari. Nonnullis, loco macularum, stella, vel etiam duabus lineolis decussatim, plerisque tamen obscure & septeuse.

ALVUS, ovata, nigra, pilis dissimiliter longis, supra tribus utroque latere lineis, latis, obliquis, lucidis, multumque albentibus, & angulos sive scenas in medio, ubi concurrunt, efficientibus; duabus vero perparvis anum versus.

TUBERCULA facile conspexi, albo acu perforata. Quinque fuerunt:
in-

rätt stora, i jämförelle mot Spindelen, de två därnäst litet mindre; den femte, som satt öfverst, var både stäckst och tjockast.

ARMARNE, nästan hvita, och ludna.

TILHÅLLARENA, bekvarta.

Spec. 4. STRIATUS.

Först i Augusti fants en Hona mot ett plank. Pl. 5. Tab. 14. Fig. I. ses dess rätta storlek. Fig. 2. är för bättre tydelighet litet större gjord.

OGONEN, körsbårs-bruna, starkt glänsande, med en ljus karm.

FÖTTREN, 4. 1. 2. och 3. efter hvarandra kårtare; med många längre och kårtare hår, pinnar, samt mörkare och ljusare ringar.

BRÖSTET, rhombiskt, ludet; med ett otydligt svart kors längst fram; därinunder, en ljus fläck; åter därintill en otydlig svart half-måne, spetsig mot bakdelen; och midt uti, mot bäl-

len

infima duo, collata cum araneo, admodum magna; duo intermedia paulo minora; quintum sive summum brevissimum & crassissimum.

BRACHIA, alba fere & pilosa.

RETINACULA, nigra.

¶ *Spec. 4. STRIATUS.*

Ad calendas Augusti offendebatur unica foemina prope sepimentum. Legitima ejus magnitudo videtur Pl. 5. Tab. 14. Fig. I., quam, ut melius percipiatur, aliquanto majorem Figura 2. exhibet.

OCULI, cerasini, admodum nitidi; lucido margine.

PEDES, 4. 1. 2 & 3, multis longiusculis & brevioribus pilis, aculeis furvisque magis & lucidis circulis gaudentes, se excipiebant brevitare.

PECTUS, ad figuram rhombi, pilosum, in anterioribus cruce nigra minus adspicua, hanc proxime alba macula, & deinceps lunula nigra minus lucida, anum versus acuminata, & in concavitate, alvum versus, ad pecto-

ris

II. STYCKET.

len, längs efter bröstet, med en smal kilformig lysna, som närmast mot bälén aldeles svartnade.

BÄLEN, ägg-formig, ljus-brun, lützen; med en kilformig afdelning längs efter, och på ömsa sidor stredt dragne hvita fläckar eller strimor på mörk-brun botten.

ARMARNE, svarta, med hvita hår ringvis kring lederne.

TILHÅLARENA, svarta.

AGGEN, sju til antalet, af medelstorleken, och således emot Honans lilla kropp, rätt stora, åtskilda, runda, brandgula, i en tunn väf lagde.

Spec. 5. TEREBRATUS.

Först i Augusti parade denne arten sig (Pl. 5. Tab. 15.), och brukade samma omständigheter, som Luporum femte art. Denne arten är af samma storlek, som näst föreskrefne.

OGONEN, körs-bärs-bruna; med en ljus kärn.

FÖTTREN, 4, 1, 2 och 3 efter annan mindre; med hår och pinnar, samt tåta ringar. BRÖ-

ris longitudinem, tenui facula cuneo simili, & proxime alvum nigrescente signata, notabile.

ALVUS, ovata, suffuscula, pilosa; segmento ad longitudinem cuneato, maculisque sive radiis basi subnigra albescentibus, & in utrumque latus obliquatis.

BRACHIA, nigra; articulis albis pilis cinctis.

RETINACULA, nigra.

OVA, septem mediocriter magna, at vero respectu foeminæ minusculæ, majuscula, sejuncta, rotunda, sublutea, texta involuta tenui.

Spec. 5. TEREBRATUS.

Initio Augusti coibant (Pl. 5. Tab. 15.) ritus adhibentes, quintæ Luporum speciei. Alioquin nuper descriptam magnitudine æquant.

OCULI, cerasini; margine lucido.

PEDES, 4, 1, 2 & 3. brevitare le excipientes; pilis, aculeis, & circulis crebris.

PE-

BRÖSTET, platt, rhombiskt, svart, som ett sammet ludet; med en ljus tekning, hvars nedra del liknade en drill-borr, men den öfra en gaffel; med mycket orenthvita klor.

BÅLEN, äggformig, beksvart, med en tåmmelig ljus tekning, af en lång smal linia längs efter, som hade på öfra ändan två små, hvita, kårta strek på hvarje sidan, hvilka pekade uppåt, på nedra ändan fyra hvita strek åt hvardera sidan, hvilka pekade nederåt: det öfversta af dessa fyra sistnämnde streken var det längsta, det andra och fjerde litet mindre, och fins imellan lika långa; men det tredje det kårtafte.

ARMARNE, svarta, och ömnige på hvita härringar.

Spec. 6. LITERA Ψ INSIGNITUS.

Midt i Maji fants denne bland kårt gräs vid en båragslagg; af samma storlek, som de två föreskrefne. Pl. 5. Tab. 16.

OGONEN, smaragd-gröna, glänfande.

FÖT-

PECTUS, planum, rhombi simile, nigrum, fericatum; pictura lucida, infra terebræ supra vero fuscinae unguulis semicanis instructæ, speciem referente.

ALVUS, ovata, nigra, picta admodum lucide linea longiuscula, tenui, ad longitudinem, cujus superiori extremitate duæ lineolæ, albæ, breves, utrobique sursum eminerunt; inferiori vero quatuor albæ lineolæ, lineolis lateralibus superioribus longiores, cucurrerunt deorsum: summa harum linearum quatuor longissima fuit, secunda & quarta paulo minores, & inter se similes, tertia brevissima.

BRACHIA, nigra, circulis pilorum abundarunt.

Spec. 6. LITERA Ψ INSIGNITUS.

Medio Maji, ad montis radicem, in humili gramine reperiebatur hic (Pl. 5. Tab. 16.) duorum nuper descriptorum magnitudine similis.

Oculi smaragdini, nitidi.

Q

PE-

FÖTTRENS längd kunde ej rätteligen utletas; dock var tredje och fjerde paret lynbarlig längre än det första och andra. De voro alla på låren orenthvita, i öfrigit nästan svarta, undantagandes på lederne, hvilka med litet hvitt isprångdes, samt af ojämnt långa hår och pinnar tåktes.

BRÖSTET, rhombiskt, svart, ludet, med två gulaktiga Ψ inom hvar andra ståldte midt imellan ögonen, samt en orent-hvit rand på ömsa sidor närmst fötten.

BÅLEN, äggformig, luden, svart; med en vit rand längs efter, som ibland stödde litet på gult eller rött. Närmst intil bröstet, så väl som kring bakåndan, voro håren något längre, och stodo som en liten tofs, eller skågg, utom bålen. Inunder, öfveralt orent-hvit.

ARMARNE ludna och orent-hvita.

Spec.

PEDUM longitudo probe non explorari poterat, quorum tamen tertii & quarti videbantur primis & secundis longiores. Singulorum femora femicana, ceteræ partes nigræ, præter articulos, qui albo leviter interstinguebantur. Pilis inæquali longitudine, & aculeis, pedes alioqui contegebantur.

PECTUS, ad formam rhombi, nigrum, pilosum; duplicato Ψ , inter oculos, & utrinque proxime pedes lineola femicana.

ALVUS, ovata, pilosa, nigra; alba ad longitudinem lineæ, aliubi flavescenti aut rubescenti. Tam proxime pectus, quam circum anum, erant pili aliquantum longiusculi, ubi, ut pilorum fasciculus sive barba, prominebant. Subterior alvus penitus femicana.

BRACHIA, pilosa, femicana.

Spec.

Spec: 7. LITERA V NOTATUS.

Midt i Maji fants denne Spindel bland kått gräs vid en bågslagg. Pl. 5. Tab. 17.

ÖGONEN, mörkbruna, glänsande.

FÖTTREN, af ojämnt långa hår, borst och pinnar ludne: två sista paren synbarliga längre än de två första; nogare var mig omögeligt at utröna deras förhållande.

BRÖSTET, åggformigt, platt, ludet, fotigt, något röllande, med fem hvita prickar ofvanpå; midt imellan ögonen en matt tekning af orent-hvitt, lik ett Romerkt V.

BÅLEN, åggformig, fotig, något röllande, luden som ett sammet, ofvanpå med fem par hvita prickar i två linier: de främsta störst, de eftersta minst. Vid främsta ändan af bålen närmst fästet, med en ring af grofva hår, som pekade något i vådret, och mot bakändan med spetsarne.

ARMARNE, ljusbruna; med hvita och ojämnt långa hår.

Spec.

Spec. 7. LITERA V NOTATUS.

Hic araneus circa medium Maji in humili gramine prope rupinas repertus Pl. 5. Tab. 17.

OCULI, subnigri, nitidi.

PEDES, pilis dissimiliter longis, fetis & aculeis; quatuor posteriores anterioribus longiores; rationem eorum plenius intelligere, mihi impossibile fuit.

PECTUS, ovatum, planum, pilosum, fumigatum, leviter subrufum, supra quinque punctulis albis. Inter oculos pictura semicana minus conspicua, literæ Romanæ V similis.

ALVUS, ovata, fuliginea, leviter subrubra, sericata, decem punctulis albis, duplici serie; primis maximis, postremis minimis. Anteriori alvi extremitate proxime juncturam, crassorum pilorum circulo aliquantum eminente, & arum versus apices vertente.

BRACHIA, suffuscula, pilis albis & inæqualiter longis.

Q 2

Spec.

II. STYCKET.

Spec. 8. FLAMMATUS.

Först i Augusti fants denne Spindel (Pl. 5. Tab. 18.) i en liten buske.

ÖGONEN, mörkbruna och starkt glänsande.

FÖTTREN, 4, 3, 1 och 2 efter annan minskade, af ojämnt långa hår ymnigt ludne, samt af ljus-brunt och sotigt skiftvis ringade.

BRÖSTET, rhombiskt, platt, svartaktigt, som ett sammet ludet; med åtskilliga ljus-bruna hår, hvilka göra några otydeliga flammor eller strimor.

BÅLEN, hjärtformig, något plätt, som ett sammet luden, svart; med ljusbruna hår tätt öfverhölgd, som gifva ett utseende af snedt stäldte flammor eller strimor, samt en karm af orenthvitt, hvilken omringade öfra afdelningen af bålen. In- under sotig eller grå.

ARMARNE, svarta; med hvita hår ringvis kring lederne.

TILHÅLLARENA, svarta, med smått hvitt fjun närmst ögonen.

Spec.

Spec. 8. FLAMMATUS.

Primis Augusti in arbuscula hic offendebatur araneus. Pl. 5. Tab. 18.

OCULI, subnigri, nitidiores.

PEDES, 4, 3, 1 & 2. brevitare se excipientes pilis dissimiliter longis, circulisque suffulculis & fumigatis alternatis, abundant.

PECTUS, ad figuram rhombi, planum, nigricans, sericatum; pilis variis suffulculis radios sive flammulas minus adspicuas referentibus.

STERNUS, cordi similis, aliquantulum plana, sericata, nigra; pilis suffulculis densis, radiorum sive flammularum obliquarum conformibus, margine semicirco, superiorem alvi partem cingente. Pars subterior fumigata vel etiam cinerea.

BRACHIA, nigra; pilis albis articulos cingentibus.

RETINACULA, nigra; lanugine alba tenui proxime oculos.

Spec.

Spec. 9. FALCATUS.

Först i Junii fants denne bland kårt grås. Pl. 5. Tab. 19.

OGONEN mörkbruna och starkt glittrande.

FÖTTREN, I. 4. 3 och 2 efter hvarannan minskade; med ojämnt långa hår, borst och pinnar.

BRÖSTET, rhombiskt, platt, ludet; med två mörka prickar långt fram, och två hvita vridna bågar såsom lior eller skåror, mycket tvarta närmst bälén.

BÄLEN, åggformig, ljusbrun, luden; med en orenthvit karm omgifven, och öfverst närmst bröstet, nog svart.

ARMARNE, med nog ojämnt långa hår.

Spec. 10. ARCUATUS.

Midt i Junii fants denne bland kårt grås. Pl. 6. Tab. I.

OGONEN, brunaktige, och starkt glittrande.

FÖTTREN, I. 4. 3 och 2 efter hvarandra mindre. Be-
syn-

Spec. 9. FALCATUS.

Inuenti Junio humili gramine obuius. Pl. 5. Tab. 19.

OCULI, subnigri, multum rutilant.

PEDES, I. 4. 3 & 2 breuitate se excipientes; pilis non æque longis, fetis & aculeis.

PECTUS, ad formam rhombi, planum, pilosum; duobus ad anteriora punctulis furvis, totidemque proxime alvum albis arcubus ad modum falcularum tortis.

ALVUS, ovata, suffuscula, pilosa, margine femicano, supraque proxime pectus acuta nigredine.

BRACHIA, multis pilis inæqualiter longis.

Spec. 10. ARCUATUS.

Repertus medio Junii in humili gramine. Pl. 6. Tab. 1.

OCULI, suffulculi, multumque rutilantes.

PEDES, I. 4. 3 & 2 breuitate se excipientes. Primus pes ideo
Q 3 sin-

fynnerlig var denne Spindels första fot dårutinnan, at dels yttersta led var ganska stackot och smal, den dårnåst fåga större, men den tredje i ordningen lång, tjock och stark; l ret  n tjockare, men stackotare  n n st beskrefne led. Den andra foten hade n stan samma anseende, men tredje och fjerde foten voro af vanlig skapnad. Alla föttren af ojämnt långa h r, borst och pinnar starkt ludne, men de första aldram st.

BRÖSTET,  ggformigt, plattaktigt, beksvart, med ojämnt långa h r öfveralt, i kring ögonen långa och hvita såsom ögonbryn, och under ögonen imellan tilhållarena,  fven en ring eller b ge af dylika h r. Som b len ej hade någon tekning, så har jag tagit mig anledning, at namngifva Spindelen efter denna b gan.

B LEN,  ggformig, beksvart, med ojämnt långa h r öfveralt.

ARMARNE, sammaledes; dock litet med hvita h r kring lederne.

TIL-

singularis, quod extremus ejus articulus admodum brevis erat & tenuis, secundus ab eo vix major, tertius vero ordine, longiusculus, crassus & firmus, quo femur crassius est at brevius; secundus pes primo haud omnino absimilis; sed tertius & quartus figuram habebant solitam. Singuli pilis inæqualiter longis, setis & aculeis multis confiti, primi ver  plurimis.

PECTUS, ovatum, planum, nigrum; pilis in totum dissimilibus, albis & longiusculis circum oculos, quasi superciliis, & sub oculis, inter retinacula, circulo sive arcu ejusdem generis pilorum. Alvus caruit pictura. Quapropter nomen araneo non sine ratione imposui a nota pectoris sive arcu desumptum.

ALVUS, ovata, nigra; pilis omnino dissimiliter longis.

BRACHIA, item; paucis tamen pilis albis in articulis.

RE-

TILHÅLLARENA, svarta, och mycket utåt pekande, med hvita hår.

AGGEN, vid pass 20, små, sammanhängande, i ett lent trafel.

7. CAP.

Om HOPPARE-FLOCKENS TREDJE Slag, som kallas
CANCRIFORMES.

§. 1. Jag hafver ej funnit något tjånligare til allmänt kånneteken för detta Slågtet, ån, at de må föras hårunder, när de icke åro väfvare ej eller hafva ögonen ståldte, som de två förra Slågtren i denna Flocken.

§. 2. Af de sju Arter, jag samlat, hafva väl fem fina ögon i en trekant ståldte. Men som två vika något dårifrån; så må detta märket så länge ej med såkerhet antagas, förr, ån andra orters Spindlar af detta Slågtet, åfven blifva håremot
jåmn-

RETINACULA, nigra, multum prominentia, pilis albis.

OVA, circiter 20, parva, cohærentia, tricis mollibus obvoluta.

7 CAP.

De SALTATORUM Tertio Genere, sive
CANCRIFORMIBUS.

§. 1. Communissimam & convenientissimam huic Generi notam existimo, illos huc araneos referre, qui aut Textores non sunt, aut oculorum situ a ceteris duobus hujus Classis Generibus differunt.

§. 2. Inter septem Species, quas collegi, quinque certe oculos habent, ad formam triangularem positos. Quia vero duæ inde aliquantum variant, hæc cum certitudine nota non recipiatur, priusquam aliarum terrarum aranei

jämnförde; då man af flera rön blifver i stånd, at samma föreslagne kännetecken gilla eller förkasta.

§. 3. Af föttrens längd fins imellan, år alsingen tilgång på säkert kännetecken; hvarföre de ock vid hvarje Art särskildt måste beskrivas, då de med ett ögonkast på de vid hvarje Spindel stäldte strekar genast kunna kännas.

§. 4. Af vördnad för Ålderdomen, behåller jag så väl vid detta Slågtet, som de föreskrefne, de namn, hvilke de fordom fått; fast jag ej åtager mig, at försvara likheten, utan hämställer den samma til den gunstiga Läsarens benägna uttydande.

Spec. I. VATIUS.

Änskönt denne Spindel litet eller intet kan liknas vid kraftans ställning; så är han dock den endaste, som måst synes göra gagn för namnet; hvarföre han ock skall få det första rummet i detta Slågtet. Pl. 6. Tab. 5. Jag har funnit dem hela Junii månad, hålft i löftrån, och vid bärgslaggar. De hafva måst

nei ad hoc Genus spectantes, nostris collati fuerint; dum, pluribus experimentis factis, designatæ notæ recipi aut rejici possunt.

§. 3. Longitudo pedum mutua certam notam minime suppeditat; qua de re in unaquaque Specie peculiariter describantur, & ex lineolis cuiuslibet araneo adpictis, obiterque inspectis, facile cognoscantur.

§. 4. Majorum veneratione motus, tam in hoc Genere, quam superioribus, pristina araneorum nomina retinco; tametsi convenientiam non contendo, interpretationem vero ejus candido Lectori permitto.

Spec: I. VATIUS.

Canceri similitudinem quamquam hujus Aranei forma aliquam aut nullam refert; solus tamen hoc nomen promeruisse videtur; quamobrem dignus habeatur, qui primum locum inter hujus Generis Araneos obtineat. Pl. 6. Tab. 5. Per totum mentem Junium, in arboribus frondosis, & ad ru-

mått varit mjölk-färgade, hvarifrån ock fömlige litet skiftat til grönt. C. L. Fau. Suec. 1218.

ÖGONEN, sitta alla i en liten lutande citron-gul och trekantig ställning, som punçterne fram för Spindelen utvifa.

FÖTTREN, 1. 2. 4. och 3 efter hvarandra mindre. De två främsta benen snart dubbelt så långa som de två eftersta. Alla föttren gulaktige mot ändarne; med svarta klor. Alla närmst bröstet, med ogement små svarta och gläsa hår, men mot ändarne med större och ymnigare, samt pinnar, i synnerhet på de två första föttrens inra sida, och ledet näst det sista.

BRÖSTET, äggformigt, platt, med föga teken til fjun.

BÅLEN, nästan klot-rund; med många skrynklor, fallar eller fårar, de där vågigt lupor öfver plattheten. Midt ofvan på närmst bröstet, var en djup håla, som med en svart prick är utmärkt. Nedanföre suto två hålur, helt små och litet åtskilde. Långre neder märktes ännu två mera åtskilde hålur, hvilkas infänk-

rupinas, plerosque inveni, lacteos & subluteos imo nonnullos ex sufflavo virefcentes. C. L. Fau. Suec. 1218.

OCULI, omnes simul figuram parvi, dexeri, & citrini trianguli, efficiunt, ut punctula ante araneum demonstrant.

PEDES, 1. 2. 4 & 3 brevitare se excipiunt. Primi bini fere duplo longiores ac bini postremi. Omnes extremitates versus sublutei, unguis nigris. Proxime pectus pilis minusculis, nigris, raris; sed extremitates versus, majusculis, densis, & aculeis; præsertim interiori primorum duorum pedum latere, atque articulo penultimo.

PECTUS ovatum, planum; vestigia lanuginis vix habens.

ALVUS, fere globosa, multis rugis, plicis sive striis planitiem oblique percurrentibus. Supra in medio proxime pectus, profunda adparet caverna. nigro notata puncto. Huic succedunt duæ pertenuæ & parum dissitæ. Binæ infra has occurrunt magis sejunctæ, quarum incisuras cicatricularum

fänkningar föga hade annat utseende, än små ärr eller mörka fläckar. Inunder var bålen nog luden; men ofvanpå kunde, med glasets tilhjälp, allenast några få, små och glifa hår skönjas här och där.

ARMARNE, gulbruna på fifta ledet, men på yttersta ändan svartaktiga; glift med små och svarta pinnar.

TILHÅLLARENA, mjölk-färgade; med svarta klor.

Spec. 2. MARGARITATUS.

Ingen af alla Spindlar, jag här tils sett, har så liten hasklighet med sig som denna. Han tyckes ock, äfven så vål som föreskrefne, göra gagn för namnet, hvilket Slågtet bår. Pl. 6. Tab. 3. Han är ej bland de större, men vål bland de vackrsta. Finnes lättast i Junii månad, i synnerhet mot ofärgade plank, klockan 6 om qvällarne.

OGONEN, beksvarta, staldte i en trekant.

FÖT-

aut macularum furvarum larvis vix evolvet spectator. Subter alvus multum pilosa; supra vero sparsa pilis tenuibus, paucis, raris, vitro saltem alibi observandis.

BRACHIA, ultimis articulis suffuscula, extremitatibus vero nigricantia; aculeis parvis, nigris, raris.

RETINACULA, lactea; nigris unguis.

Spec. 2. MARGARITATUS.

Inter omnes, quos vidi, araneos, nullus minus terret offendentes, quam hic. Nomen quoque huic generale convenire videtur, æque ac proxime præcedenti. Pl. 6. Tab. 3. Non est ex majoribus, verum ex pulchrioribus, & mensè Junio, hora sexta vespertina juxta sepimenta coloribus haud illita facilimus inventu.

OCULI, nigri, formæ triangularis.

PE-

FÖTTREN, 2. 3. 1 och 4 efter annan kårtaré; hvita; med två svarta klör; öfveralt med små svarta fläckar utan ordning; samt hår, borst och pinnar ymnigt; somliga borstar svarta, andra hvita, många voro på inra ändan svarta, på yttra ändan hvita; hvilket alt om hvart annat blandadt gaf ett rätt behageligt utseende.

BRÖSTET, i närmsta mätto rundt, men litet platt; med hår så godt som aldeles tåkt; dock mer med hvita midt på, och svarta närmst föttren.

BÅLEN, platt, nästan rund, men med en conisk hals närmst bröstet; öfveralt luden. Den svarta och hvita blandningen gaf hela Spindelen ett behageligt och pärlefärgadt utseende. Mot ändan af bålen, syntes, i synnerhet på Honorna, två starka hålör, hvilka på ritningen äro med två svarta prickar utmärkte.

ARMARNE: Hanans, (se Fig. 2.) med trubbig och fint luden knapp. På yttra sidan af andra leden (Lit. A) en liten tipp,

PEDES, 2, 3, 1 & 4, brevitare se excipientes, albi; duabus nigris unguis; maculis tenuibus quoquoersum confusis, pilisque, fetis & aculeis multis: aliis fetis nigris, albis aliis, multis interiori parte nigris, albis exteriori; speciem vicissim gratam referentibus.

PECTUS, propemodum rotundum, etsi leviter planum; pilis fere penitus contactum; lucidioribus tamen in medio, nigrisque proxime pedes.

ALVUS, plana, pene rotunda, collo tamen proxime pectus pyramidali; in totum pilosa. Album nigredine mixtum efficit, ut totus araneus delectabilem matgaritæ colorem reddat. Ad alvi extremitatem, præcipue apud fœminas, duæ cavaturæ lucide adparent, quæ duobus punctis nigris in figura notantur.

BRACHIA, maris (vid Fig. 2.) globulis obtusis & lanuginosis. Exteriori secundi articuli latere (Lit. A) tuberculo, una cum toto hoc articulo,

tipp, hvilken, jämte hela denna leden, var starkt luden. Honorernas armar, långgrunda, hårrika, ymnigt med pinnar kring lederne. Bägges armar af svart och hvitt så blandade, at den behageliga pärkfärgen allestädes bibehölts.

TILHÅLLARENA, rikt med grå hår, samt svarta klor.

Jag födde åtskilliga af denna arten med flugor, fast de ej voro särdeles nögdadärmed. Bladlös smakade dem bättre, fast jag tviflar, at de ändock voro deras egenteliga föda. Den 7. Julii funnos åtskilliga Honor hafva lagt sina ägg på norra sidan af ofärgade pålar, i någon hålighet, med en tunn spånad omgifne. Honor stod ständigt kvar öfver äggen och vaktade dem.

ÄGGEN voro til antalet 100, hvart ifrån annat åtskildt, runda, af en ägge-gulas färg; med en stark krit-hvit tekning, sådan som Fig. 3. föreställer.

UNGARNE kläcktes mot slutet af Julii.

Spec.

lo, multum piloso. Foeminarum brachia teretiuscula, pilis abundantia; multis circum articulos aculeis. Utriusque nigris albisque pilis mixtim adspersa, elegantem margaritæ colorem ubique retinent.

RETINACULA, multis pilis favillaceis, nigrisque unguis.

Plures hujus speciei araneos mulcis alui, licet illis non satis fuerint contenti. Frondium pediculi sive Aphides sapere melius, quamquam dubitem, hoc proprium eorum alimentum fuisse. Die 7 Julii plures foeminae ova sua infecturis palorum, colore non infectorum, septentrionem versus imposuisse comperiebantur, texto tenui obvoluta, ipsisque continue stantibus superintecta.

OVA, circiter centum, dissoluta, rotunda; ut vitelli lutea; pictura lucida cretacea, qualem exhibet Fig. 3.

FULLI, circa finem Julii, exclusi.

Spec.

Spec. 3. AUREOLUS.

Midt i Julii, funnos dessa upp i trån, hvilka futo ut med fina äggboen, och aktade dem, inom ett glist spunnit förmak. Pl. 6. Tab. 9.

ÖGONEN, i en trekant staldte: de 4 nedersta nog små; de 4 öfversta litet större.

FÖTTREN, 2, 1, 3 och 4 efter annan mindre, bleka, rödbruna på ömsa fidor om lederne; med ojämnt långa hår, borst och pinnar rikeliga försedde.

BRÖSTET, äggformigt, litet kupigt; jämnt ludet som ett sammet; med en lysna midt utåt, och en hvit karm som föga syntes närmst föttren, men tydeligast mot bålen.

BÅLEN, äggformig, luden som ett sammet; med en mörk kil, som hade en ljus ram i kring sig, hvilken förföll i en matt aftrapning mot bakåndan. Näst därinunder var en gull-gul flammering, som försvan i en castanie-brun karm, hvilken flöt ut-

Spec: 3. AUREOLUS.

Medio Julii deprehendebantur hi in fastigiis arborum, affidentes folliculis, & custodientes eos, intra vestibulum ex filis raris contextum. Pl. 6. Tab. 9.

OCULI, forma triangulari positi: infimi minusculi, supremi quatuor paulo majores.

PEDES, 2, 1, 3 & 4 brevitare se excipientes, subalbidi; rubidis utrobique articulis, multis pilis dissimiliter longis, fetis & aculeis.

PECTUS, ovatum, leviter convexum, in totum fericatum; facula medium percurrenti, alboque margine proxime pedes vix adpicuo, at proxime alvum lucidiori.

ALVUS, ovata, fericata; cuneo furvo fimbria lucida anum versus paulatim obscurata circumducto. Huic succedunt flammulæ luteæ desinentes

utfigten af öfra sidan af bålen. Inunder orenthvit, med en aske-grå afdelning längs efter hela bålen.

ARMARNE, bleka, sotiga i lederne; med hår, borst och svarta pinnar.

TILHÅLLARENA, ljus-bruna, lodrätt stäldte; med fint hvitt ludd.

ÄGGEN, vid pass 40 eller 50 i kullen, medelmåttigt stora, runda, af mörkaktig färg, i synnerhet näst för ungarnas kläckning.

UNGARNE viste sig i början af röt månaden, och voro i förstone nog mörka.

Spec. 4. FORMICINUS.

Midt i Junio, fanns en Hona imellan en bärgslagg och myrstack. Pl. 6. Tab. 2.

ÖGONEN, svarta, stäldte i en trekant: de 4 medlersta minst, de två yttersta litet större, de två öfriga störst; som tydeligen af puncterne fram för Spindelen kan inhämtas.

FÖT-

in marginem punicum, quo superior alvi pars adspicua terminatur. Alvus subter semicana; segmento cinereo ad longitudinem.

BRACHIA, subalbida; articulis fuliginis, pilis, setis & aculeis nigris.

RETINACULA, suffuscula, perpendicularia; tenui, alba lanugine.

OVA, circiter 40 aut 50 in qualibet massula, mediocriter magna, rotunda, noctuina, præcipue proxime ante exclusionem.

PULLI, ineuntibus diebus canicularibus prodeuntes, in initio fuere fati tenebricosi.

Spec. 4. FORMICINUS.

Circa medium Junii una offendebatur foemina inter montis radicem & cavernam formicarum. Pl. 6. Tab. 2.

OCULI, nigri, ad figuram trianguli siti; intermediis quatuor minimi, binis extremi paulo majores, reliqui duo maximi; quod ex punctis ante araneum bene intelligi potest.

PE-

FÖTTREN, 4, 2, 3 och 1 efter annan mindre, blågrå; alla med hår, borst och pinnar.

BRÖSTET, ägg-formigt, litet platt, ljus-grått, med hvita hår, och en liten matt lysna på ömsa sidor.

BÅLEN, ägg-formig, som ett sammet luden, ljusgrå eller pärlfärgad; med en bekvart kil närmst bröstet, som räckte vid pås litet öfver hälften neder mot bakåndan, var litet vidare midt öfver, än vid ömsa ändar, och hade en hvit ram kring om sig.

ARMARNE, pärlfärgade; med hår, borst och pinnar.

TILHÅLLARENA, ludna.

Denna Hona vårpte vål inunder ett segt vadds-täckelse, ungefär 100 ägg, runda och gula; men inga ungar kommo utur dem; antingen felande parning, eller ichneumonernes larver, som straxt efter vårpningen framkommo utur vänstra sidan af bålen, varit orfaken til äggens oduglighet, kan jag icke säga.

Spec.

PEDES, 4, 2, 3 & 1. brevitare le excipientes, glauci: finguli pilis, fetis, & aculeis.

PECTUS, ovatum, leviter planum, favillaceum; pilis albis, & facula utrinque minus lucida.

ALVUS, ovata, sericata, favillacea, sive ejusdem coloris ac margarita, nigro proxime pectus cunco, fere paulo ultra dimidiam partem anum versus exporrecto, supra medium latiori, quam utraque extremitate, & alba fimbria marginato.

BRACHIA, ejusdem coloris ac margarita, pilis, fetis & aculeis.

RETINACULA, pilosa.

Hæc foemina circiter centum ova, rotunda & lutea, quæ pepererat, contiguo quidem tegumento involvit; verum nulli pulli editi fuerunt. Sive privatio coitus, sive larvæ Ichneumonum, quæ proxime a partu proreperunt e sinistro alvi latere, ova inidonea fecerint, non dicere possum.

Spec.

Spec: 5. CRISTATUS.

Midt i Julii fant jag två af denna arten (Pl. 6. Tab. 6.) hvilka föddes til slutet af September; men jag fick ej se dem värpa. Midt i Augusti, spann den ena, i en vrå, ett tunt nät, tätt som ett papper, och stort som ett lagom fjäll; men dog den 30 Augusti.

OGONEN, beksvartå, nåstan i en trekant. Två af dem voro synnerligen stora; de två yttersta på öfra hörnen rätt små, de fyra medlersta föga större; som af punçterne fram för Spindelens bättre begripes.

FÖTTREN, 1. 2. 4 och 3 efter annan mindre mörka; med hår, borst och pinnar.

BRÖSTET, rhombiskt, platt, ljus-brunt, men rödligt; med två orenthvita linier, som tjocknade på ändan närmst bålen, där de ock aldeles gingo tillsammans; desutan med tätt och stackot fjun, samt trubbiga svarta pinnar däribland.

Bå-

Spec 5. CRISTATUS.

Circiter medium Julii duas hujus speciei reperiẽbam (Pl. 6. Tab. 6.) quarum neutram parere videbam, licet ad ultimum Septembris ambas alerem. Medio Augusto retiolum altera tenue in angulo nebat ut charta spiritum, instar squamæ mediocris, moriebatur vero d. 30. Augusti.

OCULI, nigri, formæ propemodum triangularis. Duo ex illis præ ceteris magni; extremi duo, in angulis superioribus siti, perparvi: intermedi quatuor vix majores. Quod puncta ante araneum melius tradunt.

PEDES, 1, 2, 4 & 3 brevitate se excipientes, noctuini; pilis, setis & aculeis.

PECTUS, ad formam rhombi, planum, suffusculum, sed rubidum; duabus lineolis femicanis, proxime alvum turgentibus & concurrentibus; lanugine ceteroquin brevi, densa, aculeis nigris, obtusis, adspersa.

AL-

BÅLEN, til en tredjedel fäst öfver bröstet, nästan rund, om ej den coniska spetsen närmst bröstet förtagit den samma, brunaktig, fårad eller skrynklad; med ganska stacket fjun, samt ljus tekning, som en liten fjäder-buske. Rödlig mot sidorne. Baköppningen nog långt inunder bålen, hvarsundra sida var sotig.

ARMARNE, bleka; med hår och pinnar.

Spec. 6. ROSEUS.

Midt i Junio, fants en enda Hane bland kårt gräs. Pl. 6. Tab. 7.

ÖGONENS ställning må ej kallas trekantig; som af punçterne fram för Spindelen nogsamf skönjes. De voro alla lika stora, få när som de två yttersta på nedersta raden, hvilka voro något större: likaledes alla svarta, med hvita karmar.

FÖTTREN, 4. 2. 1 och 3 efter annan mindre, gulgröna; med två små svarta klor, samt tätta och ojämnt långa hår, borst och pinnar.

BRÖ-

ALVUS, altera extremitate juncturæ in tertia parte pectori juncta, rotunda fere, nisi acumen pyramidale proxime pectus intervenit: suffuscula, striata sive rugosa; lanugine pertenui, & pictura lucida, cristulæ simili. Latera versus rubida. Apertura sita magis infra partem subteriolem fuligineam.

BRACHIA, subalbida; pilis & aculeis.

Spec. 6. ROSEUS.

Medio Junio unicus reperiebatur mas in humili gramine. Pl. 6. Tab. 7.

OCULORUM situs triangularis minime dicatur, si conferantur puncta ante araneum. Singuli æqualiter magni, præter binos extremos infimæ ferici, aliquanto majores. Nigri etiam omnes; albis fimbriis.

PEDES, 4, 2, 1 & 3 brevitate se excipientes, viridicantes; binis unguis nigris, pilisque densis, dissimiliter longis, fetis & aculeis.

S

PE-

BRÖSTET, ägg - formigt, platt, ludet, gulgrönt; med en blek-gul karm på hvarje sidan.

BÅLEN, äggformig, svafvel-gul, tjock-hårig öfveralt; med en rosen-röd rand midt utåt och på hvardera sidan.

ARMARNE, gul-gröna, rika på hår, borst och pinnar. Fig. 2. Lit. B, vifår, Hanans knappar vara knöliga, ljus-bruna och ludna. C, en besynnerlig stor, svart och hårlös pinna. A vifår leden närmst bröstet, hvilken har sin egen och besynnerliga skapnad, som på ritningen bättre kan ses, än med ord beskrivas.

TILHÅLLARENA, gulgröna; med ganska fina, långa, glefa och svarta hår.

Spec. 7. VIRESCENS.

Härtills hafver uti detta Slågtet varit handladt om nästan jämnstora Spindlar, alla af medel-storleken. Nu kommer at handlas om en, som råflar med de största, fast den dock måste lämna de bästa af första Slågtet bland väfvare-Spindlarne före-
trå-

PECTUS, ovatum, planum, pilosum, ex luteo virescens; margine utroque latere sufflavo.

ALVUS, ovata, sulphurea, in totum pilosior; lineola rosea per medium, & utroque latere.

BRACHIA, ex luteo virescentia, multis pilis, fetis & nigris aculeis; Fig. 2. Lit. B, nodulos maris tuberosos, suffusculos & pilosos ostendit. C, aculeum perquam magnum, nigrum & depilem. A, articulum pectori proximum, qui peculiarem formam habet, & in figura clarior conspici, quam verbis describi, potest.

RETINACULA, ex luteo virescentia; pilis admodum mollibus, longis, raris & nigris.

Spec 7. VIRESCENS.

Hactenus egimus de araneis hujus Generis mediocri magnitudine inter se similibus. Sequitur nunc una species describenda, quæ in maximos æmula est, plerisque licet primi Generis retiariis cedat. Nomen Generi suo

trädet. Den gör til ingen del rätt för det namn, lom Slågtet är tillagdt. Men som den ej är våfvare, under Luporum och Phalangiorum Slågter ej eller kan införas; så tjänar den bäst, at stå ibland deffa.

Först i Junii, fants en Hona snålt springa upp i löftrån. Pl. 6. Tab. 4. Jag födde hånna ledermera til den 18 Julii, men var under samma tid ej så lycklig, at jag fann någon Hane. Imedlertid gjorde denna Spindel mig den bästa tjänst, at tydeligen visa huru de äta. När flugan var fångad, blef hon straxt med klona på Tilhållarena (se Fig. 2. Lit. A) genomspänd, då Spindelen ståldte sig, och började med de under bägge *Tilhållarena* uppritade (som jag nu kallar) *kåstar*, at targla och tugga flugan. Med *armarne* syntes klarligen, huru hon hjälpte til, at hålla och vända flugan, medan någondera af *Tilhållarena* tog klon lös utur det ena stället på flugan, och inspände den på ett annat. *Kåstarne* voro både inunder och inom

suo impositum nullatenus promeret; quia vero retiarius non est, & consequenter ad Luporum & Phalangiorum Genera minime referendus; locum inter hos convenientissimum obtinuit.

Ineunte Junio unicam deprehendebam foeminam ad arborum frondosarum fastigia velociter subsilientem. Pl. 6. Tab. 4. Hanc ad 18 Julii diem alebam, ideo tamen infelix, quod eo tempore nullum marem inveniebam. Hæc interim aranea plurimum mihi inserviebat, edendi modum lucide ostendendo. Ut capta erat, unguis retinaculorum (Fig. 2. Lit. A) musca confestim perforabatur, dum aranea flans, *maxillis* sub binis *Retinaculis* delineatis, & a me ita dictis, conterere & mandere illam incipiebat. Evidenter patebat, quomodo, ope *brachiorum* (B) muscam tenebat & vertebat, *retinaculorum* alterutro unguam extrahente & alibi defigente. *Maxillæ* infra & intra *retinacula* fixæ (vid. Lit. C) *uncinulis*, *denticulis* sive *ungulis*, qualibus maxilla lupi, ad formam semicirculi, interiori latere,

inom *Tilhållarena* (se Lit. C): de hade i en half-circel på inra sidan (som fågen i en gådd-kåft) *små fina taggar, tånder, eller klor*, hvarmed hon tuggade flugan. *Dessa tånder syntes hon röra*; hvarföre de åfven kunna göra rått för det namnet *klor*, om så behagas. Utur en *svart grop*, som må kallas *svabget*, (se Lit. D) ner inunder och midt imellan de nu kallade *kåftar*, steg en våtka eller saft up, at taga emot den af den söndertuggade flugan utpräffade musten, som sedermera genom denna öfning nedsvålgdes igen. När flugan var til två tredjedelar söndertuggad, hade man bårt före och största nöjet, at se denna åtgården, ty mot slutet syntes den aldrabårt. När ej mera must fanns i flugan, som smakade Spindelen, slåpte hon det söndertuggade skraffet bårt, icke annorledes, ån en, som tuggat och sugit musten utur fögelben, och på slutet kastar en saftlös ben-tugga från sig.

Sedermera slickade Spindelen den imutliga åndan af armarne, den ena föråt, den andra efter; fattade med klona på *Tilhållarena* om dem, och liktom drog dem bättre inom *kåftartar-*

instructæ erant, quibus musca mandebatur. Denticulos hos aranea videbatur motare; unde etiam uugularum nomine non immerito insigniri possunt, si placet. E cavatura nigra quæ gluttus dicatur, (Lit. D) infra, & in medio maxillarum jam ita dictarum intervallo, humor sive succus bulliebat, extenuatæ muscæ succum recepturus, qui hac deglutiebatur apertura. Musca ad tertiam partem confecta, majori cum facilitate & voluptate, gesticuli isti notabantur: victima enim protenus abstumta, notatu erant facilimi. Mollitas muscæ exsuctæ & insipidæ exuvias aranea deinde relinquebat, non secus ac si quis ossa avium mania & exsucca abjiceret.

Postea lungebat foemina infectas brachiorum extremitates: unam primo, postremo alteram; unguis retinaculorum illas prehensens & ingerens qua-

tarne, hvarest eller hvar med de, få af kåftarne, som klona på Tilhållarena, genom flitig strykning, omfider aldeles ifrån alt smuts friades. Hårtill hjälp ej litet det flitiga ombyte af ny våtka, från svalget, som under detta armarnes rengörande ymnigt uppsteg.

Den 19 Julii funnos två Honor, de där hvardera bundit ihop tre löf såsom i en trekant, til boställe åt sig, och det samma inuti med tät väf beklädt, samt inom en tätare filt lagt sina ägg.

ÖGONEN, i sådan ställning, som punçterne fram för Spindelen.

FÖTTREN, 2, 1, 4 och 3 efter annan mindre, gräs-gröna; ymnigt med svarta hår, borst och pinnar.

BRÖSTET, äggformigt, platt, gräsgrönt; med helt fint ludd, och en smal karm af orent - hvitt på bägge sidorne närmst föttren.

Bå-

quasi propius in fauces; ubi vel quo, tam maxillis quam retinaculorum unguis fordes assidue abstergentibus, ab illis tandem omnino purgabantur. Ad hoc non parum juvabat novus humor continue regeſtus sub brachiorum purgatione e faucibus fuſus bulliens.

Die 19. Julii duas offēdebam fœminas, quarum utraque tres frondes forma velut triangulari colligatas, ad nidum intrinſecus, una cum ſpiſſo texto, adtexuerat, ovaque ſua ſpiſſiori involverat centone.

OCULI ſiti ſimiliter ac punçta ante araneum.

PEDES, 2, 1, 4 & 3, brevitate le excipientes, virides, nigris pilis, ſetis & aculeis abundant.

PECTUS, ovatum, planum, viride; molliori lanugine, & tenui fimbria ſemicana, utrinque proxime pedes.

BÅLEN, äggformig, grås - grön, ofvanpå tått med ganska små hvita punçter, och en kil utan punçter. Inunder bålen var en svart fyrkantig fläck, hvaruti märket satt. Där imellan och bakåndan, syntes fyra långsträckta linier, som skuggor.

ARMARNE, gröna; med svarta hår, borst och pinnar.

TILHÅLLARENA, gröna, lodrätt staldte; med svarta hår och mörkbruna klor.

ÄGGEN, vid pafs 140, stora, åtskilda, runda, gröna; med hvita circlar på den ena sidan.

UNGARNE kläcktes mot slutet af Julii månad.

Fig. 2. är för bättre redighet skul litet större.

Fig. 1. är rätta storleken.

8. CAP.

ALVUS, ovata, viridis; supra crebris, albis punctulis, & cuneo punctulis carente. Infra, nigra, quadrata; macula membrum genitale continenti, & inter illud atque anum quatuor lineis umbratilibus, in longum productis.

BRACHIA, viridantia, pilis nigris, fetis & aculeis.

RETINACULA, viridantia, perpendicularia; pilis nigris & unguis subnigris.

OVA, circiter 140, magna, dissoluta, rotunda, viridantia; albis altero laterum circulis.

PULLI, circa finem Julii exclusi.

Fig. 2. perspicuitatis ergo paulo major facta est.

Fig. 1. ipsam refert magnitudinem.

8. CAP.

8. CAP.

*Om den Senare SPINDEL-SKARAN, som LEFVER
I VATTNET.*

Som jag hittils ej funnit mer, ån en enda Art, så kan jag ingen ting, såtom i allmänhet, om dem skrifva, mindre något annat såkert kännetecken föreslå, ån at de, som under denna skaran skulle kunna föras, böra nödvändigt öfver sin måsta tid viftas i och under sjelfva vattnet.

Midt i Maji står denne Spindel lättast at finna (Pl. 6. Tab. 8.) ty när man vid små insjöar, dammar, och andra någorlunda stora puffar, står tyft och stilla, får man tydeligen se honom simma i vattnet, och stundom gifver han sig upp i bryne, då den i en liten tåter håf med mycken snällhet bör fångas. Af händelse kan man ibland fånga dem med ringa möda nog, men i allmänhet åro de ej så lätta at få.

ÖGO-

8 CAP.

*De altero ARANEORUM AGMINE, sive
AQUATICIS.*

Quoniam unicam saltem speciem hactenus inveni, nihil de iis generatim scribere possum, multo minus aliam certam notam designare, quam quod illi, qui ad hoc Agmen referuntur, per maximum ætatis suæ spatium in & sub aquis necessario versentur.

Medio Maji facilime hic Araneus reperiri potest, Pl. 6. Tab. 8. Consistentibus enim absque motu soni & corporis juxta lacus minores, piscinas & amplas lacunas, aqua natans, & interdum ipsa superficie superior, Lucide adparet, dum parva & spissa excipula celerrime capiendus est. Fortuito subinde & levi fatis labore captari queunt, qui plerumque non faciles sunt captu.

Ocu-

ÖGONEN sitta i två rader. De fyra öfversta dubbelt större, än de understa. De två medlersta af de understa sitta tätt tillammans; som af punçterne fram för Spindelen lätteligen finnes.

FÖTTREN, 1, 4, 2 och 3 efter annan mindre, fotiga; med ojämnt långa hår.

BRÖSTET, brunt, glånsande; sparsamt med fina hår, fram mot ögonen.

BÅLEN något aflång, af mörk järn-grå färg, och ganska smått fjun som ett sammet luden; med fyra små insänkningar, och en svart prick i hvardera. Så länge Spindelen fick vara i vattnet, hade bålen ett sken och anseende, som ett quicksilfver eller polerat stål. Detta skenet syntes klarligen komma af den luftkulan, som alltid följde eller omgaf bålen; eller om jag skal säga, af det afstånd, som vattnet målte lämna imellan bålen, för dess starka frändrifvande egenskap: ty vid påfs på två liniers längd kunde det ej närmare komma. Att detta sig så

fö-

OCULORUM duplici serie positorum quatuor supremi intermediis duplo majores. Duo intermedii junctim collocati; quod ex punctis ante araneum facile intelligitur.

PEDES, 1, 4, 2 & 3, brevitare se excipientes, fumigati; pilis inæquali longitudine.

PECTUS, suffusculum, nitidum; pilis tenuibus parce oculos versus.

ALVUS, aliquantum oblonga, glauca, & pertenui lanugine quasi sericata; quatuor incisuris nigris punctulis notatis. Quoad araneus erat in aquis, speciem argenti vivi vel etiam chalybis expoliti alvus referebat. Nitor ille oriri videbatur ex globulo inflato alvum continue circumdanti; vel etiam ex spatio, quo aquæ distabant ab alvo, ob proprietatem hujus depulforiam: propius enim accedere non poterat quam intervallo ad duarum linearum longitudinem. Ita se rem habere, evidens erat: Araneus enim

förehölds, syntes klarligen: ty när Spindelen skulle hämta frisk luft, så gaf han sig upp til vattubrynet, ställandes bröstet neder, och bakändan eller *Spinspetsfarne* i eller litet öfver vattubrynet, hvilka han då utspärrade, öppnade, samt fågnsam af och an rörde. Under detta Spindelens lufthämtande, kan klarligen ses, at en djup luft-conus eller håla står i kring bålen, eller, at vattner ej kan falla tilsammans och våta den samma, för des besynnerliga från sig drifvande kraft.

Änskönt detta rön tydeligen visar, at denna Spindel-art skal lefva af luften, fast den vistas i vattnet; så lårer den samma dock icke bestridas namn af Vattu-Spindel; som ännu af flera omständigheter skal bifallas.

Ganska märkeligit är, at änskönt Spindelen ibland en gång hvar fjerdedels tima, ibland oftare kommit upp, och hämtat frisk luft; så har jag fått anledning därpå, at akta på honom i flera timar å rad, och funnit, at det icke varit ho-

enim, dum auræ refrigerationem captaret, ad aquæ superficiem se adtollebat, demerso pectore, anoque aut *tuberculis* e superficie, vel etiam supra aliquantulum, eminentibus, quæ tum extendebat, aperiebat, & hilare quiescebat. Sub hac aranei refrigeratione, luculenter patebat, conum aërium profundum ipsam alvum cingere, vel etiam aquas, propter alvi eximiam depellendi virtutem, non posse collabi, & eandem humore adspargere.

Experimentum hoc tametsi lucide ostendit, quod araneus in aquis versans aëre victitat; nomen Aranei Aquatici ipsi non abjudicetur; quod plures adfirmabunt circumstantiæ.

Notandum inprimis, quod Araneus, qui interdum quater hora, interdum sæpius, emerfit, auramque frigidam hausit, occasionem mihi præbuit, se plures horas continuas observandi, & comperiendi, refrigerationem illi non

honom så ofta nödigt, som han gjort nöje därpå; ja, jag har fåker anledning, at tro, det han på många dagar ej sköter om någon ny lufts hämtning.

Vid detta tillfälle, torde det icke blifva illa upptagit, at jag leder min benågne Läsare litet tillbaka, på Luft-Spindlarne igen. Efter som af detta rön tydeligen skönjes, så vål andefrågtens nödvändighet, som stället, hvaråst dess gång är; så utbeder jag mig lof och frihet, at få förslagsvis säga, det de åndar eller trådar, som Luft-Spindlarne släppa, ån genom en, ån genom en annan spinspets, och ofta genom flera på en gång, drifvas på samma sätt, som vätskan genom näsan på människan. Föreställer man sig, först, Spindelens förmåga, at tillluta eller öppna, hvilkendera spin-spetsen, eller, efter mitt tycke rättare sagdt, *luftröret*, han behagar; sedan, at kunna insupa eller utflåsa tråden, genom den eller den öppningen, samt åndteligen sjelfva ämnets seghet; så följer både möjligheten och lätt-

tories fuisse necessariam, quoties se ista delectavit. Imo, ex rationibus verisimilibus, credo, iptum multos dies nullam desiderare.

In meliorem quoque partem forsitan accipietur, si mentem Lectoris ingenii ad araneos aëreos relegavero. Ex hoc experimento, quoniam facile cognoscitur, tam respirationis necessitas, quam locus, quo transmittitur, veniam expeto & libertatem perhibendi, quod fila aut stamina, quæ nunc per unum, nunc iterum per aliud tuberculum, & sæpe per plura simul, aranei aërei emittunt, itidem pellantur, ut narium humanarum pituitæ. Considerata aranei facultate concludendi & recludendi utrum tuberculum, aut quod lectius dici reor, *spiraculum* velit; deinde virtute recipiendi & emittendi fili per aliam atque aliam aperturam; & denique ipsius materiæ continuitate; sequitur, araneos hos opifices esse, & potentialiter & facile artificiosos. Huic sententiæ eo majorem adhibeo fidem, quod filum vetusculum & ar-

heten til denna Spindlarnes konstiga värkning. Jag styrkes få mycket mera i denna mening, som de aldrig åter- eller in-draga en gammal och förtorkad, tråd, utan den, som är frisk och nyligen utslåpt. Vore jag en gammal och för Måftare känd utforskare af naturens underbara verkningar, torde min mening tagas för giltig; men nu lämnas den til hvars och ens benägna uttydande och efterfinnande.

SPIN-SPETSARNE eller LUFTRÖREN äro fyra. När Spindelen står med dem i vattubrynet och hämtar friskt luft, synas de stora, tydeliga, litet öppnade eller utvidgade, och något från hvarandra spårande, däremellan till slutna eller sammanlagde, och föga märkeliga.

ARMARNE: Hanans, som Fig. 2. föreställer som ett långt kruthorn, hvarvid ännu ett, men ganska litet, sitter på inra ändan. Honans långgrunda. Bägges, svarta, långa och ludna.

TÄLHÅLLARENA, stora, starka, mörkbruna, glänsande, något fram-

factum nunquam retrahunt, recens vero & nuper emissum. Si mirandarum naturæ operationum explorator diurnus, & experimentis perfecte eruditus, agnosceret, sententia forte mea pro rata haberetur, nunc autem meliori uniuscujusque interpretationi & judicio illa subjicitur.

TUBERCULA sive SPIRACULA sunt quatuor. Dum araneus pro captanda refrigeratione, illa adlevat, ut super aquas emineant, videntur majuscula, adspicua, paululum aperta seu diducta, & aliquantulum divaricantia; alias contracta sive compressa & obscura.

BRACHIA, maris, quæ figura 2 proponit, ad formam longiusculi cornu pulveris tormentarii, cui perparvum in concavitate jungitur, Fœminæ teretiufcula. Utriusque nigra, longiuscula & pilosa.

RETINACULA, majuscula, firma, tubnigra, nitida, aliquantum prominent-

framåt pekande och utspärrande; med små fina hår där och hvar, samt starka, ljus-bruna, glänfande, hakar eller klor.

Jag fick allenast en Hane, men tio Honor; och släpte dem alla tilhopa i ett glas med vatten, i tanka, at få se deras parnings-sätt, eller någon glupsker strid dem imellan. Men emot förmodan lefde de i 8 dagar tillsammans med mycken fridsamhet, utan någon vitterlig föda. Jag hade äfven lagt litet HB. Lemnæ C. L. Spec. Pl. 970. i glaset, efter de ålskade något skjul eller skygd ibland at hålla sig under. På 9 och 10 dygnet började Honorne at spinna trådar från Lemna til tvätredjedelar nära mot glas-botten, dem de fäste vid brädden uti en diagonal-ställning, och roade sig stundom, utom simmandet, med gående långs efter samma åndar; på ellofte dygnet blefvo åndarne något tätare såsom flor; men i mycken oordning. På tolfte dygnet togs Hanan ifrån dem och släptes i sitt eget glas. På trettonde dygnet, spunno ett par Honor mot glas-brädden ett ganska segt och tätt kliftradt vadd, som med en utsläpt luft

ge-

mentia & divaricantia; pilis tenuibus sparsim, & uncinulis five angulis, firmis, suffusculis, nitidis.

Marem unicum obtinui, sed decem foeminas, inque vasculum aqua repletum simul immisi, cogitans, me visurum eorum coeundi modum, vel etiam pugnam ex voracitate inter bestiolas orituram. Ast, praeter opinionem, octo dies, in læta pace vixerunt, sine ullo alimento mihi noto. Nonnihil HB Lemnæ (C. L. Spec. Pl. 970. vitro quoque indideram, quandoquidem umbracula aranei hi & tegmina quærunt, sub quibus aliquando commorentur. Diebus 9 & 10 stamina foeminæ tendere inceperunt, a Lemna usque ad tertiam vitri partem fundo proximam, quæ ad formam diagonalem margini adalligarunt, tam natando quam super illis quoad longitudinem ambulando, se delectantes. Die 11 magis conspissari fila coepta sunt, in modum multitorum, at multum confuse. Mas die 12 a foeminis segregabatur, inque proprium immittebatur vitrum. Postridie contiguum val-

genom *luftrören* eller *spinspetsarne* uppfyltes och nödgade vatt-
net gifva rum, hvarigenom denne upblåste filt vardt en beqvåm-
lig koja eller boning åt sina måstare. De gjorde den till en ef-
ter deras tycke och förnödenhet behagelig storlek, så at de på
slutet fingo därinne beqvåmligit utrymme. Efter fullbordad
byggnad och tillräckelig lufts insläppning, som stängde vattnet
ute in til nedra brådden af kojjan, förblefvo de uti dem i still-
het, med stjärten upp i vattufria rummet, och bröstet utanföre
eller nederåt i vattnet. De öfriga Honorna fingo ock, efter
några dagar, åfvenvål sina kojor färdiga, alla bygde på ett sätt.
Det drögde ej länge förr, än svafvel-gula ägg-maffor märktes i
alla bona, som ungefär intogo fjerdedelen af boet. Sedermera
skildes Honorna fällan från boet; men ofta funnos hålla luftrö-
ren eller stjärten inne, och bröstet med föttren utanföre. Jag
tappade hvar fjerde dag hälften af det gamla vattnet bårt, och
slåpte frisk i stället. Den 7 Julii, kom en stor hop Spindel-un-
gar utur ett af bona fimmande. Alla de andra bona öppnades,
hvari

valde & apte conglutinatum binæ foeminæ ad vitri marginem adtangebant
centonem, qui aura e *spiraaculis sive tuberculis* emissa repletus, aquam
loco cedere cogebat, dum inflatus constituebat cellulam seu habitaculum
opificibus suis commodum, & quoad voluntas atque necessitas postula-
bant, tam spatiosum, ut amplitudo ejus illas denique commode capere pos-
set. Confecto nidificio, auraque, aquam ad imam cellulæ basin deprimen-
te, sufficiens immissa, ibi tranquille commorabantur, anis aqua vacuos
habitaculi locos occupantibus, pectoribus vero infra, aqua demersis. Re-
liquæ, post dies aliquot, suas quoque cellulas foeminæ consummabant, ad
eundem modum institutas. Brevi, sulphuræ in singulis nidulis ovorum
massulæ conspiciabantur, quæ quartam circiter implebant niduli partem.
Postea raro se foeminæ a nidulis dissolvebant; sæpe vero videbantur ea-
rum ani & tubercula in aridis contineri, & pectora cum pedibus ultra de-
clinare in aquam. Quarto quoque die ad dimidium aquam vetusculam ef-
fundens, recentem infundebam. Die 7 Julii complures natabant pulli ex

hvari äggen funnos vara nog små, åtskilda och runda. Ifrån medlet af Maji til medlet af Julii, åt ingen den andra upp, ånskönt ej någon föda i glaset hos dem kunde märkas; dock såg jag, at de af svält på slutet sedermera alla förtmæktade. Jag tvingade dem så med flit, til at få se, om den ena skulle vilja i hungers nöd åta den andra upp; men nöden kunde ej tvinga desse til slik våldsamhet, som likvist Luft-Spindlarne frivilligt mot hvarannan föröfva.

9. CAP.

Om de så kallade TVÅ-ÖGDE SPINDLAR.

Uppå de redan beskrefne några och sextio Spindlar, synes tydeligen en allmän öfverensstämmelse och likhet, från hvilka dock de Två-ögde skilja sig tydeligare, ån höken från hönan. Emedan nu desse icke åro Spindlar, ånskönt de gamle, hvilka ej så noga granskat dem, hafva behagat gifva dem namn

dår-

uno folliculorum. Singuli folliculi recludebantur, ubi ova videbantur parva, separata & rotunda. Inter medium Maji & Julii, ullam foeminarum nulla abtumebat, tametsi nihil quidquam apud eas alimenti in vitro, cernebatur, & unaquæque viribus ad ultimum destituta. Eo angustiae illas studio redigebam, ut viderem, utrum fame adactæ se invicem conficerent. Verum angustia non poterat impellere has ad eam violentiam, quam tamen aërei Aranei mutuo in se sponte exercent.

9 CAP.

De ARANEIS BINOCULIS dictis.

Generalis inter sexaginta & aliquot Araneos jam descriptos convenientia atque similitudo intercedere perspicue videtur; a quibus tamen binoculi lucidius differunt, quam accipiter a gallina. Formam horum (qui aranei non sunt, licet antiqui, perfunctorio quodam examine illos ita nomi-

na-

dåraf, med den skilnad, at desse äro två-ögde; så vil jag, utan at denne gången beskrifva dem, allenast som hastigast göra deras utseende bekant, hvilket af Pl. 6. Tab. 10. Fig. 2 och 3 tydeligen inhämtas, och med några få ord gifva vid handen de skäl, hvilka hindra dem ifrån at intagas bland Spindlar.

I:mo, äro dessas bröst och bål ett stycke, och ej med något färskildt band sammanfogade, som Spindlarnes.

2:do, hafva icke desse åtta ögon, ej eller så ståndte, som Spindlarne.

3:tio, hafva benen alsingen likhet med Spindlarnes.

Således har jag icke annorlunda kunnat, i anseende til så märkeliga motsträfvande omständigheter, än här gå dem förbi, såsom icke hithörande.

För

naverint, & quidem Binuculos, distinctionis ergo) saltem adumbrare volo, ut istam Pl. 6 Tab. 10. Fig. 2 & 3 proponunt, & breviter adducere rationes, quæ impediunt, quominus hi inter araneos recipiantur.

I:mo, Binoculi cujusque alvus & pectus unum componunt truncum, sine aliqua junctura distincta, qua apud araneos cohærent.

II:do, Octo non gaudent oculis, nec itidem collocatis, ut in araneis.

III:tio, Sunt eorum pedes araneorum omninø dissimiles.

Respectu itaque rationum tam probabiliter repugnantium, non potui non hos omittere, quasi huc minime spectantes.

Hanc

För Archiatern och Riddaren af Kongl. Maj:ts Nordstjärne Orden Herr CARL LINNÆUS, har jag i detta mål yttrat dessa mina tankar; af hvilken, jag hade den åran, at ej allenast däruti blifva stadfästad, utan ock försåkrad, at Han längesedan gjort den anmärkningen öfver dem, och fördenkul uti desz nya under händer varande *Systema Naturæ* och *Fauna Svecica* indelt dem på deras tjänliga rum. Och som det förra til det måsta år färdigt, och snart lærer läggas under prässen, så hoppas man, få det nöjet, at måtta sin vetgirighet af ett så lärdt och grundrikt Arbete.

IN-

Hanc quoque mentem meam insinuavi S:æ R. Maj. Svec. Archiatro atque Equiti Stellæ Pol. Aurato, celeberrimo & experientissimo D:no CAROLO LINNÆO; Qui sua non tantum illam confirmatione dignatus est; sed etiam fidem mihi fecit, se ista Binoculos dudum animadversione illustrasse, operibus sub manibus Ipsius ferventibus, *Systemate* nimirum *Naturæ & Fauna Svecica*, inque loca tua competentia retulisse. Et quoniam prelo illud propediem subjicietur, doctissimo atque solidissimo Labore, studium sciendi nostrum, expletum & delectatum iri, confidimus.

IN-

* * *

INDEX.

A.			H.		
Aculeatus	- - -	87	Hamatus	- - -	51
Amentatus	- - -	96	Hastatus	- - -	115
Angulatus	- - -	22	Hoppare	- - -	83
Aquaticus	- - -	143	I.		
Arcuatus	- - -	125	Inquilinus	- - -	88
Aureolus	- - -	133	Irregulares	- - -	48
B.			L.		
Babel	- - -	31	Labyrinthicus	- - -	79
Bucculentus	- - -	63	Lignarius	- - -	90
C.			Lineatus	- - -	60
Cancriformes	- - -	127	Linnevåfvare	- - -	73
Castaneus	- - -	49	Lunatus	- - -	52
Cellulanus	- - -	62	Lupi	- - -	83
Cornutus	- - -	39	M.		
Cristatus	- - -	136	Margaritatus	- - -	130
Cucurbitinus	- - -	44	Marmoreus	- - -	29
Cuneatus	- - -	99	Mirabilis	- - -	108
D.			Montanus	- - -	64
Diadematus	- - -	25	Monticola	- - -	91
Domesticus	- - -	76	Muscosus	- - -	116
F.			N.		
Fabrilis	- - -	86	Nivalis	- - -	100
Falcatus	- - -	125	O.		
Fimbriatus	- - -	106	Ocellatus	- - -	36
Flammatus	- - -	124	Ovatus	- - -	58
Formicinus	- - -	134	P.		
Formosus	- - -	56	Pallidulus	- - -	81
Fumigatus	- - -	104	Paludicola	- - -	94
G.			Patagiatus	- - -	38
Gillrare	- - -	17	Peleg	- - -	27
		U			Pha-

Phalangia		113	Silyphius		54
Piraticus		102	Striatus		119
Piscatorius		103		T.	
Plantarius		105	Terebratus		120
Pullatus		104	Textores		73
Pulverulentus		93	Trabalis		97
Pyramidatus		34	Triangularis		71
	Q.			U.	
Quadratus		27	Umbraticus		31
	R.		Undatus		100
Redimitus		59		V.	
Retiarii		17	Vatius		128
Rofeus		137	Verticales		17
	S.		V insignitus		121
Saltatores		83	V notatus		123
Scenicus		117	Virefcens		138
Sclopetarius.		43	Virgatus		42
Segmentatus		45		X.	
Sericatus		40	X notatus		46

Rättelser :

Pag. 5. §. 12. lin. 2. honarnas, l. honornas. pag. 19. §. 6. lin. 2. råka, l. råcka. pag. 23. lin. 16. ägg-formig, l. ägg-formig. pag. 27. lin. 16. hår, l. här. pag. 29. lin. 8. fjunt, l. fjun. pag. 39. lin. 7. hår, l. här. pag. 46. l. 2. fjunkunde, l. fjun kunde. pag. 56. lin. 1. Aggen, l. Äggen. pag. 88. lin. 4. läret, l. lären. pag. 118. lin. 9. oh, l. och.

Corrigenda :

Pag. 11. §. 26. l. 1. truncut, l. truncus. pag. 23. lin. 2. mutatam femel pelliculam, l. mutatam pelliculam. pag. 26. lin. 5. aculcis, l. aculeis. pag. 41. lin. 7. tretia, l. tertia. pag. 48. lin. 6. at o, l. ratio. pag. 51. lin. 9. tenuori, l. tenuiori. pag. 54. lin. 9. ad uc, l. adhuc. pag. 86. lin. 14. a bis, l. albis. pag. 90. lin. 6. fepi us, l. sepibus.

Tab. 2

Tab. 1

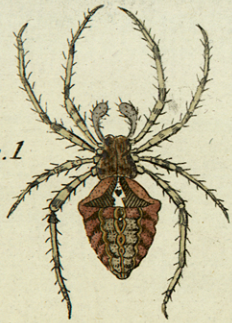

Fig. 2

Fig. 3

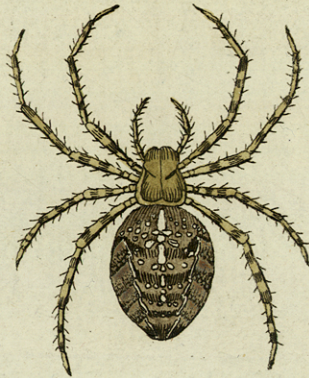
Fig. 1

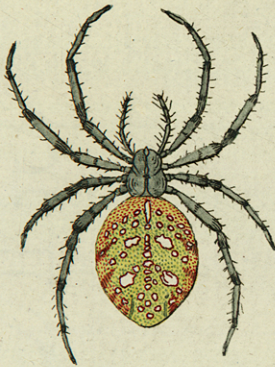
Tab. 5

Tab. 4

Tab. 3

Tab. 8

Tab. 7

Tab. 6

Tab. 11

Tab. 10

Tab. 9

Tab. 1

Tab. 2

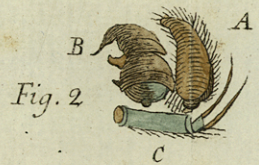
Tab. 3

Tab. 4

Tab. 5

Tab. 6

Tab. 7

Fig. 3

Fig. 2

Fig. 2

Fig. 3

Tab. 8

Tab. 9

Fig. 2

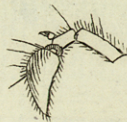

Fig. 3

Fig. 2

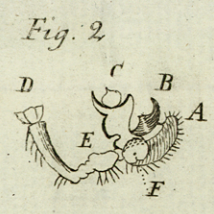
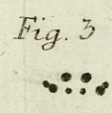
Fig. 3

Fig. 4

Tab. 1.

Tab. 2.

Tab. 3.

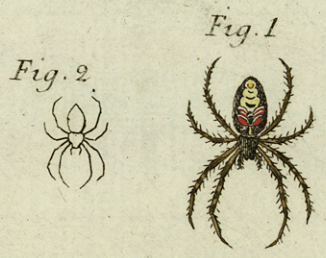
Tab. 4.

Tab. 5.

Tab. 6.

Tab. 7.

Tab. 8.

Tab. 9.

Tab. 10.

Tab. 1

Tab. 2

Tab. 3

Tab. 4

Tab. 5

Fig. 1

Fig. 1

Fig. 1

Fig. 2

Fig. 3

Fig. 1

Fig. 1

Tab. 8

Fig. 2

Tab. 9

Fig. 2

Tab. 10

Tab. 11

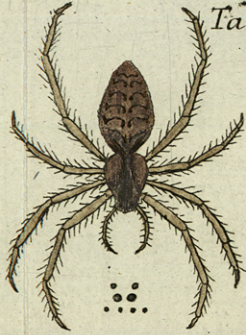
Tab. 12

Tab. 1

Tab. 2

Tab. 3

Tab. 4

Tab. 5

Tab. 6

Tab. 7

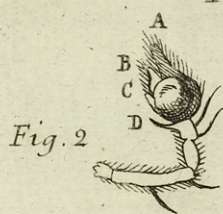
Tab. 8

Tab. 9

Tab. 10

Tab. 11

Tab. 12

Tab. 13

Tab. 14

Tab. 15

Tab. 16

Tab. 17

Tab. 18

Tab. 19

Tab. 1

Tab. 2

Tab. 3

Fig. 3

Tab. 4

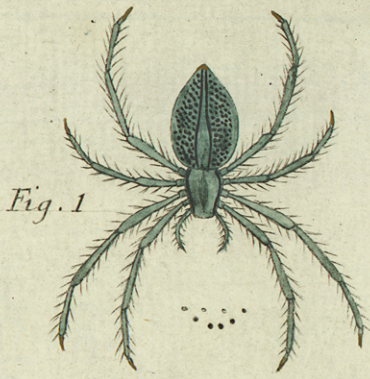
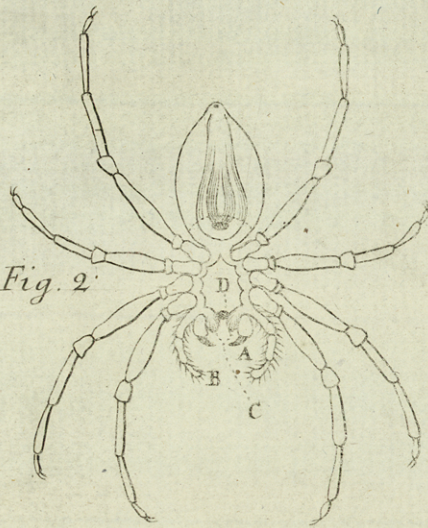

Fig. 2

Tab. 5

Tab. 6

Tab. 7

Tab. 8

Tab. 9

Tab. 10

Fig. 2

Fig. 2

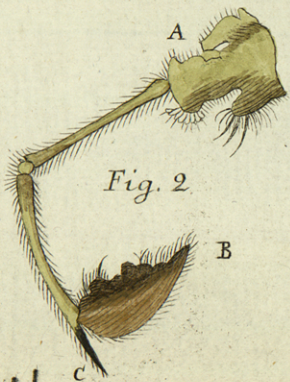

Fig. 2

Fig. 3

